

KNJIGA PROROKA JEZEKILJA

GLAVA 1

Godine tridesete, meseca ~etvrtog, petog dana, kad bejah me | u robljem na reci Hevaru, otvori {e se nebesa, i videh utvare Bo`je.

1:2 Petog dana tog meseca, pete godine od kako se zarobi car Joahin,

1:3 Do | e re~ Gospodnja Jezekilju sinu Vuzijevom, sve {teniku, u zemlji haldejskoj na reci Hevaru, i onde do | e ruka Gospodnja nada nj.

1:4 I videh, i gle, silan vetar dola`a {e od severa, i velik oblak i oganj koji se razgoreva {e, i oko njega svetlost, a isred ognja kao jaka svetlost;

1:5 Isred njega jo { kao ~etiri `ivotinje, koje na o~i behu nalik na ~oveka;

1:6 I u svake behu ~etiri lica, i ~etiri krila u svake;

1:7 I noge im behu prave, a u stopalu behu im noge kao u teleta; i sevahu kao ugla | ena bronza.

1:8 I ruke im behu ~ove~je pod krilima nad ~etiri strane, i lica im i krila behu na ~etiri strane.

1:9 Sastavljena im behu krila jedno s drugim; i ne okretahu se idu }i, nego svaka i | a {e na prema se.

1:10 I lice be {e u sve ~etiri lice ~ove~je i lice lavovo s desne strane, a s leve strane lice volujsko i lice orlovo u sve ~etiri.

1:11 I lica im i krila behu razdeljena ozgo; u svake se dva krila sastavljahu jedno s drugim, a dva pokrivalu im telo.

1:12 I svaka i | a {e pravo na prema se; i | ahu kuda duh i | a {e, i ne okretahu se idu }i.

1:13 I na o~i behu te `ivotinje kao `ivo ugljevlje, gorahu na o~i kao sve }e; taj oganj prola`a {e

izme | u `ivotinja i svetlja {e se, i iz ognja izla`a {e munja.

1:14 I `ivotinje tr~ahu i vra }ahu se kao munja.

1:15 I kad gledah `ivotinje, gle, to~ak jedan be {e na zemlji uza svaku `ivotinju prema ~etiri lica njihova.

1:16 Obli~jem i napravom behu to~kovi kao boje hrisolitove, i sva ~etiri behu jednaka, i obli~jem i napravom behu kao da je jedan to~ak u drugom.

1:17 Kad i | ahu, i | ahu sva ~etiri svaki na svoju stranu, i idu }i ne skretahu.

1:18 I naplaci im behu visoki strahota; i behu naplaci puni o~iju unaokolo u sva ~etiri.

1:19 I kad i | ahu `ivotinje, i | ahu i to~kovi uz njih; i kad se `ivotinje podizahu od zemlje, podizahu se i to~kovi.

1:20 Kuda duh i | a {e, onamo i | ahu, i podizahu se to~kovi prema njima, jer duh `ivotinjski be {e u to~kovima.

1:21 Kad one i | ahu, i | ahu i oni; i kad one stajahu, stajahu i oni; i kad se one podizahu od zemlje, podizahu se i to~kovi prema njima, jer duh `ivotinjski be {e u to~kovima.

1:22 A nad glavama `ivotinjama be {e kao nebo, po vi | enju kao kristal, stra {no, razastrto ozgo, nad glavama njihovim.

1:23 A pod tim nebom behu im krila pru`ena, jedno prema drugom, a dva krila svakoj pokrivalu telo.

1:24 I ~uh huku krila njihovih kad i | ahu kao da be {e huka velike vode, kao glas Svemogu }eg i kao graja u logoru; i kad stajahu, spu {tahu krila.

1:25 I kad stav {i spu {tahu krila, ~uja {e se glas ozgo iz neba, koje be {e nad glavama njihovim.

1:26 I ozgo na onom nebu {to im be{e nad glavama, be{e kao presto, po vi|enju kao kamen safir, i na prestolu be{e po obli~ju kao ~ovek.

1:27 I videh kao jaku svetlost, i u njoj unutra kao oganj naokolo, od bedara gore, a od bedara dole videh kao oganj i svetlost oko njega.

1:28 Kao duga u oblaku kad je ki{a, takva na o~i be{e svetlost unaokolo. To be{e vi|enje slave Bo`-je na o~ima; i kad videh, padoh na lice svoje, i ~uh glas Nekoga koji govora{e.

GLAVA 2

I re~e mi: Sine ~ove~ji, ustani na noge da govorim s tobom.

2:2 I u|e u me duh kad mi progovori, i postavi me na noge, i slu{ah Onog koji mi govora{e.

2:3 I re~e mi: Sine ~ove~ji, ja te {aljem k sinovima Izrailjevim, k narodima odmetni~kim, koji se odmetnu{e mene; oni i oci njihovi bi{e mi neverni do ovog dana.

2:4 K sinovima tvrdog obraza i upornog srca {aljem te ja, pa im reci: Tako veli Gospod;

2:5 I poslu{ali ili ne poslu{ali, jer su dom odmetni~ki, neka znaju da je prorok bio me|u njima.

2:6 I ti, sine ~ove~ji, ne boj ih se niti se boj njihovih re~i, {to su ti uporni i kao trnje i `ivi{ me|u skorpionjama; ne boj se njihovih re~i i ne pla{i se od njih {to su dom odmetni~ki.

2:7 Nego im ka`i re~i moje, poslu{ali ili ne poslu{ali, jer su odmetnici.

2:8 Ali ti, sine ~ove~ji, slu{aj {ta }u ti kazati, ne budi nepokoran kao taj dom nepokorni; otvori usta, i pojedi {ta }u ti dati.

2:9 I pogledah, a to ruka pru`ena k meni, i gle, u njoj savijena knjiga.

2:10 I razvi je preda mnom, i be{e ispisana iznutra i spolja, i be{e u njoj napisan pla~ i naricanje i jaoh.

GLAVA 3

I re~e mi: Sine ~ove~ji, pojedi {ta je pred tobom, pojedi ovu knjigu, pa idi, govori domu Izrailjevom.

3:2 I otvorih usta, i zalo`i me onom knjigom.

3:3 I re~e mi: Sine ~ove~ji, nahrani trbuh svoj i creva svoja napuni ovom knjigom koju ti dajem. I pojedoh je, i be{e mi u ustima slatka kao med.

3:4 Zatim re~e mi: Sine ~ove~ji, idi k domu Izrailjevom, i govori i moje re~i.

3:5 Jer se ne {alje{ k narodu nepoznatog jezika i nerazumljivog govora, nego k domu Izrailjevom;

3:6 Ne k mnogim narodima nepoznatog jezika i nerazumljivog govora kojima re~i ne bi razumeo; k njima da te po{aljem, poslu{ali bi te.

3:7 Ali dom Izrailjev ne}e te poslu{ati, jer ne}e mene da poslu{aju; jer je sav dom Izrailjev tvrdog obraza i upornog srca.

3:8 Evo dadoh tebi obraz tvrd prema njihovom obrazu i ~elo tvrdo prema njihovom ~elu.

3:9 Kao kamen dijamant, tvr|e od stene dadoh ti ~elo; ne boj ih se, niti se pla{i od njih, zato {to su dom odmetni~ki.

3:10 Potom re~e mi: Sine ~ove~ji, sve re~i moje {to }u ti govoriti primaj u srce svoje i slu{aj u{ima svojim.

3:11 I k roblju, k sinovima naroda svog, i govori im i reci im: Tako veli Gospod Gospod; poslu{ali ili ne poslu{ali.

3:12 Tada podi`e me duh, i ~uh za sobom glas gde se silno razle`e: Blagoslovena slava Gospodnja s mesta Njegovog;

3:13 I lupu krila onih `ivotinja koja udarahu jedno u drugo i prasku to~kova prema njima, glas koji se silno razlega{e.

3:14 I duh me podi`e i odnese i i|ah `alostan od srdnje u duhu svom; ali ruka Gospodnja silna be{e nada mnom.

3:15 I do|oh k roblju u Telaviv, koje stanova{e na reci Hevaru, i sedoh gde oni se|ahu, i sedeh onde me|u njima ~ude}i se.

3:16 A posle sedam dana do|e mi re~ Gospod-
nja govore}i:

3:17 Sine ~ove~ji, postavih te stra`arem domu
Izrailjevom, da slu{a{ re~i iz mojih usta i opomi-
nje{ ih od mene.

3:18 Kad ka`em bezbo`niku: Poginu}e{, a ti ga
ne opomene{ i ne govori{ mu da bi odvratio bezbo-
`nika od bezbo`nog puta njegovog, da bi ga sa-u-
vao u `ivotu, onaj }e bezbo`nik poginuti sa svog
bezakonja; ali }u krv njegovu iskati iz tvojih ruku.

3:19 A kad ti opomene{ bezbo`nika, a on se i ne
vrati od bezbo`nosti svoje i sa zlog puta svog, on
}e poginuti s bezakonja svog, a ti }e{ sa-uvati du{u
svoju.

3:20 Ako li se pravednik odvrati od pravde svo-
je, i stane ~initi bezakonje, i ja mu podmetnem na
{ta }e se spota}i, te pogine, a ti ga ne opomenu, on
}e poginuti sa svog greha, i ne}e se pomenuti pra-
vedna dela njegova {to je ~inio, ali }u krv njegovu
iskati iz tvoje ruke.

3:21 Ako li ti opomene{ pravednika da ne gre{i
pravenik, i on prestane gre{iti, on }e `iveti, jer pri-
mi opomenu, a ti }e{ sa-uvati du{u svoju.

3:22 I do|e onde nada me ruka Gospodnja, i re-
~e mi: Ustani, izi|i u polje, i onde }u govoriti s to-
bom.

3:23 I ustav{i otidoh u polje, a gle, slava Gospo-
dnja staja{e onde kao slava koju videh na reci He-
varu, i padoh na lice svoje.

3:24 I u|e u me duh, i postavi me na noge; i pro-
govori sa mnom i re~e mi: Idi, zatvori se u ku}u
svoju.

3:25 Jer, sine ~ove~ji, evo, metnu}e na te uzice, i
sveza}e te njima, i ne}e{ izlaziti me|u njih.

3:26 I ja }u u~initi da ti se jezik prilepi za grlo,
te }e{ onemeti, i ne}e{ ih karati, jer su dom odmet-
ni~ki.

3:27 Ali kad ti progovorim, otvori}u ti usta, i
kaza}e{ im: Ovako veli Gospod Gospod; ko }e slu-
{ati, neka slu{a, a ko ne}e slu{ati, neka ne slu{a: jer
su dom odmetni~ki.

GLAVA 4

A ti, sine ~ove~ji, uzmi opeku, i metni je preda
se, i izre`i na njoj grad Jerusalem.

4:2 I postavi oko njega opsadu, i na~ini kule pre-
ma njemu, i iskopaj oko njega opkop, i postavi vo-
jsku oko njega, i namesti ubojne sprave oko njega.

4:3 Po tom uzmi tavicu gvozdenu, i metni je kao
gvozden zid izme|u sebe i grada, i okreni lice svo-
je suprot njemu, i on }e se opsesti, i ti }e{ ga opse-
sti. To }e biti znak domu Izrailjevom.

4:4 Potom lezi na levu stranu svoju, i metni na
nju bezakonje doma Izrailjevog; koliko dana uzle-
`i{ na njoj toliko }e{ nositi njihovo bezakonje.

4:5 A ja ti dajem godine bezakonja njihova bro-
jem dana, trista i devedeset dana, i toliko }e{ nositi
bezakonje doma Izrailjevog.

4:6 A kad ih navr{i{, onda lezi na desnu stranu
svoju, i nosi bezakonje doma Judinog ~etrdeset da-
na; po jedan dan dajem ti za godinu.

4:7 I okreni lice svoje prema opkoljenom Jeru-
salimu zagaliv{i mi{icu svoju, i prorokuj protiv
njega.

4:8 I evo, veza}u te uzicama da se ne prevrne{ s
jedne strane na drugu dokle ne navr{i{ dane opsade
tvoje.

4:9 I uzmi p{enice i je~ma i boba i le}a i prosa i
krupnika, i saspri sve u jedan sud, i na~ini od toga
sebi hleba prema broju dana u koje }e{ le`ati na
svojoj strani, tri stotine i devedeset dana je}e{ ga.

4:10 I jela tvog {to }e{ jesti neka bude merom
dvadeset sikala na dan; na rokove jedi ga.

4:11 I vodu pij merom, po {estinu ina, pij na ro-
kove.

4:12 A hleb presan je~men jedi, ispekav{i ga na
kalu ~ove~jem na njihove o~i.

4:13 I re~e Gospod: Tako }e jesti sinovi Izrailje-
vi hleb svoj ne~ist me|u narodima u koje }u ih ra-
zagnati.

4:14 Tada rekoh: Ah Gospode Gospode, gle, du-
{a se moja nije oskvrnila, jer od detinjstva svog do
sada nisam jeo mrcinoga ni {ta bi zverka razdrla,
niti je u{lo u usta moja meso ne~isto.

4:15 A On mi re~e: Vidi, dajem ti gove | u balegu mesto ~ove~jeg kala, da na njoj ispe~e{ sebi hleb.

4:16 Zatim re~e mi: Sine ~ove~ji, evo ja }u slo-miti potporu u hlebu u Jerusalamu, te }e jesti hleb na meru i u brizi, i vodu }e piti na meru i u ~udu.

4:17 Jer }e im nestati hleba i vode da }e se ~uditi me | u sobom i sasu{i}e se od bezakonja svog.

GLAVA 5

Potom, sine ~ove~ji, uzmi no` o{tar, britvu brija~ku uzmi, i pusti je po glavi svojoj i po bra-di svojoj, pa uzmi merila i razdeli.

5:2 Tre}inu sa`ezi ognjem usred grada, kad se navr{e dani opsade, a drugu tre}inu uzmi i iseci ma~em oko njega, a ostalu tre}inu razmetni u ve-tar, i ja }u izvu}i ma~ za njima.

5:3 Ali uzmi malo, i zave`i u skut svoj.

5:4 I od toga jo{ uzmi i baci u oganj i sa`ezi og-njem; odatle }e iza}i oganj na sav dom Izrailjev.

5:5 Ovako veli Gospod Gospod: Ovo je Jerusa-lim koji postavih usred naroda i opto~ih ga zemlja-ma.

5:6 Ali promeni zakone moje na bezakonje ve}ma nego narodi, i uredbe moje ve}ma nego zemlje {to su oko njega, jer odbaci{e moje zakone, i ne hodi{e po mojim uredbama.

5:7 Zato ovako veli Gospod Gospod: [to posta-ste gori od naroda koji su oko vas, ne hodiste po mojim uredbama i ne izvr{avaste mojih zakona, pa ni po uredbama naroda koji su oko vas ne ~iniste,

5:8 Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo i me-ne na te, i izvr{i}u usred tebe sudove na vidiku na-rodima;

5:9 I u~ini}u ti {ta jo{ nisam u~inio niti }u vi{e u~initi za sve gadove tvoje.

5:10 Zato oci }e jesti sinove usred tebe, i sinovi }e jesti oce svoje, i izvr{i}u na tebi sudove i raseja-}u sav ostatak tvoj u sve vetrove.

5:11 Zato, tako ja `iv bio, veli Gospod Gospod, {to si oskvrnio moju svetinju svakojakim ne~isto-tama svojim i svakojakim gadovima svojim, zato

}u i ja tebe potrti, i ne}e oko moje `aliti, niti }u se smilovati.

5:12 Tre}ina }e tvoja pomreti od pomora, i od gladi }e izginuti usred tebe, a druga }e tre}ina pasti od ma~a oko tebe, a tre}inu }u rasejati u sve vetro-ve, i izvu}i }u ma~ za njima.

5:13 I tako }e se izvr{iti gnev moj i namiri}u ja-rost svoju na njima i zadovolji}u se, i oni }e po-znati da sam ja Gospod govorio u revnosti svojoj kad izvr{im gnev svoj na njima.

5:14 I u~ini}u od tebe pusto{ i rug me | u narodi-ma koji su oko tebe pred svakim koji prolazi.

5:15 I bi}e{ rug i sramota i nauk i ~udo narodi-ma {to su oko tebe kad izvr{im sudove na tebi gnevom, jaro{u i ljutim karanjem; ja Gospod rekoh;

5:16 Kad pustim na vas ljute strele gladi, koje }e biti smrtne, koje }u pustiti da vas zatrem, i kad glad navalim na vas i slomim vam potporu u hlebu,

5:17 Kad pustim na vas glad i ljute zveri, koje }e ti decu izjesti, i kad pomor i krv pro | u kroza te, i kad pustim ma~ na te. Ja Gospod rekoh.

GLAVA 6

Opet mi do | e re~ Gospodnja govore{i:

6:2 Sine ~ove~ji, okreni lice svoje prema gorama Izrailjevim, i prorokuj protiv njih,

6:3 I reci: Gore Izrailjeve, ~ujte re~ Gospoda Gospoda, ovako veli Gospod Gospod gorama i hu-movima, potocima i dolinama: Evo me, ja }u pusti-ti na vas ma~ i obori}u visine va{e.

6:4 I va{i }e se oltari raskopati, i sun~ani likovi va{i izlomi}e se, i povalja}u pobijene va{e pred ga-dnim bogovima va{im.

6:5 I pobaca}u mrtva telesa sinova Izrailjevih pred gadne bogove njihove, i razmetnu}u kosti va-{e oko oltara va{ih.

6:6 Svuda gde nastavate gradovi }e se opusto{iti i visine }e opusteti, i oltari }e se va{i raskopati i opusteti, i gadni bogovi va{i izlomi}e se i ne}e ih vi{e biti, i sun~ani likovi va{i ise}i }e se, i dela }e se va{a uni{titi.

6:7 I pobijeni }e padati usred vas, i pozna}ete da sam ja Gospod.

6:8 Ali }u vas ostaviti nekoliko koji bi utekli od ma~a me|u narodima kad se rasijete po zemljama.

6:9 I koji od vas pobegnu, opomenu}e se mene me|u narodima, gde budu u ropstvu, kako mi dotu`a{e srcem svojim kurvarskim koje odstupi od mene, i o~ima svojim kurvarskim, kojima ido{e za gadnim bogovima svojim, i sami }e sebi biti mrski za zla koja ~ini{e u svim gradovima svojim.

6:10 I pozna}e da sam ja Gospod i da nisam govorio uzalud da }u im u~initi to zlo.

6:11 Ovako veli Gospod Gospod: Pljesni rukama i lupi nogom, i reci: Jaoh! Radi svih gadnih zala doma Izrailjevog, jer }e pasti od ma~a, od gladi i od pomora.

6:12 Ko bude daleko, umre}e od pomora; a ko bude blizu, pa{e od ma~a; a ko ostane i bude opkoljen, umre}e od gladi; tako }u navr{iti gnev svoj na njima.

6:13 I pozna}ete da sam ja Gospod kad budu pobijeni njihovi me|u gadnim bogovima njihovim, oko oltara njihovih, na svakom visokom humu i na svim vrhovima gorskim i pod svakim zelenim drvetom i pod svakim granatim hrastom, svuda gde su kadili ugodnim mirisima svim gadnim bogovima svojim.

6:14 Jer }u zamahnuti rukom svojom na njih, i obrati}u zemlju njihovu u pusto{ goru od pustinje Divlate po svim stanovima njihovim; i pozna}e da sam ja Gospod.

GLAVA 7

Potom do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

7:2 Sine ~ove~ji, ovako ka`e Gospod Gospod za zemlju Izrailjevu: Kraj, do|e kraj na ~etiri strane zemlji.

7:3 Do|e ti kraj, i pusti}u gnev svoj na te, i sudi}u ti po putevima tvojim i obrati}u na te sve gadove tvoje.

7:4 I oko moje ne}e te po`aliti, niti }u se smilovati, nego }u puteve tvoje obratiti na te, i gadovi }e tvoji biti usred tebe, i pozna}ete da sam ja Gospod.

7:5 Ovako veli Gospod Gospod: Zlo, jedno zlo, evo ide.

7:6 Kraj do|e, kraj do|e, usta na te, evo do|e.

7:7 Do|e jutro tebi, stanovni~e zemaljski, do|e vreme, pribli`i se dan, kad }e biti polom, a ne jeka gorska.

7:8 Sada }u odmah izliti jarost svoju na te, i navr{i}u gnev svoj na tebi, i sudi}u ti po tvojim putevima, i obrati}u na te sve gadove tvoje.

7:9 Ne}e `aliti oko moje, niti }u se smilovati, da}u ti po putevima tvojim, i gadovi }e tvoji biti usred tebe, i pozna}ete da sam ja Gospod, koji bije.

7:10 Evo dana, evo do|e, jutro nasto, procvate prut, ponositost napupi.

7:11 Nasilje naraste prut bezakonja, niko ne}e ostati od njih ni od mno{tva njihovog ni od buke njihove, niti }e biti naricanja za njima.

7:12 Do|e vreme, prispe dan; ko kupuje neka se ne raduje, i ko prodaje neka ne `ali, jer }e do}i gnev na sve ljudstvo njihovo.

7:13 Jer ko prodaje, ne}e opet do}i do onog {to proda, ako i ostane `iv; jer utvara za sve mno{tvo njihovo ne}e se vratiti natrag, i niko se ne}e okrepiti bezakonjem svojim da sa~uva `ivot svoj.

7:14 Zatrubi{e u trube, i spremi{e sve; ali nema nikoga da iza|e u boj, jer se gnev moj raspalio na sve ljudstvo njihovo.

7:15 Napolju ma~, a unutra pomor i glad; ko bude u polju, poginu}e od ma~a; a ko bude u gradu, njega }e glad i pomor pro`dreti.

7:16 A koji ih uteku, izbavi}e se i bi}e po gorama kao golubovi iz dolina, svi }e uzdisati, svaki za svoje bezakonje.

7:17 Sve }e ruke klonuti i sva }e kolena postati kao voda.

7:18 I pripasa}e oko sebe kostret, i drhat }e ih popasti, i na svakom }e licu biti stid, i sve }e im glave biti }elave.

7:19 Srebro }e svoje pobacati po ulicama, i zlato }e njihovo biti kao ne~istota; srebro njihovo i zlato

njihovo ne}e ih mo}i izbaviti u dan gneva Gospodnjeg; ne}e nasititi du}e svoje niti }e napuniti trbuha svog, jer im je bezakonje njihovo spoticanje.

7:20 Jer slavni nakit svoj obrati}e na oholost, i na~ini}e od njega likove gadova svojih, gnusobe svoje; zato u~inili da im je ne~istota.

7:21 I da}u ga u ruke inostrancima da ga razgrabe, i bezbo`nicima na zemlji da je plen, i oskvrni}e ga.

7:22 I odvrati}u lice svoje od njih, i oskvrni}e svetinju moju, i u}i }e u nju lupe`i i oskvrni}e je.

7:23 Na~ini verige, jer je zemlja puna krvnog suda, i grad je pun nasilja.

7:24 Zato }u dovesti najgore izme|u naroda da naslede ku}e njihove, i ukinu}u oholost silnih, i sveta mesta njihova oskvrni}e se.

7:25 Ide pogibao; oni }e tra`iti mira, ali ga ne}e biti.

7:26 Nevolja za nevoljom dolazi}e, i glas za glasom stiza}e; i oni }e tra`iti utvaru od proroka; zakona }e nestati u sve{tenika i saveta u staraca.

7:27 Car }e tu`iti, i knezovi }e se obu}i u `alost, i ruke narodu zemaljskom drhta}e; u~ini}u im po putevima njihovim i sudi}u im prema sudovima njihovim; i pozna}e da sam ja Gospod.

GLAVA 8

A }este godine, }estog meseca, dana petog, kad se|ah u svojoj ku}i i stare{ine Judine se|ahu preda mnom, pade onde na me ruka Gospoda Gospoda.

8:2 I videh, a to oblik na o~i kao oganj, od bedara Mu dole be}e oganj, a od bedara gore be}e kao svetlost, kao jaka svetlost.

8:3 I pru`i kao ruku, i uhvati me za kosu na glavi, i podi`e me duh me|u nebo i zemlju, i odnese me u Jerusalim u utvari Bo`joj na vrata unutra{nja koja gledaju na sever, gde staja}e idol od revnosti, koji dra`i na revnost.

8:4 I gle, onde be}e slava Boga Izrailjevog na o~i kao ona {to je videh u polju.

8:5 I re~e mi: Sine ~ove~ji, podigni o~i svoje k severu. I podigoh o~i svoje k severu, i gle, sa severa na vratima oltarskim be}e onaj idol od revnosti na ulasku.

8:6 Potom mi re~e: Sine ~ove~ji, vidi{ li {ta ti rade? Velike gadove koje tu ~ini dom Izrailjev da otidem daleko od svetinje svoje? Ali }e{ jo{ videti ve}ih gadova.

8:7 I odvede me na vrata od trema, i pogledah, a to jedna rupa u zidu.

8:8 A On mi re~e: Sine ~ove~ji, prokopaj ovaj zid. I prokopah zid, a to jedna vrata.

8:9 Tada mi re~e: U|i i vidi opake gadove koje ~ine tu.

8:10 I u{av{i videh, i gle, svakojake `ivotinje {to gami`u i svakojaki gadni skotovi, i svi gadni bogovi doma Izrailjevog behu napisani po zidu svuda unaokolo.

8:11 I pred njima staja}e sedamdeset ljudi izme|u stare{ina doma Izrailjevog s Jazanijom, sinom Safanovim, koji staja}e me|u njima, svaki s kadijicom svojom u ruci, i podiza}e se gust oblak od kada.

8:12 Tada mi re~e: Vidi{ li, sine ~ove~ji, {ta ~ine stare{ine doma Izrailjevog u mraku svak u svojoj pisanoj kleti? Jer govore: Ne vidi nas Gospod, ostavio je Gospod ovu zemlju.

8:13 Potom mi re~e: Jo{ }e{ videti ve}ih gadova koje oni ~ine.

8:14 I odvede me na vrata doma Gospodnjeg koja su sa severa; i gle, `ene se|ahu i plakahu za Tamuzom.

8:15 I re~e mi: Jesi li video, sine ~ove~ji? Jo{ }e{ videti ve}ih gadova od tih.

8:16 I odvede me u trem unutra{nji doma Gospodnjeg; i gle, na ulasku u crkvu Gospodnju izme|u trema i oltara be}e oko dvadeset i pet ljudi okrenutih le|ima k crkvi Gospodnjoj, licem k istoku, i klanjahu se suncu prema istoku.

8:17 Tada mi re~e: Jesi li video, sine ~ove~ji? Malo li je domu Judinom {to ~ine te gadove koje ~ine ovde? Nego jo{ napuni}e zemlju nasilja i

okrenu{e se da me dra`e; i eto dr`e granu pred nosom svojim.

8:18 Zato }u i ja u~niti u gnevu, ne}e `aliti oko moje, niti }u se smilovati, i kad stanu vikati iza glasa u moje u{i, ne}u ih usli{iti.

GLAVA 9

Potom povika iza glasa, te ~uh, i re~e: Pristupite koji ste poslani na grad svaki s oru`jem svojim smrtnim u ruci.

9:2 I gle, {est ljudi do|e do visokih vrata, koja gledaju na sever, svaki sa svojim oru`jem smrtnim u ruci, i me|u njima be{e jedan ~ovek obu~en u platno s opravom pisarskom uz bedricu; i do{av{i stado{e kod oltara bronzanog.

9:3 A slava Boga Izrailjevog podi`e se s heruvima, na kojima be{e, na prag od doma, i viknu ~oveka obu~enog u platno koji ima{e uz bedricu opravu pisarsku.

9:4 I re~e mu Gospod: Pro|i posred grada, posred Jerusalima, i zabele`i belegom ~ela onim ljudima koji uzdi{u i koji ridaju radi svih gadova {to se ~ine usred njega.

9:5 A drugima re~e i ~uh: Pro|ite za njim po gradu, i pobijte, neka ne `ali oko va{e niti se smilujte;

9:6 Starce i mladi}e, i devojke i decu i `ene pobijte da se istrebe; ali na kome god bude znak, k njemu ne pristupajte; i po~nite od moje svetinje. I po~e{e od moje svetinje. I po~e{e od stare{ina {to behu pred domom.

9:7 I re~e im: Oskvrnite dom, i napunite tremove pobijenih; idite. I iza{av{i stado{e ubijati.

9:8 A kad ubijahu i ja ostah, padoh na lice svoje i povikah i rekoh: Jaoh Gospode Gospode, eda li }e{ zatrti sav ostatak Izrailjev izliv{i gnev svoj na Jerusalim?

9:9 A On mi re~e: Bezakonje doma Izrailjevog i Judinog preveliko je, i puna je zemlja krvi, i grad je pun opa~ine; jer reko{e: Gospod je ostavio zemlju, i Gospod ne vidi.

9:10 Zato ni moje oko ne}e `aliti, niti }u se smilovati; put njihov obrati}u na glavu njihovu.

9:11 I gle, ~ovek obu~eni u platno, kome uz bedricu be{e oprava pisarska, javi govore{i: U~inio sam kako si mi zapovedio.

GLAVA 10

Potom videh, i gle, na nebu koje be{e nad glavama heruvimima pokaza se nad njima kao kamen safir na o~i kao presto.

10:2 I progovori ~oveku obu~enom u platno, i re~e: U|i me|u to~kove pod heruvimima, i uzmi pune pregr{ti `eravice izme|u heruvima i razaspi na grad. I u|e na moje o~i.

10:3 A heruvimi stajahu s desne strane doma kad u|e ~ovek, i oblak napuni unutra{nji trem.

10:4 I slava Gospodnja podi`e se s heruvima na prag od doma, i napuni se dom oblaka, a trem se napuni svetlosti slave Gospodnje.

10:5 I lupa krila u heruvima ~uja{e se do spolja{njeg trema kao glas Boga Svemogu}eg kad govori.

10:6 I kad zapovedi ~oveku obu~enom u platno govore{i: Uzmi ognja izme|u to~kova izme|u heruvima; on u|e i stade kod to~kova.

10:7 I jedan heruvim pru`i ruku svoju izme|u heruvima k ognju koji be{e me|u heruvimima, i uze i metnu u pregr{ti obu~enom u platno i on primi i izi|e.

10:8 A vi|a{e se u heruvima kao ruka ~ove~ija pod krilima.

10:9 I videh, i gle, ~etiri to~ka kod heruvima, po jedan to~ak kod jednog heruvima, i to~kovi behu na o~i kao kamen hrisolit.

10:10 I na o~i behu sva ~etiri to~ka jednaka, i kao da je to~ak u to~ku.

10:11 Kad i|ahu, i|ahu sva ~etiri, svaki na svoju stranu, i idu}i ne skretahu, nego kuda gleda{e glava onamo i|ahu i idu}i ne skretahu.

10:12 A sve im telo i le|a i ruke i krila i to~kovi, sva ~etiri to~ka njihova, behu puna o~iju svuda unaokolo.

10:13 A to~kovi se zвахu kako ~uh: kola.

10:14 A ~etiri lica ima{e svaka `ivotinja: jedno lice heruvimsko, drugo lice ~ove~ije i tre}e lice lavovo i ~etvrto lice orlovo.

10:15 I podigo{e se heruvimi u vis; to behu iste `ivotinje koje videh na reci Hevaru.

10:16 A kad i|ahu heruvimi, i|ahu i to~kovi uz njih, i kad heruvimi mahahu krilima svojim da se podignu od zemlje, to~kovi se ne odmicahu od njih.

10:17 Kad se oni ustavljahu, ustavljahu se i to~kovi; a kad se oni podizahu, podizahu se i to~kovi; jer be{e duh `ivotinjski u njima.

10:18 I slava Gospodnja otide iznad praga od doma, i stade nad heruvime.

10:19 I heruvimi mahnuv{i krilima podigo{e se od zemlje preda mnogom polaze}i, i to~kovi prema njima; i stado{e na isto~nim vratima doma Gospodnjeg, i slava Boga Izrailjevog be{e ozgo nad njima.

10:20 To behu iste `ivotinje koje videh pod Bogom Izrailjevim na reci Hevaru, i poznah da su heruvimi.

10:21 Svaka ima{e ~etiri lica i ~etiri krila, i kao ruka ~ove~ija be{e im pod krilima.

10:22 I lica im behu ista koja videh na reci Hevaru; obli~ja behu ista, isti behu; svaki i|a{e pravo na prema se.

GLAVA 11

Tada me podi`e duh, i odnese me na isto~na vrata doma Gospodnjeg, koja gledaju na istok, i gle, na vratima be{e dvadeset i pet ljudi, i me|u njima videh Jezaniju, sina Azurovog i Felatiju sina Venajinog, poglavare narodne.

11:2 I re~e mi: Sine ~ove~ji, ovi ljudi smi{laju bezakonje, i zlo savetuju u tom gradu,

11:3 Govore}i: Nije blizu; da gradimo ku}e; ovaj je grad lonac a mi meso.

11:4 Zato prorokuj protiv njih, prorokuj, sine ~ove~ji.

11:5 I pade na me duh Gospodnji i re~e mi: Reci: Ovako veli Gospod: Dome Izrailjev, tako govoriste, i znam misli srca va{eg.

11:6 Mnoge pobiste u tom gradu, i napuniste ulice njihove pobijenih.

11:7 Zato ovako veli Gospod Gospod: Koje pobiste i pobacaste usred njega, oni su meso, a on je lonac, a vas }u izvesti iz njega.

11:8 Bojite se ma~a; ma~ }u pustiti na vas, govori Gospod Gospod.

11:9 I izve}u vas iz njega, i da}u vas u ruke tulincima, i izvr{i}u na vama sudove.

11:10 Od ma~a }ete pasti, na me|i Izrailjevoj sudi}u vam, i pozna}ete da sam ja Gospod.

11:11 Ovaj grad ne}e vam biti lonac niti }ete vi biti u njemu meso; na me|i Izrailjevoj sudi}u vam.

11:12 I pozna}ete da sam ja Gospod, jer po uredbama mojim ne hodiste niti zakona mojih izvr{avaste, nego ~iniste po zakonima tih naroda {to su oko vas.

11:13 A kad prorokovah, umre Felatija sin Venajin; tada padoh na lice svoje i povikah iza glasa i rekoh: Jaoh Gospode Gospode! Ho}e li da istrebi{ostatak Izrailjev?

11:14 A glas Gospodnji do|e mi govore}i:

11:15 Sine ~ove~ji, bra}a su tvoja, bra}a tvoja, rodbina tvoja i dom Izrailjev vaskoliki, kojima govori{e Jerusolimljani: Idite daleko od Gospoda, nama je data zemlja u nasljedstvo.

11:16 Zato reci: Ovako veli Gospod Gospod: Ako ih i odagnah daleko me|u narode, ako ih i rasejah po zemljama, opet }u im biti svetinja za malo u zemljama u koje otido{e.

11:17 Zato reci: Ovako veli Gospod Gospod: Sabra}u vas iz naroda i pokupi}u vas iz zemalja u koje se rasejaste, i da}u vam zemlju Izrailjevu.

11:18 I kad do|u u nju, izbaci}e iz nje sve gadove njene i sve gnusobe njene.

11:19 I da}u im jedno srce, i nov duh metnu}u u njih, i izvadi}u iz tela njihovog kameno srce i da}u im srce mesno,

11:20 Da bi hodili po mojim uredbama i dr`ali moje zakone i izvr{avali ih; i bi}e mi narod, i ja }u im biti Bog.

11:21 A kojima srce ide po `elji gnusoba njihovih i gadova njihovih, njihov }u put obratiti na njihovu glavu, govori Gospod Gospod.

11:22 Potom mahnu{e heruvimi krilima svojim, i to~kovi otido{e prema njima, i slava Boga Izrailjevog be{e ozgo nad njima.

11:23 I podi`e se slava Gospodnja isred grada, i stade na gori koja je s istoka gradu.

11:24 A mene duh podi`e i odnese u utvari duhom Bo`jim u Haldejsku k roblju: i utvara koju videh otide od mene.

11:25 I kazah roblju sve re~i Gospodnje {to mi pokaza.

GLAVA 12

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

12:2 Sine ~ove~ji, usred doma odmetni~kog sedi{, koji ima o~i da vidi i ne vidi, ima u{i da ~uje i ne ~uje; jer su dom odmetni~ki.

12:3 Zato ti, sine ~ove~ji, spremi {ta treba za seobu, i seli se obdan na njihove o~i; i iseli se iz svog mesta na drugo mesto na njihove o~i, ne bi li vide-li, jer su dom odmetni~ki.

12:4 I iznesi stvari svoje kao kad se ko seli obdan na njihove o~i, a sam izi|i uve~e na njihove o~i kao oni koji se sele.

12:5 Na njihove o~i prokopaj zid i iznesi svoje stvari.

12:6 Na njihove o~i digni na ramena i iznesi po mraku, lice svoje pokrij da ne vidi{ zemlje, jer te dadoh da bude{ znak u domu Izrailjevom.

12:7 I u~inih tako kako mi se zapovedi; stvari svoje iznesoh obdan kao kad se seli; a uve~e prokopah zid rukom; i po mraku iznesoh na ramenima nose}i na njihove o~i.

12:8 A u jutru do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

12:9 Sine ~ove~ji, re~e li ti dom Izrailjev, dom odmetni~ki: [ta radi{?

12:10 Reci im: Ovako veli Gospod Gospod: Ovo je breme za kneza, koji je u Jerusalimu, i za sav dom Izrailjev {to je onde.

12:11 Reci: Ja sam vam znak, kako ja u~inih tako }e im biti; preseli}e se i oti}i u ropstvo.

12:12 I knez koji je me|u njima nose}i na ramenima po mraku }e iza}i; oni }e prokopati zid da iznesu, on }e pokriti lice svoje da ne vidi zemlje o~ima.

12:13 Ali }u mu razapeti mre`u svoju i uhvati}e se u zamku moju, i odve}u ga u Vavilon, u zemlju haldejsku, ali je ne}e videti, a onde }e umreti.

12:14 I sve koji su oko njega, pomo}nike njegove, i svu vojsku njegovu, raseja}u u sve vetrove, i izvu}i }u ma~ za njima.

12:15 I pozna}e da sam ja Gospod, kad ih rasejem po narodima, i razaspem po zemljama.

12:16 A ostavi}u ih nekoliko ljudi koji }e ostati od ma~a i od gladi i od pomora da pripovedaju sve gadove svoje me|u narodima u koje otidu; i pozna}e da sam ja Gospod.

12:17 Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

12:18 Sine ~ove~ji, hleb svoj jedi prezaju}i i vodu svoju pij drh}u}i i brinu}i se.

12:19 I reci narodu zemaljskom: Ovako veli Gospod Gospod za stanovnike jerusalimske, za zemlju Izrailjevu: hleb }e svoj jesti u brizi i vodu }e svoju piti prepadaju}i se, jer }e zemlja opusteti i ostati bez svega {to je u njoj za bezakonje svih koji `ive u njoj.

12:20 I gradovi u kojima `ive opuste}e, i zemlja }e biti pusta, i pozna}ete da sam ja Gospod.

12:21 Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

12:22 Sine ~ove~ji, kakva je to pri~a u vas o zemlji Izrailjevoj {to govorite: Prote`u se dani, i od utvare ne}e biti ni{ta?

12:23 Zato im reci: Ovako veli Gospod Gospod: Ukinu}u tu pri~u i ne}u je vi{e govoriti u Izrailju; nego im reci: Blizu su dani i re~ svake utvare.

12:24 Jer ne}e vi{e biti u domu Izrailjevom zaludne utvare ni gatanja kojim se laska.

12:25 Jer }u ja, Gospod, govoriti i {ta ka`em zbi}e se; ne}e se vi{e odga|ati, nego za va{eg vre-

mena, dome odmetni~ki, re}i }u re~ i izvr{i}u je, govori Gospod Gospod.

12:26 Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

12:27 Sine ~ove~ji, gle, dom Izrailjev govori: Utvara koju taj vidi, do nje ima mnogo vremena, i za daleko vreme taj prorokuje.

12:28 Zato im reci: Ovako veli Gospod Gospod: Ne}e se vi{e odga|ati ni jedna moja re~; re~ koju ka`em zbi}e se, govori Gospod Gospod.

GLAVA 13

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i: 13:2 Sine ~ove~ji, prorokuj protiv proroka Izrailjevih koji prorokuju, i reci tim koji prorokuju iz svog srca: ^ujte re~ Gospodnju.

13:3 Ovako govori Gospod Gospod: Te{ko ludim prorocima koji idu za svojim duhom, a ni{ta nisu videli.

13:4 Proroci su tvoji, Izrailju, kao lisice po pustinjama.

13:5 Ne izlazite na prolome i ne ogra|ujete doma Izrailjevog da bi se odr`ao u boju u dan Gospodnji.

13:6 Vide ta{tinu i gatanje la`no, pa govore: Gospod ka`e, a Gospod ih nije poslao, i daju nad da }e se re~ ispuniti.

13:7 Ne vi|ate li ta{tu utvaru i ne govorite li la`no gatanje? A opet ka`ete: Gospod re~e; a ja ne rekoh.

13:8 Zato ovako veli Gospod Gospod: Zato {to govorite ta{tinu i vidite la`, za to evo mene na vas, govori Gospod Gospod.

13:9 I ruka }e moja biti protiv proroka koji vide ta{tinu i gataju la`; ne}e ih biti u zboru naroda mog, i u prepisu doma Izrailjevog ne}e biti zapisani, niti }e do}i u zemlju Izrailjevu; i pozna}ete da sam ja Gospod Gospod.

13:10 Zato, zato {to prelasti{e narod moj govore}i: Mir je, a mira ne be{e; i jedan ozida zid, a drugi ga namaza{e kre~em nevaljalim;

13:11 Reci onim {to ma`u nevaljalim kre~em da }e pasti; do}i }e silan da`d, i vi, kamenje velikog grada, pa{ete i oluja }e razvaliti.

13:12 I gle, kad padne zid, ne}e li vam se re}i: Gde je kre~ kojim mazaste?

13:13 Zato ovako veli Gospod Gospod: Razvali}u olujom u gnevu svom, i silan }e da`d do}i u gnevu mom, i kamenje velikog grada u jarosti mojoj da potre.

13:14 I razvali}u zid koji namazaste nevaljalim kre~em, i obori}u ga na zemlju da }e mu se otkriti temelj, i pa{e, i vi }ete izginuti usred njega, i pozna}ete da sam ja Gospod.

13:15 I tako }u navr{iti gnev svoj na zidu i na onima koji ga ma`u kre~em nevaljalim, i re}i }u vam: Nema zida, niti onih koji ga maza{e,

13:16 Proroka Izrailjevih koji prorokuju Jerusallimu i vide mu utvare za mir, a mira nema, govori Gospod Gospod.

13:17 A ti, sine ~ove~ji, okreni lice svoje prema k}erima naroda svog, koje prorokuju iz svog srca, i prorokuj protiv njih.

13:18 I reci: Ovako veli Gospod Gospod: te{ko onima koje {iju uzglavlja pod sve laktove i grade pokrivala na glavu svakog rasta da love du{e. Lovite du{e mog naroda, a svoje li }ete du{e sa~uvati?

13:19 I skvrnite me kod naroda mog za grst je~ma i za zalogaj hleba ubijaju}i du{e, koje ne bi trebalo da umru, i ~uvaju}i u `ivotu du{e koje ne treba da `ive, la`u}i narodu mom, koji slu{a la`.

13:20 Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo mene na va{a uzglavlja, na koja lovite du{e da vam dole}u, i podera}u ih ispod lakata va{ih, i pusti}u du{e koje lovite da vam dole}u.

13:21 I podera}u pokrivala va{a i izbavi}u svoj narod iz va{ih ruku, i ne}e vi{e biti u va{im rukama da vam budu lov, i pozna}ete da sam ja Gospod.

13:22 Jer `alostiste la`ju srce pravedniku, kog ja ne o`alostih, i krepiste ruke bezbo`niku da se ne vrati sa svog zlog puta da se sa~uva u `ivotu.

13:23 Zato ne}ete vi|ati ta{tine i ne}ete vi{e gati, nego }u izbaviti narod svoj iz va{ih ruku, i pozna}ete da sam ja Gospod.

GLAVA 14

Potom do|o{e k meni neki od stare{ina Izrailjevih i sedo{e preda me.

14:2 I do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

14:3 Sine ~ove~ji, ovi su ljudi stavili u srca svoja gadne bogove svoje, i metnuli su preda se o {ta se spoti~u na bezakonje svoje; tra`e li me doista?

14:4 Zato govori im i reci im: Ovako veli Gospod Gospod: Ko je god od doma Izrailjevog stavio u srce svoje gadne bogove svoje i metnuo preda se o {ta se spoti~e na bezakonje svoje, pa do|e k proroku, ja Gospod odgovori}u mu kad do|e za mno{tvo gadnih bogova njegovih,

14:5 Da uhvatim dom Izrailjev za srce njihovo {to su se odvratili od mene svi za gadnim bogovima svojim.

14:6 Zato reci domu Izrailjevom: Ovako veli Gospod Gospod: Obratite se i odstupite od gadnih bogova svojih, odvratite lice svoje od svih gadova svojih.

14:7 Jer ko bi god od doma Izrailjevog ili od inostranaca koji `ive u Izrailju odstupio od mene, i stavio u srce svoje gadne bogove svoje, i metnuo preda se o {ta }e se spoticati na bezakonje svoje, pa bi do{ao k proroku da me upita preko njega, njemu }u odgovoriti ja sam Gospod sobom.

14:8 I okrenu}u lice svoje prema tom ~oveku, i u~ini}u od njega znak i pri~u, i istrebi}u ga iz naroda svog, te }ete poznati da sam ja Gospod.

14:9 I ako bi se prorok prevario, te rekao {to, ja Gospod prevarih onog proroka, i dignu}u ruku svoju na nj, i istrebi}u ga iz naroda svog Izrailja.

14:10 I pone}e obojica svoje bezakonje: kako je bezakonje onog koji pita tako }e biti i prorokovo bezakonje,

14:11 Da vi{e dom Izrailjev ne odstupi od mene i da se vi{e ne skvrne svakojakim prestupima svo-

jim, nego da mi budu narod, i ja da im budem Bog, govori Gospod Gospod.

14:12 Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

14:13 Sine ~ove~ji, ako mi koja zemlja zgre{i u~iniv{i neveru, i ja dignem ruku svoju na nju i slomim joj potporu u hlebu, i pustim na nju glad i istrebim u njoj ljude i stoku,

14:14 Ako bi u njoj bila ova tri ~oveka: Noje, Danilo i Jov, oni }e pravdom svojom izbaviti du{e svoje, govori Gospod Gospod.

14:15 Ako pustim ljute zveri u zemlju, te pomore ljude, i ona opusti da niko ne mo`e prolaziti od zverja;

14:16 Ako bi u njoj bila ta tri ~oveka, tako ja `iv bio, govori Gospod Gospod, ne}e izbaviti sinova ni k}eri, nego }e se sami izbaviti, a zemlja }e opusteti.

14:17 Ili ako ma~ pustim na tu zemlju, i ka`em: Ma~u, pro|i tu zemlju, da istrebim u njoj ljude i stoku;

14:18 Ako bi ta tri ~oveka bila u njoj, tako ja bio `iv, govori Gospod Gospod, ne}e izbaviti sinova ni k}eri, nego }e se sami izbaviti.

14:19 Ili ako pustim pomor na zemlju i izlijem gnev svoj na nju da bi krv tekla da istrebim u njoj ljude i stoku;

14:20 Ako bi Noje, Danilo i Jov bili u njoj, tako ja `iv bio, govori Gospod Gospod, ne}e izbaviti sinova ni k}eri, nego }e svoje du{e izbaviti pravdom svojom.

14:21 Jer ovako veli Gospod Gospod: A kamo li kad pustim ~etiri ljuta zla svoja, ma~ i glad i zle zveri i pomor na Jerusalim, da istrebim u njemu ljude i stoku.

14:22 I opet, gle, nekoliko }e ih ostati u njemu koji }e se izbaviti, sinovi ili k}eri, oni }e iza}i k vama, i vide}ete put njihov i dela njihova, i ute{i}ete se za zlo koje }u pustiti na Jerusalim, za sve {to }u pustiti na nj.

14:23 I oni }e vas ute{iti kad vidite put njihov i dela njihova; i pozna}ete da nisam bez uzroka u~inio {ta sam god u~inio u njemu, govori Gospod Gospod.

GLAVA 15

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

15:2 Sine ~ove~ji, {ta je drvo od loze vino-ve prema svakom drugom drvetu, ili loza vinova prema drve}u u {umi?

15:3 Uzima li se od nje drvo da se na~ini {ta? Uzima li se od nje klin da se obesi o njemu kakav sud?

15:4 Gle, me}e se u oganj da izgori; kad joj oba kraja sa`e`e oganj, i sredina joj izgori, ho}e li jo{ biti za {ta?

15:5 Gle, dok be}e cela, ne moga}e se ni{ta od nje na~initi, a kamo li }e biti za {ta kad je oganj pro`dre i izgore.

15:6 Zato ovako veli Gospod Gospod: Kakvo je me|u drvetima {umskim drvo od vinove loze, koje dadoh ognju da ga jede, tako }u u~initi stanovnike jerusalimske.

15:7 Jer }u im na suprot okrenuti lice svoje; kad izi|u iz jednog ognja, drugi }e ih oganj pro`dreti, i pozna}ete da sam ja Gospod, kad okrenem lice svoje na suprot njima.

15:8 I obrati}u zemlju u pustinju, jer u~ini}e neveru, govori Gospod Gospod.

GLAVA 16

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

16:2 Sine ~ove~ji, poka`i Jerusalimu gadove njegove,

16:3 I reci: Ovako veli Gospod Gospod Jerusali-mu: Postanjem i rodnom ti si iz zemlje hananske; otac ti be}e Amorejac a mati Hetejka.

16:4 A o ro|enju tvom, kad si se rodila, nije ti pupak odrezan i nisi okupana vodom da bi bila ~i-sta, niti si solju natrvena ni pelenama povita.

16:5 Oko te ne po`ali da ti u~ini {ta od toga i da ti se smiluje: Nego ti bi ba~ena u polje, jer be}e mrska du{a tvoja onog dana kad si se rodila.

16:6 I idu}i mimo tebe i videv{i te gde se valja{ u svojoj krvi, rekoh ti: Da si `iva u svojoj krvi! I opet ti rekoh: Da si `iva u svojoj krvi!

16:7 I u~inih da raste{ na hiljade kao trava u po-lju; i ti naraste i posta velika i do|e do najve}e le-pote; dojkje ti napupi}e, i dlake te probi}e; ali ti be-}e gola naga.

16:8 I idu}i mimo tebe pogledah te, i gle, godine ti behu godine za ljubljenje; i ra{irih skut svoj na te, i pokrih golotinju tvoju, i zakleh ti se i u~inih veru s tobom, govori Gospod Gospod, i ti posta moja.

16:9 I okupah te vodom, i sprah s tebe krv tvoju, i pomazah te uljem.

16:10 I obukoh ti vezenu haljinu, i obuh ti cre-vlje od jazavca, i opasah te tankim platnom i za-streh te svilom.

16:11 I nakitih te nakitom, i metnuh ti narukvice na ruke i grivnu oko vrata.

16:12 I grivnu oko ~ela metnuh ti, i oboce u u{i, slavan venac na glavu.

16:13 I ti be}e oki}ena zlatom i srebrom, i odelo ti be}e od tankog platna i od svile i vezeno, je|a}e belo bra{no i med i ulje, i be}e vrlo lepa, i prispe do carstva.

16:14 I razi|e se glas o tebi po narodima radi le-pote tvoje, jer be}e savr{ena krasotom mojom, ko-ju metnuh na te, govori Gospod Gospod.

16:15 Ali se ti osloni na lepotu svoju, i prokurva se s glasa svog, te si prosipala kurvarstvo svoje svakome koji prola`a}e, i bivala si njegova.

16:16 I uzev{i od haljina svojih na~inila si {are-ne visine, i kurvala si se na njima, kako nikada nije bilo niti }e biti.

16:17 I uzev{i krasni nakit svoj od mog zlata i od mog srebra {to ti dadoh, na~inila si sebi mu{ke likove, i kurvala si se s njima.

16:18 I uzev{i vezene haljine svoje zaodela si ih, i ulje moje i kad moj stavila si pred njih.

16:19 I hleb moj, koji ti dadoh, belo bra{no i ulje i med, ~im te hranjah, postavila si pred njih za miris ugodni. Tako je bilo, govori Gospod Gospod.

16:20 I uzimala si sinove svoje i k}eri svoje koje si rodila, i njih si im prinosila da se spale. Malo li be}e kurvarstva tvog,

16:21 Te si i sinove moje klala i davala si ih da im se provedu kroz oganj?

16:22 I uza sve gadove svoje i kurvarstva svoja nisi se opominjala dana mladosti svoje kad si bila gola i naga i valjala se u krvi svojoj.

16:23 I posle sve zlo}e svoje, (Te{ko, te{ko tebi! Govori Gospod Gospod,)

16:24 Sagradila si sebi ku}u kurvarsku, i na~inila si sebi visine na svakoj ulici,

16:25 Na svakoj rasputici na~inila si sebi visinu, i nagrđila si svoju lepotu, i razmetala si noge svoje svakome koji prola`a{e, i umno`ila si kurvarstvo svoje.

16:26 Kurvala si se sa sinovima misirskim, susedima svojim velikog tela, i umno`ila si kurvarstvo svoje da bi me razgnevila.

16:27 Zato gle, digoh ruku svoju na te i umalih obrok tvoj, i dadoh te na volju nenavidnicima tvojim, k}erima filistejskim, koje be{e stid od sramotnog puta tvog.

16:28 Kurvala si se sa sinovima asirskim, jer se ne moga{e nasititi; kurvala si se s njima, i opet se nisi nasitila.

16:29 I umno`ila si kurvarstvo svoje u zemlji hananskoj sve do haldejske, i ni tako se nisi nasitila.

16:30 Kako je iznemoglo srce tvoje, govori Gospod Gospod, kad ~ini{ sve {to ~ini najgora kurva,

16:31 Kad si gradila kurvarsku ku}u na svakoj rasputici i ~inila visinu na svakoj ulici! A ni kao kurva nisi, jer nisi marila za platu;

16:32 Nego kao `ena preljubo~inica, koja mesto mu`a svog prima druge.

16:33 Svim kurvama daje se plata, a ti si davala platu svim milosnicama svojim i darivala si ih da dolaze k tebi sa svih strana da se kurvaju s tobom.

16:34 I tako je u tebe naopako prema `enama u tvom kurvarstvu: Jer niko ne ide za tobom da se kurva, i ti daje{ platu, a ne daje se tebi plata; to je naopako.

16:35 Zato, kurvo, ~uj re~ Gospodnju.

16:36 Ovako veli Gospod Gospod: [to se otrov tvoj prosu, i {to se u kurvanju tvom otkrivala golo-

tinja tvoja tvojim milosnicima i svim gadnim idoli- ma tvojim, i za krv sinova tvojih, koje si im dala,

16:37 Zato, evo, ja }u skupiti sve milosnike tvoje, s kojima si se milovala, i sve koje si ljubila, i sve na koje si mrzela, skupi}u ih sve oko tebe, i ot- kri}u im golotinju tvoju da vide svu golotinju tvoju.

16:38 I sudi}u ti kako se sudi onima koje ~ine preljubu i onima koje krv prolivaju, i da}u te na smrt gnevu i revnosti.

16:39 I preda}u te u njihove ruke, te }e razoriti tvoju ku}u kurvarsku i raskopati visine tvoje, i svu}i }e haljine s tebe, i uze}e ti krasni nakit i osta- vi}e te голу nagu.

16:40 I dove{e na te ljudstvo, te }e te zasuti ka- menjem, i izbo{e te ma~evima svojim.

16:41 I popali}e ku}e tvoje ognjem, i izvr{i}e na tebi sud pred mnogim `enama, i u~ini}u te }e{ se okaniti kurvanja i ne}e{ vi{e davati plate.

16:42 I namiri}u gnev svoj nad tobom, i revnost }e se moja ukloniti od tebe, i umiri}u se, i ne}u se vi{e gneviti.

16:43 Zato {to se nisi opominjala dana mladosti svoje, nego si me dra`ila svim tim, zato, evo, i ja }u obratiti put tvoj na tvoju glavu, govori Gospod Gospod, te ne}e{ ~initi grđila niti kakvih gadova svojih.

16:44 Gle, ko god govori pri~e, govori}e o tebi pri~u, i re}i }e: Kakva mati, takva joj k}i.

16:45 Ti si k}i matere svoje, koja se odmetnula od mu`a svog i dece svoje, i sestra si sestara svo- jih, koje se odmetnu{e od mu`eva svojih i dece svoje, mati vam je Hetejka a otac Amorejac.

16:46 A starija ti je sestra Samarija s k}erima svojim, koja ti sedi s leve strane, a mla|a ti je se- stra koja ti sedi s desne strane Sodom sa k}erima svojim.

16:47 A ti ni njihovim putem nisi hodila, niti si ~inila po njihovim gadovima, kao da ti to be{e ma- lo, nego si bila gora od njih na svim putevima svo- jim.

16:48 Tako ja `iv bio, govori Gospod Gospod, sestra tvoja Sodom i k}eri njene nisu ~inile kako si ~inila ti i tvoje k}eri.

16:49 Evo, ovo be{e bezakonje sestre tvoje Sodom: U ponosu, u izobilju hleba i bezbri`nom miru be{e ona i k}eri njene, a ne pomagahu siromahu i ubogom;

16:50 Nego se pona{ahu i ~injahu gadove predamnom, za to ih zatrh kad videh.

16:51 Samarija nije zgre{ila pola koliko ti, jer si po~inila gadova svojih vi{e nego one, te si opravdala sestre svoje svim gadovima svojim koje si u~inila.

16:52 I ti dakle, koja si sudila sestrama svojim, nosi sramotu svoju za grehe svoje, kojima si postala gr|a od njih; one su pravednije od tebe; i ti se dakle stidi i nosi sramotu, kad si opravdala sestre svoje.

16:53 Ako dovede{ natrag njihovo roblje, roblje sodomsko i k}eri njene, i roblje samarijsko i k}eri njene, dove{u i tvoje roblje iz ropstva me|u njima.

16:54 Da nosi{ sramotu svoju i da se stidi{ za sve {to si ~inila, i da im bude{ uteha.

16:55 Ako se sestre tvoje, Sodom i k}eri njene povrate kao {to su bile, i ako se Samarija i k}eri njene povrate kao {to su bile, povrati}e{ se i ti i k}eri tvoje kao {to ste bile.

16:56 Jer usta tvoja ne pominja{e Sodom, sestru tvoju, u vreme oholosti tvoje,

16:57 Pre nego se otkri zlo}a tvoja kao u vreme sramote od k}eri sirskih i od svih {to su oko njih, k}eri filistejskih, koje te sramo}ahu sa svih strana.

16:58 Nosi nevaljalstvo svoje i gadove svoje, govori Gospod.

16:59 Jer ovako veli Gospod Gospod: U~ini}u ti kako si ti u~inila prezrev{i zakletvu i prestupiv{i zavet.

16:60 Ali }u se ja opomenuti zaveta svog koji sam u~inio s tobom u vreme mladosti tvoje, i utvrdi}u ti ve~an zavet.

16:61 Tada }e{ se opomenuti puteva svojih i postide}e{ se kad primi{ sestre svoje starije od sebe i

m|e, koje }u ti dati za k}eri, ali ne po tvom zavetu.

16:62 I ja }u utvrditi zavet svoj s tobom, i poznaje{ da sam ja Gospod,

16:63 Da se opomene{ i postidi{ i da ne otvori{ vi{e usta od sramote, kad ti oprostim sve {to si u~inila, govori Gospod Gospod

GLAVA 17

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore{i:

17:2 Sine ~ove~ji, zagonetni zagonetku i ka` pri~u o domu Izrailjevom,

17:3 I reci: Ovako veli Gospod Gospod: Orao velik, velikih krila, dugih pera, pun perja, {aren, do|e na Livan i uze vrh od kedra,

17:4 Odlomi vrh od mladih grana njegovih, i odnese ga u zemlju trgova~ku, u grad trgova~ki metnu ga.

17:5 I uze seme iz one zemlje, i metnu ga na njivu, odnese ga gde ima mnogo vode, i ostavi ga dobro.

17:6 I izni~e, i posta busat ~okot, nizak, kome se loze pru`ahu k njemu a `ile behu pod njim; posta ~okot, i pusti grane i izbi odvode.

17:7 A be{e drugi orao velik, velikih krila i pernat, i gle, taj ~okot pusti k njemu `ile svoje i grane svoje pru` i k njemu da bi ga zalivao iz brazda svog sada.

17:8 Posa|en be{e u dobroj zemlji kod mnoge vode, da pusti grane i ra|a rod i bude krasna loza.

17:9 Ka`i: Ovako veli Gospod Gospod: Ho}e li napredovati? Ne}e li mu po~upati `ile i rod mu odlomiti da se posu{i? Sve }e mu se grane {to je pustio posu{iti, i bez velike sile i bez mnogog naroda i{~upa}e ga iz korena.

17:10 Eto, posa|en je, ho}e li napredovati? I ne}e li se sa svim posu{iti ~im ga se dohvati ustoka? Posu{i}e se u brazdi gde je posa|en.

17:11 Potom, do|e mi re~ Gospodnja govore{i:

17:12 Ka`i tom domu odmetni~kom: Ne znate li {ta je ovo? Reci: Evo, do|e car vavilonski u Jeru-

salim, i uze mu cara i knezove, i odvede ih sa sobom u Vavilon.

17:13 I uze jednog od carskog semena, i u~ini s njom veru, i zakle ga, i uze silne u zemlji,

17:14 Da bi carstvo bilo sni`eno da se ne bi podiglo, nego da bi dr`e}i veru s njim stajalo.

17:15 Ali se odmetnu od njega poslav{i poslani-ke svoje u Misir da mu da konja i mnogo naroda. Ho}e li biti sre}an? Ho}e li ute}i ko tako ~ini? Ko prestupa veru ho}e li ute}i?

17:16 Tako ja `iv bio, govori Gospod Gospod, u mestu onog cara koji ga je zacario, kome je zakletvu prezreo i kome je veru prestupio, kod njega }e u Vavilonu umreti.

17:17 Niti }e mu Faraon s velikom vojskom i mnogim narodom pomo}i u ratu, kad iskopa opkope i pogradi kule da pogubi mnoge du{e.

17:18 Jer prezre zakletvu prestupaju}i veru; i gle, dav{i ruku ~ini sve to; ne}e pobe}i.

17:19 Zato ovako veli Gospod Gospod: Tako ja `iv bio, obrati}u mu na glavu zakletvu svoju koju prezre i veru svoju koju prestupi.

17:20 Jer }u razapeti nad njim mre`u svoju i uhvati}e se u zamku moju; i odve}u ga u Vavilon, i onde }u se suditi s njim za bezakonje koje mi u~ini.

17:21 I sva be`an njegova sa svom vojskom njegovom pa}e od ma~a, a koji ostanu raspr{a}e se u sve vetrove, i pozna}ete da sam ja Gospod govorio.

17:22 Ovako veli Gospod Gospod: Ali }u ja uzeti s vrha od tog visokog kedra, i posadi}u; s vrha od mladih grana njegovih odlomi}u gran-icu, i posadi}u na gori visokoj i uzdignutoj.

17:23 Na visokoj gori Izrailjevoj posadi}u je, i pusti}e grane, i rodi}e, i posta}e krasan kedar, i pod njim }e nastavati svakojake ptice, u hladu grana njegovih nastava}e.

17:24 I sva }e drveta poljska poznati da ja Gospod snizih visoko drvo i uzvisih nisko drvo, posu}ih zeleno drvo i u~inih da ozeleni suvo drvo. Ja Gospod rekoh, i u~ini}u.

GLAVA 18

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

18:2 [ta ho}ete vi koji govorite pri-u o zemlji Izrailjevoj govore}i: Oci jedo{e kiselo gro`|e, a sinovima trnu zubi?

18:3 Tako ja bio `iv, govori Gospod Gospod, ne}ete vi{e govoriti te pri~e u Izrailju.

18:4 Gle, sve su du{e moje, kako du{a o~eva tako i du{a sinovljeva moja je, koja du{a zgre{i ona }e poginuti.

18:5 Jer ako je ko pravedan i ~ini sud i pravdu,

18:6 Na gorama ne jede i o~iju svojih ne podi`e ka gadnim bogovima doma Izrailjevog, i ne skvrni `ene bli`njeg svog i ne ide k `eni odvojenoj radi ne~istote,

18:7 I nikome ne ~ini nasilja, zalog du`niku svom vra}a, ni{ta ne otima, hleb svoj daje gladnome i gologa odeva,

18:8 Ne daje na dobit i ne uzima pridavka, od nepravde uste`e ruku svoju, i pravo sudi izme|u jednog ~oveka i drugog,

18:9 Po uredbama mojim hodi, i dr`i zakone moje tvore}i istinu; taj je pravedan, doista }e `iveti, govori Gospod Gospod.

18:10 Ako rodi sina lupe`a, koji bi krv prolivao ili bi ~inio takvo {ta,

18:11 A ne bi ~inio sve ono, nego bi jeo na gorama, i `enu bli`njeg svog skvrnio,

18:12 Siromahu i ubogome nasilje ~inio, otimao {ta, zalog ne bi vra}ao, i ka gadnim bogovima podizao bi o~i svoje ~ine}i gad,

18:13 Davao bi na dobit, i uzimao pridavak; ho}e li taj `iveti? Ne}e `iveti; u~inio je sve te gadove, doista }e poginuti, krv }e njegova na njemu biti.

18:14 Ali gle, ako rodi sina koji bi video sve grehe oca svog {to ~ini, i uzeo bi na um, te ne bi ~inio onako,

18:15 Ne bi jeo na gorama, niti bi o~iju svojih podizao ka gadnim bogovima doma Izrailjevog, `ene bli`njeg svog ne bi skvrnio,

18:16 I nikome ne bi ~inio nasilja, zalog ne bi uzimao i ne bi ni{ta otimao, davao bi hleb svoj gladnome i golog bi odevao,

18:17 Od siromaha bi ustezao ruku svoju, ne bi uzimao dobiti ni pridavka, zakone bi moje izvr{io i po uredbama mojim hodio; taj ne}e poginuti za bezakonje oca svog, doista }e `iveti.

18:18 A otac njegov, {to je ~inio nasilje, otimao od brata svog i ~inio {ta nije dobro u narodu svom, gle, on }e poginuti za svoje bezakonje.

18:19 Ali govorite: Za{to da ne nosi sin bezakonje o~evo? Jer sin ~ini sud i pravdu, sve uredbе moje dr`i i izvr{uje; doista }e `iveti.

18:20 Koja du{a zgre{i ona }e umreti, sin ne}e nositi bezakonje o~evo niti }e otac nositi bezakonje sinovljevo; na pravedniku }e biti pravda njegova, a na bezbo`niku }e biti bezbo`nost njegova.

18:21 Ako li bi se bezbo`nik obratio od svih greha svojih koje u~ini, i dr`ao bi sve uredbе moje i tvorio sud i pravdu, doista }e `iveti, ne}e poginuti.

18:22 Bezakonja njegova {to ih je god u~inio ne}e mu se vi{e spominjati, u pravdi svojoj koju ~ini `ive}e.

18:23 Eda li je meni milo da pogine bezbo`nik? Govori Gospod, a ne da se odvrati od puteva svojih i bude `iv?

18:24 Ali kad bi se pravednik odvratio od pravde svoje i ~inio nepravdu, i radio po svim gadovima koje ~ini bezbo`nik, ho}e li on `iveti? Pravedna dela njegova, {ta je god ~inio, ne}e se spomenuti; za bezakonje svoje koje u~ini za greh svoj kojim zgre{i poginu}e.

18:25 Jo{ govorite: Nije prav put Gospodnji. ^ujte, dome Izrailjev, moj li put nije prav? Nisu li va{i putevi nepravi?

18:26 Kad se pravednik odvrati od pravde svoje i ~ini zlo i umre za to, umre}e za zlo svoje koje u~ini.

18:27 A kad se bezbo`nik odvrati od bezbo`nosti svoje koju je ~inio, i ~ini sud i pravdu, on }e sa~uvati u `ivotu du{u svoju.

18:28 Jer uzev{i na um vrati se od svih bezakonja svojih koja u~ini; doista }e `iveti, i ne}e poginuti.

18:29 Ali dom Izrailjev veli: Put Gospodnji nije prav. Moji li putevi nisu pravi? Dome Izrailjev, nisu li va{i putevi nepravi?

18:30 Zato, dome Izrailjev, sudi}u vam svakome po putevima njegovim, govori Gospod; obratite se i pro|ite se svih greha svojih, i ne}e vam bezakonje biti na spoticanje.

18:31 Odbacite od sebe sva bezakonja koja ~iniste, i na~iniste sebi novo srce i nov duh; i za{to da mrete? Dome Izrailjev.

18:32 Jer mi nije mila smrt onog koji mre, govori Gospod Gospod; obratite se dakle i budite `ivi.

GLAVA 19

A ti nari~i za knezovima Izrailjevim;

19:2 I reci: [ta be{e mati tvoja? Lavica; me|u lavovima le`a{e, mlad svoju me|u lavovima hranja{e.

19:3 I othrani jedno mlade svoje, i posta lavi}, i nau~iv se loviti `dera{e ljude.

19:4 I ~u{e narodi za nj; uhvati se u jamu njihovu, i odvedo{e ga u verigama u zemlju misirsku.

19:5 A ona kad vide gde se nada, ali joj nad propade, uze jedno mlade svoje, i u~ini od njega lavi}a.

19:6 I on idu}i me|u lavovima posta lavi}, i nau~i se loviti i `dera{e ljude.

19:7 I pozna dvore njihove, i pusto{a{e gradove njihove tako da opuste zemlja i {ta je u njoj od rike njegove.

19:8 I usta{e na nj narodi iz okolnih zemalja, i razape{e mu mre`u svoju, i uhvati se u jamu njihovu.

19:9 I metnu{e ga u krletku u verigama, i odvedo{e ga caru vavilonskom, i metnu{e ga u grad da mu se vi{e ne ~uje glas po gorama Izrailjevim.

19:10 Dok be{e miran, mati tvoja be{e kao vino~va loza, posa|ena kraj vode, rodna i granata be{e od mnoge vode.

19:11 I behu na njoj jaki prutovi za palicu vladala-ku, i rastom svojim uzvisi se iznad gustih grana, i bi nao~ita visinom svojom, mno{tvom grana svojih.

19:12 Ali bi i{~upana u gnevu i na zemlju ba~ena, i ustoka osu{i rod njen; polomi{e se i posu{i{e se jaki prutovi njeni; oganj ih pro`dre.

19:13 A sada je posa|ena u pustinji, u zemlji suvoj i bezvodnoj.

19:14 I iza|e oganj iz pruta grana njenih i pro`dre rod njen da nema na njoj pruta jakog za palicu vladala-ku. To je naricanje, i bi}e naricanje.

GLAVA 20

A sedme godine, petog meseca, dana desetog, do|o{e neki od stare{ina Izrailjevih da upitaju Gospoda, i sedo{e preda mnom.

20:2 I do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

20:3 Sine ~ove~ji, ka`i stare{inama Izrailjevim i reci im: Ovako veli Gospod Gospod: Do|oste li da me pitate? Tako ja `iv bio, ne}ete me pitati, govori Gospod Gospod.

20:4 Ho}e{ li da im sudi{? Ho}e{ li da im sudi{? Sine ~ove~ji. Poka`i im gadove otaca njihovih.

20:5 I reci im: Ovako veli Gospod Gospod: Kog dana izabrah Izrailja i podigoh ruku svoju semenu doma Jakovljevog, i pokazah im se u zemlji misirskoj, i podigoh im ruku svoju govore}i: Ja sam Gospod Bog va{;

20:6 Onog dana podigoh im ruku svoju da }u ih odvesti iz zemlje misirske u zemlju koju sam pro-na{ao za njih, gde te~e mleko i med, koja je dika svim zemljama.

20:7 I rekoh im: Odbacite svaki gadove ispred svojih o~iju, i nemojte se skvrniti o gadne bogove misirske, ja sam Gospod Bog va{.

20:8 Ali se odvrgo{e od mene, i ne hte{e me poslu{ati, nijedan ih ne odbaci gadova ispred o~iju svojih, i gadnih bogova misirskih ne ostavi{e; zato rekoh da }u izliti jarost svoju na njih da izvr{im gnev svoj na njima usred zemlje misirske.

20:9 Ali imena svog radi, da se ne oskvrni pred onim narodima me|u kojima behu, pred kojima im se pokazah, u~inih da ih izvedem iz zemlje misirske.

20:10 I izvedoh ih iz zemlje misirske, i dovedoh ih u pustinju.

20:11 I dadoh im uredbe svoje, i objavih im zakone svoje, koje ko vr{i, `iv }e biti kroz njih.

20:12 I subote svoje dadoh im da su znak izme|u mene i njih da bi znali da sam ja Gospod koji ih posve}ujem.

20:13 Ali se odvr`e od mene dom Izrailjev u pustinji; ne hodi{e po mojim uredbama, i zakone moje odbaci{e, koje ko vr{i `ivi kroz njih, i subote moje grdno oskvrni{e; zato rekoh da }u izliti gnev svoj na njih u pustinji da ih istrebim.

20:14 Ali u~inih, imena svog radi, da se ne oskvrni pred narodima pred kojima ih izvedoh.

20:15 I ja im jo{ podigoh ruku svoju u pustinji da ih ne}u odvesti u zemlju koju im dadoh, gde te~e mleko i med, koja je dika svim zemljama;

20:16 Jer odbaci{e moje zakone i po uredbama mojim ne hodi{e, i subote moje oskvrni{e, jer srce njihovo i|a{e za gadnim bogovima njihovim.

20:17 Ali ih po`ali oko moje, te ih ne istrebih, i ne zatih ih u pustinji.

20:18 Nego rekoh sinovima njihovim u pustinji: Ne idite po uredbama otaca svojih i ne dr`ite njihovih zakona, i ne skvrnite se gadnim bogovima njihovim.

20:19 Ja sam Gospod Bog va{, po mojim uredbama hodite, i moje zakone dr`ite i izvr{ujte;

20:20 I subote moje svetkujte da su znak izme|u mene i vas, da znate da sam ja Gospod Bog va{.

20:21 Ali se odvrgo{e od mene i sinovi, ne hodi{e po mojim uredbama, i zakone moje ne dr`a{e da ih izvr{uju, koje ko vr{i `ivi kroz njih; subote moje oskvrni{e; zato rekoh da }u izliti jarost svoju na njih i navr{iti gnev svoj na njima u pustinji.

20:22 Ali povratih ruku svoju i u~inih imena svog radi da se ne oskvrni pred narodima pred kojima ih izvedoh.

20:23 I ja im jo{ podigoh ruku svoju u pustinji da }u ih rasejati po narodima i razasuti po zemljama.

20:24 Jer zakone moje ne izvr{ava{e i uredbe moje odbaci{e i subote moje oskvrni{e, i o~i im gledahu za gadnim bogovima otaca njihovih.

20:25 Zato im i ja dadoh uredbe ne dobre i zakone kroz koje ne}e `iveti.

20:26 I oskvrnih ih darovima njihovim {to propu{tahu kroz oganj sve {to otvori matericu, da ih potrem, da poznadu da sam ja Gospod.

20:27 Zato govori domu Izrailjevom, sine ~ove~ji, i ka`i im: Ovako veli Gospod Gospod: Jo{ me i ovim ru`i{e oci va{i ~ine}i mi bezakonje:

20:28 Kad ih odvedoh u zemlju, za koju podigoh ruku svoju da }u im je dati, gde god vide{e visok hum i drvo granato, onde prinosi{e svoje `rtve i stavlja{e svoje dare, kojima dra`ahu, i meta{e mirise svoje ugodne, i onde li{e nalive svoje.

20:29 I rekoh im: [ta je visina, na koju idete? I opet se zove visina do danas.

20:30 Zato reci domu Izrailjevom: Ovako veli Gospod Gospod: Ne skvrnite li se na putu otaca svojih? I za gadovima njihovim ne kurvate li se?

20:31 I prinose}i dare svoje, provode}i sinove svoje kroz oganj ne skvrnite li se o sve gadne bogove svoje do danas, i mene li }ete pitati, dome Izrailjev? Tako ja `iv bio, govori Gospod Gospod, ne}ete me pitati.

20:32 A {ta mislite, ne}e biti nikako, {to govori:te: Bi}emo kao narodi, kao plemena po zemljama, slu`e}i drvetu i kamenu.

20:33 Tako ja bio `iv, govori Gospod Gospod, rukom krepkom i mi{icom podignutom i izlivenim gnevom carova}u nad vama.

20:34 I izve{u vas iz naroda, i sabra}u vas iz zemalja po kojima ste rasejani, rukom krepkom i mi{icom podignutom i izlivenim gnevom.

20:35 I odve{u vas u pustinju tih naroda, i onde }u se suditi s vama licem k licu.

20:36 Kako sam se sudio s ocima va{im u pustinji zemlje misirske, tako }u se suditi s vama, govori Gospod Gospod.

20:37 I propusti}u vas ispod {tapa i dovesti vas u sveze zavetne.

20:38 I odlu~i}u izme|u vas odmetnike i koji odustaju mene; izve{u ih iz zemlje gde su do{ljacu, ali ne}e u}i u zemlju Izrailjevu, i pozna}ete da sam ja Gospod.

20:39 Vi, dakle, dome Izrailjev, ovako veli Gospod Gospod: Idite, slu`ite svaki gadnim bogovima svojim i u napredak, kad ne}ete da me slu{ate; ali imena mog svetog ne skvrnite vi{e darovima svojim i gadnim bogovima svojim.

20:40 Jer na mojoj gori svetoj, na visokoj gori Izrailjevoj, govori Gospod Gospod, onde }e mi slu`iti sav dom Izrailjev, koliko ih god bude u zemlji, onde }e mi biti mili i onde }u iskati prinose va{e i prvine od darova va{ih sa svim svetim stvarima va{im.

20:41 Mili }ete mi biti s ugodnim mirisom, kad vas izvedem iz naroda i saberem vas iz zemalja u koje ste rasejani; i bi}u posve}en u vama pred narodima.

20:42 I pozna}ete da sam ja Gospod kad vas dovedem u zemlju Izrailjevu, u zemlju za koju podigoh ruku svoju da }u je dati ocima va{im.

20:43 I onde }ete se opomenuti puteva svojih i svih dela svojih, kojima se oskvrniste, i sami }ete sebi biti mrski za sva zla svoja koja ~iniste.

20:44 I pozna}ete da sam ja Gospod kad vam u~inim radi imena svog; ne po va{im zlim putevima niti po opakim delima va{im, dome Izrailjev, govori Gospod Gospod.

GLAVA 21

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

21:2 Sine ~ove~ji, okreni lice svoje na jug i pokaplji prema jugu, i prorokuj na {umu u ju`nom polju.

21:3 I reci {umi ju`noj: ^uj re~ Gospodnju, ovako veli Gospod Gospod, evo ja }u raspaliti u tebi oganj koji }e pro`dreti u tebi svako drvo zeleno i svako drvo suvo; plamen razgoreli ne}e se ugasiti, i izgore}e od njega sve od juga do severa.

21:4 I svako }e telo videti da sam ja zapalio; ne }e se ugasiti.

21:5 A ja rekoh: Jaoh Gospode Gospode, oni govore za me: Ne govori li taj same pri-e?

21:6 I do |e mi re~ Gospodnja govore}i:

21:7 Sine ~ove~ji, okreni lice svoje prema Jerusalimu, i pokaplji prema svetim mestima, i prorokuj protiv zemlje Izrailjeve.

21:8 I reci zemlji Izrailjevoj: Ovako veli Gospod: Evo me na te; izvu}i }u ma~ svoj iz korica, i istrebi}u iz tebe pravednog i bezbo`nog.

21:9 Da istrebim iz tebe pravednog i bezbo`nog, zato }e iza}i ma~ moj iz korica svojih na svako telo od juga do severa.

21:10 I pozna }e svako telo da sam ja Gospod izvukao ma~ svoj iz korica njegovih, ne }e se vi{e vratiti.

21:11 A ti, sine ~ove~ji, uzdi{i kao da su ti bedra polomljena, i gorko uzdi{i pred njima.

21:12 A kad ti ka`u: Za{to uzdi{e}? Ti reci: Za glas {to ide, od kog }e se rastopiti svako srce i klonuti sve ruke i svakog }e duha nestati, i svaka }e kolena postati kao voda; evo, ide, i navr{i}e se, govori Gospod Gospod.

21:13 Potom do |e mi re~ Gospodnja govore}i:

21:14 Sine ~ove~ji, prorokuj i reci: Ovako veli Gospod Gospod: Reci: ma~, ma~ je nao{tren, i ugla |en je.

21:15 Nao{tren je da kolje, ugla |en je da seva; ho }emo li se radovati kad prut sina mog ne haje ni za kako drvo?

21:16 Dao ga je da se ugladi da se uzme u ruku; ma~ je nao{tren i ugla |en, da se da u ruku ubici.

21:17 Vi~i i ridaj, sine ~ove~ji; jer on ide na narod moj, na sve knezove Izrailjeve; pod ma~ }e biti okrenuti s narodom mojim, za to udri se po bedru.

21:18 Kad be{e karanje, {ta bi? Eda li ni od pruta koji ne haje ne }e biti ni{ta? Govori Gospod Gospod.

21:19 Ti dakle, sine ~ove~ji, prorokuj i pljeskaj rukama, jer }e ma~ do}i i drugom i tre}om, ma~ koji ubija, ma~ koji velike ubija, koji prodire u kletu.

21:20 Da se rastope srca i umno`i pogibao, metnuo sam na sva vrata njihova strah od ma~a; jaoh! Pripravljen je da seva, nao{tren da kolje.

21:21 Stegni se, udri nadesno, nalevo, kuda se god obrne{.

21:22 Jer }u i ja pljeskati rukama, i namiri}u gnev svoj. Ja Gospod rekoh.

21:23 Jo{ mi do |e re~ Gospodnja govore}i:

21:24 A ti, sine ~ove~ji, na~ini dva puta, kuda }e do}i ma~ cara vavilonskog; iz jedne zemlje neka izlaze oba; i izberi stranu, gde se po~inje put gradski, izberi.

21:25 Na~ini put kojim }e do}i ma~ na Ravu sinova Amonovih, i u Judeju na tvrdi Jerusalim.

21:26 Jer }e car vavilonski stati na rasputici, gde po~inju dva puta, te }e vra~ati, gladi }e strele, pita }e likove, gleda }e u jetru.

21:27 Nadesno }e mu vra~anje pokazati Jerusalim da namesti ubojne sprave, da otvori usta na klanje, da podigne glas podvikuju}i, da namesti ubojne sprave prema vratima, da na~ini opkope, da pogradi kule.

21:28 I u~ini }e se vra~anje zaludno zakletima, a to }e napomenuti bezakonje da se uhvate.

21:29 Zato ovako veli Gospod Gospod: [to napominjete svoje bezakonje, te se otkriva nevera va{a i gresi se va{i vide u svim delima va{im, za to {to do |oste na pamet, bi }ete pohvatani rukom.

21:30 A ti, ne~isti bezbo`ni~e, kne`e Izrailjev, kome do |e dan kad bi na kraju bezakonje,

21:31 Ovako veli Gospod Gospod: Skini tu kapu i svrzi taj venac, ne }e ga biti; niskog }u uzvisiti a visokog }u poniziti.

21:32 Uni{ti}u, uni{ti}u, uni{ti}u ga, i ne }e ga biti, dokle ne do |e onaj kome pripada, i njemu }u ga dati.

21:33 A ti, sine ~ove~ji, prorokuj i reci: Ovako veli Gospod Gospod za sinove Amonove i za njihovu sramotu; reci dakle: ma~, ma~ je izvu~en, ugla |en da kolje, da zatire, da seva,

21:34 Dokle ti vi |aju ta{tinu, dokle ti gataju la`, da te metnu na vratove pobijenim bezbo`nicima, kojima do |e dan kad bi kraj bezakonju.

21:35 Ostavi ma~ u korice, na mestu gde si se rodio, u zemlji gde si postao, sudi}u ti;

21:36 I izli}u na te gnev svoj, ognjem gneva svog dunu}u na te i preda}u te u ruke `estokim ljudima, ve{tim u zatiranju.

21:37 Ognju }e{ biti hrana, krv }e ti biti posred zemlje, ne}e{ se spominjati, jer ja Gospod rekoh.

GLAVA 22

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

22:2 A ti, sine ~ove~ji, ho}e{ li suditi, ho}e{ li suditi gradu krvni~kom? I ho}e{ li mu pokazati sve gadove njegove?

22:3 Reci: Ovako veli Gospod Gospod: ide vreme gradu koji proliva krv u sebi i gradi gadne bogove sebi da se skvrni.

22:4 Skrivio si krvlju koju si prolio, i oskvrnio si se o gadne bogove svoje koje si na~inio; i u~inio si te se pribli`i{e dani tvoji, i do{ao si do godina svojih; zato }u u~initi od tebe rug me|u narodima i podsmeh po svim zemljama;

22:5 Koje su blizu tebe i koje su daleko podsmeva}e ti se, gadni imenom, veliki smetnjom!

22:6 Gle, knezovi Izrailjevi u tebi dado{e se da prolivaju krv svaki svom silom svojom.

22:7 Oca i mater preziru u tebi, ~ine krivo inostrancu usred tebe, siroti i udovici ~ine nasilje u tebi;

22:8 Svete stvari moje prezire{, i subote moje skvrni{.

22:9 U tebi su opada~i da prolivaju krv, i na gorama jedu u tebi, grdila ~ine usred tebe.

22:10 Golotinju o~evu otkrivaju u tebi, le`u u tebi sa `enom za ne~istote njene.

22:11 I jedan ~ini gad sa `enom bli`njeg svog; a drugi skvrni snahu svoju grdilom; a drugi siluje sestru svoju, k}er oca svog, u tebi.

22:12 Mito primaju u tebi da prolivaju krv; ujam i pridavak uzima{, i tra`i{ dobitak od bli`njih svojih prevarom, a mene si zaboravio, govori Gospod Gospod.

22:13 Zato, evo, pljeskam rukama svojim radi tvog nepravednog dobitka, koji dobija{, i radi krvi {to je u tebi.

22:14 Ho}e li se odr`ati srce tvoje, ili ruke tvoje ho}e li biti jake u one dane kad stanem raditi s tobom? Ja Gospod rekoh, i u~ini}u.

22:15 Jer }u te rasejati po narodima i razasuti po zemljama, i istrebi}u ne~istotu tvoju iz tebe.

22:16 I bi}e{ skvrnavan sobom pred narodima, i pozna}e{ da sam ja Gospod.

22:17 Potom do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

22:18 Sine ~ove~ji, dom Izrailjev posta mi dro`dina; svi su bronza i kositer i gvo`e i olovo u pe}i; dro`dina od srebra posta{e.

22:19 Zato ovako veli Gospod Gospod: [to svi vi postaste dro`dina, zato, evo, ja }u vas skupiti u Jerusolim.

22:20 Kako se skuplja srebro i bronza i gvo`e i olovo i kositer usred pe}i, te se raspali oganj oko njega da se istopi, tako }u vas skupiti gnevom svojim i jaro{u, i slo`iv{i rastopi}u vas.

22:21 Da, skupi}u vas, i raspali}u oko vas oganj gneva svog, i istopi}ete se usred njega.

22:22 Kako se topi srebro u pe}i, tako }ete se vi istopiti u njemu, i pozna}ete da sam ja Gospod izlio gnev svoj na vas.

22:23 Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

22:24 Sine ~ove~ji, ka`i joj: Ti si zemlja koja se nisi o~istila; ne}e pasti na te da`d u dan gneva.

22:25 Proroci njeni slo`i{e se u njoj, kao lav su, koji ri~e i grabi plen, `deru du{e, otimaju blago i dragocene stvari, umno`avaju udovice usred nje.

22:26 Sve{tenici njeni prestupaju zakon moj i skvrne moje svete stvari, ne razlikuju sveto od oskvrnjenog, i ne~isto od ~istog ne raspoznaju, kriju o~i svoje od subota svojih, i bivam oskvrnjen me|u njima.

22:27 Knezovi su njeni usred nje kao vuci, koji grabe plen, prolivaju}i krv, gube}i du{e sramotnog dobitka radi.

22:28 I proroci njeni ma`u je nevaljalim kre~em, vi|aju ta{tinu i gataju im la` govore}i: Tako re~e Gospod Gospod; a Gospod ne re~e.

22:29 Narod zemaljski vara i otima, i siromahu i ubogome ~ini nasilje, i do{l}jaku ~ini krivo.

22:30 I tra`ih me|u njima koji bi opravio ogradu i stao na prolomu preda me za tu zemlju, da je ne zatrem; ali ne na|oh nikoga.

22:31 Zato }u izliti na njih gnev svoj, ognjem jarosti svoje istrebi}u ih, put njihov obrati}u im na glavu, govori Gospod Gospod.

GLAVA 23

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:
23:2 Sine ~ove~ji, behu dve `ene, k}eri jedne matere.

23:3 One se kurvahu u Misiru, u mladosti svojoj kurvahu se, onde im pipa{e grudi, i onde im zgnje~i{e dojke devoja~ke.

23:4 A imena im behu, starijoj Ola, a sestri joj Oliva; one posta{e moje, i rodi{e sinove i k}eri. Imena im behu Ola Samariji, a Oliva Jerusalimu.

23:5 I Ola kad be{e moja kurva{e se, i upaljiva{e se za svojim milosnicima, Asircima susedima,

23:6 Koji no{ahu porfiru, i behu knezovi i vlastelji, sve lepi mladi}i, vitezovi, koji jahahu na konjima.

23:7 I udari u kurvanje s njima, koji svi behu najlep{i izme|u sinova asirskih, i za kojima se god upaljiva{e, skvrnja{e se o sve gadne bogove njihove.

23:8 A ni s Misircima ne okani se kurvanja svog, jer spavahu s njom od mladosti njene i oni joj gnje~i{e devoja~ke dojke i s njom se kurva{e.

23:9 Zato je dadoh u ruke milosnicima njenim, u ruke Asircima, za kojima se upaljiva{e.

23:10 Oni otkri{e golotinju njenu, uze{e joj sinove i k}eri, a nju ma~em ubi{e; i ona iza|e na glas me|u `enama kad sudove izvr{i{e na njoj.

23:11 A sestra njena Oliva, vide}i to, upaljiva{e se jo{ gore nego ona, i kurvarstvo njeno be{e gore od kurvarstva sestree joj.

23:12 Upaljiva{e se za Asircima, knezovima i vlasteljima, susedima, krasno odevenim, vitezima koji jahahu na konjima i svi behu lepi mladi}i.

23:13 I videh gde se oskvrni, i gde obe idu jednim putem.

23:14 I ova se jo{ vi{e kurva{e; jer kad bi videla ljude napisane na zidu, likove haldejske napisane crvenilom,

23:15 Opasane pojasima po bedrima, sa {arenim kapama na glavi, koji svi behu na o~i kao vojvode nalik na sinove vavilonske iz zemlje haldejske, svoje postojbine,

23:16 Upaljiva{e se za njima ~im ih vi|a{e o~ima svojim, i sla{e poslanike k njima u haldejsku.

23:17 I Vavilonjani dola`ahu k njoj na postelju ljubavnu, i skvrnjahu je kurvarstvom svojim, i po{to bi se oskvrnila s njima, odvrta}a{e se du{a njena od njih.

23:18 I kad otkri kurvarstva svoja i otkri golotinju svoju, odvrati se du{a moja od nje kao {to se odvrati du{a moja od sestree njene.

23:19 Jer umno`i kurvarstva svoja opominju}i se dana mladosti svoje kad se kurva{e u zemlji misirskoj,

23:20 I upaljiva{e se za svojim milosnicima, u kojih je telo kao u magarca, i te~enje kao u konja.

23:21 I tako si se vratila na nevaljalstvo mladosti svoje kad ti pipahu grudi u Misiru radi devoja~kih dojaka tvojih.

23:22 Za to, Olivo, ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja }u podignuti milosnike tvoje na te, one od kojih se odvrtila du{a tvoja, i dove{u ih na te od svuda,

23:23 Vavilonjane i sve Haldejce, Feko|ane i Sojane i Kojane, sve Asirce s njima, lepe mladi}e, knezove i vlastelje sve, vitezove i ljude ~uvene, koji svi ja{u na konjima.

23:24 I do}i }e na te s kolima i s kolicima i s to~kovima i s mno{tvom naroda, i opkoli}e te sa {titovima i {titi}ima i {lemovima; i njima }u dati sud da ti sude svojim sudom.

23:25 I stavi}u revnost svoju tebi na suprot, te }e raditi s tobom gnevno, nos i u{i odse}i }e ti, i {ta te ostane pa{e od ma~a, i uze}e sinove tvoje i k}eri tvoje, i {ta te ostane pro`dre}e oganj.

23:26 I svu}i }e s tebe haljine, i uze}e krasni nakit tvoj.

23:27 Tako }u u~initi kraj grdilu tvom i tvom kurvanju u zemlji misirskoj, te ne}e{ podignuti o~iju svojih k njima i ne}e{ se vi{e se}ati Misiraca.

23:28 Jer ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja }u te dati u ruke onima na koje mrzi}, u ruke onima od kojih se odvratila du{a tvoja.

23:29 I oni }e raditi s tobom neprijateljski, i uze}e svu muku tvoju, i ostavi}e te голу nagu, te }e se otkriti golotinja kurvarstva tvog, i grdilo tvoje i kurvarstvo tvoje.

23:30 To }u ti u~initi {to si se kurvala za narodima, {to si se oskrvnila o njihove gadne bogove.

23:31 Putem sestre svoje i{la si, zato }u dati ~a{u njenu tebi u ruku.

23:32 Ovako veli Gospod Gospod: ^a{u sestre svoje ispi}e{ duboku i {iroku, bi}e{ podsmeh i rug, jer ~a{a mnogo bere.

23:33 Napuni}e{ se pijanstva i `alosti ~a{om pušto{enja i zatiranja, ~a{om sestre svoje Samarije.

23:34 I ispi}e{ je i iscediti, i razbi}e{ je, i dojke }e{ svoje pokidati, jer ja rekoh, govori Gospod Gospod.

23:35 Zato ovako veli Gospod Gospod: [to si me zaboravila i bacila me za le|a svoja, za to i ti nosi grdilo svoje i kurvarstva svoja.

23:36 Po tom re~e mi Gospod: Sine ~ove~ji, ho}e{ li suditi Oli i Olivi? Poka`i im gadove njihove,

23:37 Da su ~inile preljubu i da je krv na rukama njihovim i da su ~inile preljubu s gadnim bogovima svojim i vodile kroz oganj sinove svoje koje su mi rodile, da ih jedu.

23:38 Jo{ i ovo mi ~ini{e: Skvrni{e svetinju moju u isti dan, i subote moje przni{e.

23:39 Jer zaklav{i sinove svoje gadnim bogovima svojim dolazi}e u svetinju moju istog dana da je oskrvne; i gle, tako ~ini{e usred doma mog.

23:40 I jo{ sla}e po ljude da bi do{li iz daleka, i oni, ~im poslanik bi poslan k njima, gle, odmah dolazi}e, i njih radi si se kupala, mazala o~i svoje i kitila si se nakitom.

23:41 I sedala si na krasan odar, pred kojim be{e sto postavljen, i na nj si metala kad moj i ulje moje.

23:42 I be{e onde vika veselog mno{tva, i osim ljudi iz gomile dovo|ahu Saveje iz pustinje, koji im metahu narukvice na ruke i krasne vence na glave.

23:43 I rekoh za ostarelu u kurvarstvu: Jo{ }e se kurvati.

23:44 I dola`ahu k njoj kao {to idu k `eni kurvi; tako dola`ahu k Oli i Olivi, `enama nevaljalim.

23:45 Zato }e im pravedni ljudi suditi kao {to se sudi `enama preljubo~inicama i kao {to se sudi onima koje prolivaju krv; jer su preljubo~inice i krv je na rukama njihovim.

23:46 Zato ovako govori Gospod Gospod: Dove{u na njih ljudstvo, i da}u ih da se zlostave i oplene.

23:47 I ljudstvo }e ih zasuti kamenjem, i ise}i }e ih ma~evima svojim; sinove }e njihove i k}eri njihove pobiti, i ku}e }e njihove spaliti ognjem.

23:48 I tako }u ukinuti nevaljalstvo u zemlji, i nau~i}e se sve `ene da ne rade po va{em nevaljalstvu.

23:49 I vr}i }e va{e nevaljalstvo na vas, i nosi}ete grehe gadnih bogova svojih, i pozna}ete da sam ja Gospod Gospod.

GLAVA 24

Potom godine devete, desetog meseca, desetog dana, do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

24:2 Sine ~ove~ji, zapi{i ime ovog dana, ovog istog dana; u taj dan do|e car vavilonski na Jerusaleim.

24:3 I ka`i pri~u tom domu odmetni~kom, i reci im: Ovako veli Gospod Gospod: pristavi lonac, pristavi, i nalij u nj vode.

24:4 Slo`i u nj delove, sve dobre delove, stegno i ple}e, i napuni ga najboljih kostiju.

24:5 Uzmi najbolje iz stada, i nalo`i kosti ispod njega, i uzvari dobro da se i kosti raskuvaju u njemu.

24:6 Jer ovako veli Gospod Gospod: Te{ko gradu krvni-kom, loncu, na kome stoji zagorel, s kog ne}e da si|e zagorel; povadi deo po deo; `reb da se ne baci za nj.

24:7 Jer je krv njegova usred njega; na go kamen metnu je, ne proli je na zemlju da se pokrije prahom.

24:8 Raspaliv{i gnev da u~inim osvetu, metnu}u krv njegovu na go kamen da se ne pokrije.

24:9 Zato ovako govori Gospod Gospod: Te{ko gradu krvni-kom! I ja }u nalo`iti velik oganj.

24:10 Nanesi drva, i raspali oganj, neka se stra{i meso, za~ini korenjem, i kosti neka izgore.

24:11 Metni ga praznog na `ivo ugljjevlje da se ugrije i izgori bronza njegova i da se stopi u njemu ne~istota njegova i da nestane zagoreli njegove.

24:12 La`ima dosadio mi je; zato ne}e iza}i iz njega mnoga zagorel njegova; u oganj }e zagorel njegova.

24:13 U ne~istoti je tvojoj grdilo tvoje; jer sam te ~istio, ali se ti ne o~isti; ne}e{ se vi{e ~istiti od ne~istote svoje, dokle ne namirim gnev svoj nad tobom.

24:14 Ja Gospod govorih; do}i }e, i izvr{i}u; ne}u odustati niti }u `aliti niti }u se raskajati, po putevima tvojim i po delima tvojim sudi}e ti, govori Gospod Gospod.

24:15 Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

24:16 Sine ~ove~ji, evo ja }u ti uzeti `elju o~iju tvojih zlom, ali ne tu`i ni pla~i, niti suza roni.

24:17 Nemoj uzdisati, ne `ali kako biva za mrtvim, metni kapu na glavu, i obu}u svoju obuj na noge, i usta svojih nemoj pokriti i hleba ni~jeg ne jedi.

24:18 I govorih ujutru narodu, a uve~e mi umre `ena; i sutradan u~inih kako mi be{e zapove|eno.

24:19 I re~e mi narod: Ho}e{ li nam kazati {ta nam je to {to radi}?

24:20 I odgovorih im: Do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

24:21 Reci domu Izrailjevom: Ovako veli Gospod Gospod: evo, ja }u oskvrniti svetinju svoju, veli~anstvo sile va{e, `elju o~iju va{ih i {ta je milo

du{i va{oj; i sinovi }e va{i i k}eri va{e koje ostaviste pasti od ma~a.

24:22 I ~ini}ete kako ja ~inim: usta ne}ete pokriti i hleba ni~jeg ne}ete jesti;

24:23 I kape }e vam biti na glavama i obu}a na nogama; ne}ete tu`iti ni plakati, nego }ete sa bezakonja svojih ~ileti i uzdisa}ete jedan s drugim.

24:24 I Jezekilj }e vam biti znak: ~ini}ete sve {to on ~ini; kad to do|e, pozna}ete da sam ja Gospod Gospod.

24:25 A ti, sine ~ove~ji, u onaj dan kad im uzmem silu njihovu, radost slave njihove, `elju o~iju njihovih i za ~im te`i du{a njihova, sinove njihove i k}eri njihove,

24:26 U taj dan ko pobegne, ne}e li do}i k tebi da ti donese glas?

24:27 U taj }e se dan otvoriti usta tvoja prema onom ko pobegne, i govori}e{ i ne}e{ vi{e biti nem; i bi}e{ im znak, i oni }e poznati da sam ja Gospod.

GLAVA 25

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

25:2 Sine ~ove~ji, okreni lice svoje prema sinovima Amonovim i prorokuj na njih.

25:3 I reci sinovima Amonovim: ^ujte re~ Gospoda Gospoda: Ovako veli Gospod Gospod: [to si govorio: Aha! Za svetinju moju, {to se oskvrni, i za zemlju Izrailjevu, {to opuste, i za dom Judin, {to otide u ropstvo;

25:4 Zato, evo, ja }u te dati u nasledstvo isto~nim narodima, i pogradi}e u tebi dvorove sebi, i na~ini}e sebi kolibe u tebi; oni }e jesti plodove tvoje i piti mleko tvoje.

25:5 I od Rave }u na~initi obor kamilama i od zemlje sinova Amonovih tor ov~iji, i pozna}ete da sam ja Gospod.

25:6 Jer ovako veli Gospod Gospod: [to si pljeskao rukama i lupao nogom i veselio se iz srca {to si opusto{io svu zemlju Izrailjevu,

25:7 Zato, evo, ja }u dignuti ruku svoju na te, i da}u te narodima da te plene, i istrebi}u te izme|u

naroda i zatr}u te izme|u zemalja, i iskoreni}u te, i pozna}e{ da sam ja Gospod.

25:8 Ovako veli Gospod Gospod: [to govori Moav i Sir: Eto, dom je Judin kao svi narodi;

25:9 Zato, evo, ja }u otvoriti stranu Moavovu od gradova, od gradova na me|i, krasnu zemlju vet-jesimotsku, valmeonsku i Kirijat-ajimsku,

25:10 Narodima isto~nim iza zemlje sinova Amonovih, i da}u im je u nasljedstvo da nema spomena sinovima Amonovim me|u narodima.

25:11 I na Moavcima }u izvr{iti svoje sudove, i pozna}e da sam ja Gospod.

25:12 Ovako veli Gospod Gospod: [to se Edom osveti domu Judinom i te{ko skrivi osvetiv{i im se,

25:13 Zato ovako veli Gospod Gospod: Dignu}u ruku svoju na edomsku i istrebi}u iz nje i ljude i stoku, i obrati}u je u pusto{, od Temana do Dedana pa}e od ma~a.

25:14 I osveti}u se Edomcima rukom naroda svog Izrailja, i u~ini}e s Edomcima po gnevu mom i po jarosti mojoj, i pozna}e moju osvetu, govori Gospod Gospod.

25:15 Ovako veli Gospod Gospod: [to Filisteji radi}e iz osвете, i osveti}e se raduju}i se iz srca i potiru}i iz stare mr`nje,

25:16 Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo ja }u dignuti ruku svoju na Filisteje, i istrebi}u Here-teje, i potr}u ostatak od primorja.

25:17 I u~ini}u na njima veliku osvetu karanjem gnevnim, i pozna}e da sam ja Gospod kad izvr{im osvetu svoju na njima.

GLAVA 26

A jedanaeste godine prvi dan meseca do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

26:2 Sine ~ove~ji, {to Tir govori za Jerusalim: Ha, ha! Razbi}e se vrata narodima, obrati}e se k meni, napuni}u se kad opuste;

26:3 Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo mene na te, Tire, i dove}u mnoge narode na te kao da bih doveo more s valima njegovim.

26:4 I oni }e obaliti zidove tirske i kule u njemu raskopati, i ome}u prah njegov i pretvori}u ga u go kamen.

26:5 I posta}e mesto da se razastiru mre`e usred mora, jer ja govorih, veli Gospod Gospod, i bi}e grabe` narodima.

26:6 I k}eri njegove po polju izginu}e od ma~a, i pozna}e da sam ja Gospod.

26:7 Jer ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja }u dovesti na Tir Navuhodonosora, cara vavilonskog sa severa, cara nad carevima, s konjima i s kolima i s konjicima i s vojskama i mnogim narodom.

26:8 K}eri tvoje po polju pobi}e ma~em, i na~ini}e prema tebi kule, i iskopa}e opkope prema tebi, i podignu}e prema tebi {titove.

26:9 I namesti}e ubojne sprave prema zidovima tvojim, i razvali}e kule tvoje oru`jem svojim.

26:10 Od mno{tva konja njegovih pokri}e te prah, od praske konjika i to~kova i kola zatre}e se zidovi tvoji, kad stane ulaziti na tvoja vrata kao {to se ulazi u grad isprovaljivan.

26:11 Kopitima konja svojih izgazi}e sve ulice tvoje, pobi}e narod tvoj ma~em, i stupovi sile tvoje popada}e na zemlju.

26:12 I popleni}e blago tvoje i razgrabiti trg tvoj, i razvali}e zidove tvoje i lepe ku}e tvoje razoriti, i kamenje tvoje i drva tvoja i prah tvoj baci}e u vodu.

26:13 I prekinu}u jeku pesama tvojih, i glas kitara tvojih ne}e se vi}e ~uti.

26:14 I u~ini}u od tebe go kamen, bi}e{ mesto gde se razastiru mre`e, ne ne}e{ se vi}e sazidati; jer ja Gospod govorih, veli Gospod Gospod.

26:15 Ovako veli Gospod Gospod Tiru: Ne}e li se zadržati ostrva od praske padanja tvog, kad zajau~u ranjenici, kad pokolj bude u tebi?

26:16 Svi }e knezovi morski si}i s prestola svojih i skinu}e sa sebe pla{te i svu}i sa sebe vezene haljine, i obu}i }e se u strah; sede}e na zemlji, i drhta}e svaki ~as i ~uditi se tebi.

26:17 I narica}e za tobom i govori}e ti: Kako propade, slavni grade! U kome `ivljahu pomorci,

koji be{e jak na moru, ti i stanovnici tvoji, koji strah zadavahu svima koji `ivljahu u tebi.

26:18 Sad }e se uzdrhtati ostrva kad padne{, i sme{e se ostrva po moru od propasti tvoje.

26:19 Jer ovako veli Gospod Gospod: Kad te u~inim pustim gradom, kao {to su gradovi u kojima se ne `ivi, kad pustim na te bezdanu, i velika te voda pokrije,

26:20 I kad te svalim s onima koji silaze u jamu k starom narodu, i namestim te na najdonjim krajevima zemlje, u pustinji staroj s onima koji silaze u jamu, da se ne `ivi u tebi, tada }u opet postaviti slavu u zemlji `ivih.

26:21 U~ini}u da bude{ strahota kad te nestane, i tra`i}e te i ne}e{ se na}i do veka, govori Gospod Gospod.

GLAVA 27

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

27:2 I ti sine ~ove~ji, nari~i za Tirom,

27:3 I reci Tiru, koji stoji na ulasku morskom, koji trguje s narodima na mnogim ostrvima: Ovako veli Gospod Gospod: Tire, ti govora{e: Ja sam sasvim lep.

27:4 Me|e su ti u srcu morskom; koji te zida{e, na~ini{e te sasvim lepim.

27:5 Od jela senirskih gradi{e ti daske, kedre s Livana uzima{e da ti grade stupove.

27:6 Od hrastova vasanskih gradi{e ti vesla, sedi{ta ti gradi{e od slonove kosti i od {im{ira s ostrva kitejskih.

27:7 Tanko platno misirsko izmetano razapinjao si da su ti jedra; porfirom i skerletom s ostrva eliskih pokrivaao si se.

27:8 Stanovnici sidonski i arvadski behu ti veslari; mudraci tvoji, Tire, {to behu u tebi, behu ti krmari.

27:9 Stare{ine i mudraci gevalski upravljahu u tebi {ta bi ti se pokvarilo; sve la|e morske i la|ari behu u tebi trguju}i s tobom.

27:10 Persijanci i Ludeji i Puteji behu u vojsci tvojoj tvoji vojnici; {titove i {lemove ve{ahu u tebi; oni te ukra{avahu.

27:11 Sinovi arvadski s tvojom vojskom behu na zidovima tvojim unaokolo, i Gamadeji behu u kulama tvojim, {titove svoje ve{ahu na zidovima tvojim unaokolo, oni ti dovr{ivahu lepotu.

27:12 Tarsis trgova{e s tobom mnogim svakojakim blagom; sa srebrom, s gvo`em, s kositerom i s olovom dola`ahu na sajmove tvoje.

27:13 Javan, Tuval i Meseh behu tvoji trgovci; s du{ama ljudskim i sudima bronzanim dola`ahu na sajmove tvoje.

27:14 A koji su od doma Togarmina, s konjima i konjicima i mazgama dola`ahu na sajmove tvoje.

27:15 Sinovi Dedanovi behu trgovci tvoji, mnogih ostrva trgovina be{e u tvojim rukama; kosti slonove i drvo evenovo dono{ahu ti u promenu.

27:16 Sirija trgova{e s tobom mno{tvom dela tvojih, dola`a{e na sajmove tvoje sa smaragdnom i porfirom i uzvodom i tankim platnom, i koralom i ahatom.

27:17 Juda i zemlja Izrailjeva behu tvoji trgovci, dola`ahu na sajmove tvoje sa p{enicom minitskom i fini~kom i medom i uljem i balsamom.

27:18 Damask trgova{e s tobom mno{tvom dela tvojih, mno{tvom svakog blaga, vinom helvonskim i belom vunom.

27:19 I Dan i Javan i Mosel dola`ahu na sajmove tvoje; ura|eno gvo`e i kasiju i cimet menjahu s tobom.

27:20 Dedan trgova{e s tobom skupocenim prostirkama za kola.

27:21 Arapi i svi knezovi kidarski trgovahu s tobom; s jaganjcima i ovnovima i jarcima dola`ahu na sajmove tvoje.

27:22 Trgovci savski i ramski trgovahu s tobom; dola`ahu na sajmove tvoje sa svakojakim mirisima i svakojakim dragim kamenjem i zlatom.

27:23 Haran i Kana i Eden, trgovci savski, Asur i Hilmad trgovahu s tobom.

27:24 Ti trgovahu s tobom svakojakim stvarima, porfirom i uzvodom i kov~ezima bogatih nakita, koji se svezivahu u`ima i behu od kedra.

27:25 La|e tarsiske behu prve u tvojoj trgovini, i ti be{e veoma pun i veoma slavan u srcu morskom.

27:26 Veslari tvoji odvezo{e te na pu~inu; vetar isto~ni razbi te usred mora.

27:27 Blago tvoje i sajmovi tvoji, trgovina tvoja, la|ari tvoji i krmari tvoji i koji opravljahu kvarne la|e tvoje, i trgovci tvoji i svi vojnici tvoji i sav narod {to be{e u tebi pa}e u srce moru kad ti propadne{.

27:28 Od vike tvojih krmara us koleba}e se vali morski.

27:29 I iza}i }e iz lo`a svojih svi veslari, la|ari, svi krmari morski, i sta}e na zemlju.

27:30 I povika}e za tobom iza glasa i zaridati gorko, i posu}e prahom glave svoje i po pepelu }e se valjati.

27:31 I za tobom }e se na~initi }elavi, i pripasa}e kostret, i plaka}e za tobom gorko iz srca, i gorko }e ridati.

27:32 I za tobom }e zapevati u `alosti svojoj i narica}e za tobom: Ko je bio kao Tir, oboreni usred mora?

27:33 Kad izla`ahu trгови tvoji iz mora, sitio si mnoge narode, mno{tvom svog bogatstva i trgovine svoje oboga}ivao si careve zemaljske.

27:34 Kad te razbi more na dubokoj vodi, trgovina tvoja i sav narod tvoj u tebi pade.

27:35 Svi ostrvljani prepado{e se od tebe, i carevi njihovi uzdrhta}e se i preblede{e u licu.

27:36 Trgovci po narodima zazvi`da}e nad tobom: postao si strahota, i ne}e te biti do veka.

GLAVA 28

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

28:2 Sine ~ove~ji, reci knezu tirkom: Ovako veli Gospod Gospod: [to se ponese srce tvoje, te veli{. Ja sam Bog, sedim na prestolu Bo`-

jem usred mora; a ~ovek si a ne Bog, i izjedna~uje{ srce svoje sa srcem Bo`jim;

28:3 Eto mudriji si od Danila, nikakva tajna nije sakrivena od tebe;

28:4 Stekao si blago mudro}u svojom i razumom svojim, i nasuo si zlata i srebra u riznice svoje;

28:5 Veli~inom mudrosti svoje u trgovini svojoj umno`io si blago svoje, te se ponese srce tvoje blagom tvojim;

28:6 Zato ovako veli Gospod Gospod: [to izjedna~uje{ srce svoje sa srcem Bo`jim,

28:7 Zato, evo, ja }u dovesti na tebe inostrance najlju}e izme|u naroda, i oni }e istrgnuti ma~eve svoje na lepotu mudrosti tvoje, i ubi}e svetlost tvoju.

28:8 Svali}e te u jamu i umre}e{ usred mora smr}u pobijenih.

28:9 Ho}e{ li pred krvnikom svojim kazati: Ja sam Bog, kad si ~ovek, a ne Bog u ruci onog koji }e te ubiti?

28:10 Umre}e{ smr}u neobrezanih od ruke tu|i~nske; jer ja rekoh, govori Gospod Gospod.

28:11 Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

28:12 Sine ~ove~ji, nari~i za carem tirkim, i reci mu: Ovako veli Gospod Gospod: Ti si pe~at savr{enstva, pun si mudrosti, i sasvim si lep.

28:13 Bio si u Edemu, vrtu Bo`jem; pokrivalo te je svako drago kamenje: sarad, topaz, dijamant, hrisolit, onih, jaspis, safir, karbunkul, smaragd i zlato; onaj dan kad si se rodio na~injani ti bi}e bubnji tvoji i svirale.

28:14 Ti si bio heruvim, pomazan da zaklanja}; i ja te postavih; ti be{e na svetoj gori Bo`ijoj, ho|a{e posred kamenja ognjenog.

28:15 Savr{en be{e na putevima svojim od dana kad se rodi dokle se ne na|e bezakonje na tebi.

28:16 Od mno{tva trgovine svoje napunio si se iznutra nasilja, i gre{io si; zato }u te baciti kao ne~istotu s gore Bo`je, i zatr}u te izme|u kamenja ognjenog, heruvime zaklanja~u!

28:17 Srce se tvoje ponese lepotom tvojom, ti pokvari mudrost svoju svetlo}u svojom; baci}u te na zemlju, pred careve }u te polo`iti da te gledaju.

28:18 Od mno{tva bezakonja svog, od nepravde u trgovini svojoj oskrvrnio si svetinju svoju; zato }u izvesti oganj ispred tebe, koji }e te pro`dreti, i obrati}u te u pepeo na zemlji pred svima koji te gledaju.

28:19 Svi koji te poznaju me|u narodima prepa}e se od tebe; bi}e{ strahota, i ne}e te biti do veka.

28:20 Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

28:21 Sine ~ove~ji, okreni lice svoje prema Sidonu, i prorokuj protiv njega,

28:22 I reci: Ovako veli Gospod Gospod: Evo me na tebe, Sidone, i proslavi}u se usred tebe, i pozna}e se da sam ja Gospod kad izvr{im sudove na njemu i posvetim se u njemu.

28:23 I posla}u pomor u nj, i krv na ulice njegove, i pobijeni }e padati usred njega od ma~a, koji }e navaliti na njih sa svih strana, i pozna}e da sam ja Gospod.

28:24 I ne}e vi}e biti domu Izrailjevom trn koji bode ni `alac koji zadaje bol vi}e od svih suseda njihovih, koji ih plene; i pozna}e da sam ja Gospod Gospod.

28:25 Ovako veli Gospod Gospod: Kad skupim dom Izrailjev iz naroda me|u koje su rasejani, i posvetim se u njima pred narodima i nasele se u svojoj zemlji koju dadoh sluzi svom Jakovu,

28:26 Tada }e `iveti u njoj bez straha, i gradi}e ku}e, i sadi}e vinograde, i `ive}e bez straha kad izvr{im sudove na svima koji ih pleni}e sa svih strana, i pozna}e da sam ja Gospod Bog njihov.

GLAVA 29

Godine desete, desetog meseca, dvanaestog dana, do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

29:2 Sine ~ove~ji, okreni lice svoje prema Faraonu caru misirskom, i prorokuj protiv njega i protiv svega Misira.

29:3 Govori i reci: Ovako veli Gospod Gospod: evo me na te, Faraone care misirski, zmaju veliki

{to le`i{ usred reka svojih, koji re~e: Moja je reka; ja sam je na~inio sebi.

29:4 Zato }u ti metnuti u ~eljasti udicu, i u~ini}u da se ribe u rekama tvojim nahvataju na krlju{ti tvoje; i izvu}i }u te iz reka tvojih i sve ribe iz reka tvojih nahvatane na krlju{ti tvoje.

29:5 I ostavi}u u pustinji tebe i sve ribe iz tvojih reka, i pa}e{ na zemlju i ne}e{ se pokupiti ni sabrati, zverima zemaljskim i pticama nebeskim da}u te da te jedu.

29:6 I svi }e stanovnici misirski poznati da sam ja Gospod; jer su {tap od trske domu Izrailjevom.

29:7 Kad te uhvati}e u ruku, ti se slomi i rase~e im sve rame; a kad se nasloni}e na te, ti se prebi i probode im sva bedra.

29:8 Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja }u pustiti na te ma~, i istrebi}u iz tebe ljude i stoku.

29:9 I zemlja }e se misirska opusto{iti i biti pusta, i pozna}e se da sam ja Gospod, jer re~e: Moja je reka, i ja sam je na~inio.

29:10 Zato evo me na tebe i na reke tvoje, i obrati}u zemlju misirsku u pusto{ i samu pustinju, od kule sinske do me|e etiopske.

29:11 Ne}e prelaziti preko nje nogom svojom ~ovek, niti }e `ivin~e nogom svojom prelaziti preko nje, i ne}e se `iveti u njoj ~etrdeset godina.

29:12 I u~ini}u od zemlje misirske pusto{ me|u zemljama opusto{enim, i gradovi }e njeni me|u pustim gradovima biti pusto{ ~etrdeset godina, i raseja}u Misirce me|u narode i razasu}u ih po zemljama.

29:13 Jer ovako veli Gospod Gospod: Posle ~etrdeset godina skupi}u Misirce iz naroda u koje budu rasejani.

29:14 I povrati}u roblje misirsko, i dove}u ih opet u zemlju Patros, na postojbinu njihovu, i onde }e biti malo carstvo.

29:15 Malo }e biti mimo ostalih carstava, niti }e se vi}e uzdignuti nad narode, jer }u ih smanjiti da ne vladaju narodima.

29:16 I ne}e vi{e biti domu Izrailjevom uzdani-
ca da napominje bezakonje kad bi gledali za njima;
i pozna}e da sam ja Gospod Gospod.

29:17 A dvadeset sedme godine, prvog meseca,
prvog dana, do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

29:18 Sine ~ove~ji, Navuhodonosor car vavilon-
ski zadade vojsci svojoj te{ku slu`bu protiv Tira;
svaka glava o}elavi i svako se rame odre, a plate
ne bi ni njemu ni vojsci njegovoj od Tira za slu`bu
kojom slu`i{e protiv njega.

29:19 Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo ja
dajem Navuhodonosoru caru vavilonskom zemlju
misirsku, i on }e odvesti narod i odneti plen i po-
grabiti grabe`, i to }e biti plata njegovoj vojsci.

29:20 Za trud kojim se trudio oko toga dadoh
mu zemlju misirsku, jer se za me trudi{e, govori
Gospod Gospod.

29:21 U onaj }u dan u~initi da naraste rog domu
Izrailjevom, i tebi }u otvoriti usta me|u njima, i
zna}e da sam ja Gospod.

GLAVA 30

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

30:2 Sine ~ove~ji prorokuj i reci: Ovako
veli Gospod Gospod: Ridajte: Jaoh dana!

30:3 Jer je blizu dan, blizu je dan Gospodnji,
obla~an dan, vreme narodima.

30:4 I ma~ }e do}i na Misir, i strah }e biti u etio-
pskoj, kad stanu padati pobijeni u Misiru, kad se
zarobi mno{tvo njegovo i raskopaju se temelji nje-
govi.

30:5 Etiopljani i Puteji i Ludeji i sva me{avina i
Huveji i sinovi zemalja me|u kojima je vera, pa}{e
s njima od ma~a.

30:6 Ovako veli Gospod: Pa}{e koji podupiru
Misir, i ponos sile njegove obori}e se, od kule sin-
ske pa}{e u njemu, govori Gospod Gospod.

30:7 I bi}e pusti me|u pustim zemljama, i gra-
dovi }e njegovi biti me|u pustim gradovima.

30:8 I pozna}e da sam ja Gospod kad zapalim
oganj u Misiru i svi se pomo}nici njegovi satru.

30:9 U onaj }e dan iza}i poslanici od mene na
la|ama da upla{e etiopsku bezbri`nu, i bi}e me|u
njima strah velik kao dana misirskog; jer evo, ide.

30:10 Ovako veli Gospod Gospod: Pogubi}u
mno{tvo misirsko rukom Navuhodonosora cara va-
vilonskog.

30:11 On i narod njegov s njim, najlju}i izme|u
naroda, bi}e dovedeni da zatra zemlju, i izvu}i }e
ma~eve svoje na Misir i napuni}e zemlju pobije-
nih.

30:12 I isu{i}u reke, i preda}u zemlju u ruke
zlim ljudima; i opuste}u zemlju i {ta je u njoj ru-
kom tu|inskom. Ja Gospod govorih.

30:13 Ovako veli Gospod Gospod: i gadne }u
bogove potrti, i istrebi}u likove u Nofu, i ne}e vi{e
biti kneza iz zemlje misirske, i pusti}u strah u ze-
mlju misirsku.

30:14 I opusto{i}u Patros, i upali}u Soan, i izvr-
{i}u sud na Novu.

30:15 I izli}u gnev svoj na Sin, grad misirski, i
istrebi}u ljudstvo u Novu.

30:16 Kad zapalim oganj u Misiru, ljuto }e se
uzmu~iti Sin, i Nov }e se raspasti, i Nof }e biti u
teskobi svaki dan.

30:17 Mladi}i avinski i pi-vesetski pa}{e od ma-
~a, a devojke }e oti}i u ropstvo.

30:18 I u Tafnesu }e pomrknuti dan kad polo-
mim onde prevornice misirske i nestane u njemu
ponosa sile njegove; oblak }e ga pokriti; a k}eri }e
njegove oti}i u ropstvo.

30:19 I izvr{i}u sudove na Misiru, i oni }e po-
znati da sam ja Gospod.

30:20 Opet jedanaeste godine, prvog meseca, se-
dmog dana, do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

30:21 Sine ~ove~ji, slomih mi{icu Faraonu caru
misirskom, i eto ne}e se zaviti da se le~i, ne}e se
metnuti zavoj niti }e se zaviti da bi se okrepila i
mogla dr`ati ma~.

30:22 Zato ovako veli Gospod Gospod: Evo me
na Faraona cara misirskog, i slomi}u mu mi{ice, i
zdravu i slomljenu, i izbi}u mu ma~ iz ruke.

30:23 I raseja}u Misirce po narodima, i razasu}u
ih po zemljama.

30:24 I ukrepi}u mi{icu caru vavilonskom, i da}u mu u ruku svoj ma~, i polomi}u mi{ice Faraonu, i je-a}e pred njim kao {to je-i ~ovek ranjen na smrt.

30:25 Da, ukrepi}u mi{ice caru vavilonskom, a Faraonu }e mi{ice klonuti, i pozna}e se da sam ja Gospod, kad dam ma~ svoj u ruku caru vavilonskom da njim zamahne na zemlju misirsku.

30:26 I raseja}u Misirce me|u narodima i razasu}u ih po zemljama, i pozna}e da sam ja Gospod.

GLAVA 31

A jedanaeste godine, tre}eg meseca, prvog dana, do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

31:2 Sine ~ove~ji, ka`i Faraonu caru misirskom i narodu njegovom: Na {ta si nalik u veli~ini svojoj?

31:3 Eto, Asirac be{e kedar na Livanu, lepih grana i debelog hlada i visokog rasta, kome vrhovi behu me|u gustim granama.

31:4 Voda ga odgoji, bezdana ga uzvisi; ona rekama svojim te-a{e oko njegovog stabla i pu{ta{e potoke svoje k svim drvetima poljskim.

31:5 Zato rast njegov nadvisi sva drveta poljska, i umno`i{e se grane njegove, i od mno{tva vode ra{iri{e se odvođe njegove kad ih pu{ta{e.

31:6 Na granama njegovim vijahu gnezda sve ptice nebeske, i pod granama njegovim sve zveri poljske le`ahu se, i u hladu njegovom se|ahu svi veliki narodi.

31:7 I be{e lep veli~inom svojom i du`inom grana svojih, jer mu koren be{e kod velike vode.

31:8 Kedri u vrtu Bo`jem ne mogahu ga zakloniti, jele ne mogahu se izjedna~iti s njegovim granama, i javori ne behu kao ogranci njegovi; nijedno drvo u vrtu Bo`jem ne be{e na lepotu tako kao on.

31:9 U~inih ga lepog mno{tvom grana da mu zav|ahu sva drveta edemska {to behu u vrtu Bo`jem.

31:10 Zato ovako veli Gospod Gospod: [to je visok narastao, i digao vrh svoj me|u guste grane, i srce se njegovo ponelo visinom njegovom,

31:11 Zato ga dadoh u ruku najsilnijem me|u narodima da ~ini s njim {ta ho}e, odvrgho ga za bezbo`nost njegovu.

31:12 I tu|inci, najlju}i izme|u naroda, poseko{e ga i ostavi{e ga; grane mu popada{e po gorama i po svim dolinama, i ogranci mu se izlomi{e po svim potocima na zemlji; i svi narodi zemaljski otido{e iz hlada njegovog i ostavi{e ga.

31:13 Na izvaljenom panju njegovom stanuju sve ptice nebeske, i na granama su njegovim sve zveri poljske,

31:14 Da se ne ponosi visinom svojom ni jedno drvo kraj vode i ne di`e vrha svog me|u guste grane, i od svih {to se natapaju da se ni jedno ne uzda u sebe radi svoje veli~ine; jer su svi predani na smrt, ba~eni u najdonji kraj zemlje me|u sinove ljudske s onima koji silaze u jamu.

31:15 Ovako veli Gospod Gospod: U koji dan si|e u grob, u~inih `alost, pokrih bezdanu njega radi, i ustavih reke njene, i velika voda stade, i rascelih za njim Livan, i sva drveta poljska povenu{e za njim.

31:16 Praskom padanja njegovog ustresoh narode, kad ga svalih u grob s onima koji silaze u jamu; i ute{i{e se na najdonjoj strani zemlje sva drveta edemska, {to je najbolje i najlep{e na Livanu, sva {to se natapahu.

31:17 I oni si|o{e s njim u grob k onima {to su pobijeni ma~em, i mi{ica njegova, i koji se|ahu u hladu njegovom me|u narodima.

31:18 Na koje si me|u drvetima edemskim nalik slavom i veli~inom? Ali }e{ biti oboren s drvetima edemskim u najdonji kraj zemlje, me|u neobreznima }e{ le`ati s onima koji su pobijeni ma~em. To je Faraon i sav narod njegov, govori Gospod Gospod.

GLAVA 32

Opet dvanaeste godine, dvanaestog meseca, prvog dana, do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

32:2 Sine ~ove~ji, nari~i za Faraonom carem misirskim, i reci mu: Ti si kao lavi} me|u narodima i kao zmaj u moru, i prolazi{ reke svoje i muti{ vodu nogama svojim i gazi{ po rekama njenim.

32:3 Ovako veli Gospod Gospod: Razape}u ti mre`u svoju sa zborom mnogih naroda, i izvu}i }e te u mojoj mre`i.

32:4 I ostavi}u te na zemlji, i baci}u te u polje, i pusti}u sve ptice nebeske da sedaju na te, i nasiti}u tobom zveri sa sve zemlje.

32:5 I razmetnu}u meso tvoje po gorama i napuni}u doline gomilama od tebe.

32:6 I zemlju gde pliva{ napoji}u krvlju tvojom do vrh gora, i potoci }e biti puni tebe.

32:7 I kad te ugasim, zastre}u nebo, i zvezde na njemu pomra~iti, sunce }u zakloniti oblakom, i mesec ne}e svetliti svetlo{ }u svojom.

32:8 Sva }u svetla videla na nebu pomra~iti za tobom, i pusti}u tamu na tvoju zemlju, govori Gospod Gospod.

32:9 I ustra{i}u srce mnogih naroda kad objavim propast tvoju me|u narodima, po zemljama kojih ne zna{.

32:10 I udivi}u tobom mnoge narode, i carevi }e se njihovi zgroziti od tebe, kad mahnem ma~em svojim pred njima, i drhta}e svaki ~as svaki za du{ }u svoju u dan kad padne{.

32:11 Jer ovako veli Gospod Gospod: Ma~ cara vavilonskog do}i }e na te.

32:12 Ma~evima juna~kim povalja}u mno{tvo tvoje, ma~evima najlju}ih izme|u naroda; one }e razoriti ponos Misiru, i sve }e se mno{tvo njegovo potrti.

32:13 I potr}u svu stoku njegovu pokraj velikih voda, te ih ne}e vi{e mutiti noga ~ove~ija niti }e ih papak od kakve `ivotinje mutiti.

32:14 Tada }u sti{ati vodu njihovu, i u~ini}u da potoci njihovi teku kao ulje, govori Gospod Gospod.

32:15 Kad opustim zemlju misirsku i ona bude bez svega {to je u njoj, i pobijem sve koji `ive u njoj, tada }e poznati da sam ja Gospod.

32:16 Ovo je naricanje {to }e se naricati; tako }e naricati k}eri narodne, za Misirom i za svim mno{tvom njegovim narica}e, govori Gospod Gospod.

32:17 Po tom dvanaeste godine, petnaesti dan istog meseca, do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

32:18 Sine ~ove~ji, nari~i za mno{tvom misirskim, i svali njih i k}eri jakih naroda u najdonji kraj zemlje s onima koji silaze u jamu.

32:19 Od koga si lep{i? Si|i i lezi s neobrezanima.

32:20 Pa{e posred pobijenih ma~em, ma~ je dat, vucite ga i sve mno{tvo njegovo.

32:21 Govori}e mu najhrabriji junaci isred groba s pomo}nicima njegovim, koji si|o{e i le`e neobrezani, pobijeni ma~em.

32:22 Onde je Asirac i sav zbor njegov, grobovi su mu oko njega, svi su pobijeni, pali od ma~a.

32:23 Grobovi su mu u dnu jame, a zbor mu je oko njegovog groba; svi su pobijeni, pali od ma~a, koji zadavahu strah zemlji `ivih.

32:24 Onde je Elam i sve mno{tvo njegovo oko njegovog groba; svi su pobijeni, pali od ma~a, koji si|o{e neobrezani na najdonji kraj zemlje, koji zadavahu strah zemlji `ivih; i nose sramotu svoju s onima koji silaze u jamu.

32:25 Me|u pobijenima namesti{e postelju njemu i svemu mno{tvu njegovom, grobovi su mu oko njega, svi su neobrezani pobijeni ma~em, koji zadavahu strah zemlji `ivih; i nose sramotu svoju s onima koji silaze u jamu, metnuti su me|u pobijene.

32:26 Onde je Meseh, Tuval i sve mno{tvo njegovo, grobovi su mu oko njega, svi su neobrezani pobijeni ma~em, koji zadavahu strah zemlji `ivih.

32:27 Ali ne le`e me|u junacima koji pado{e izme|u neobrezanih, koji si|o{e u grob s oru`jem svojim, i metnu{e ma~eve pod glave svoje, i beza-

konje njihovo le`i na kostima njihovim, ako i behu junaci stra{ni na zemlji `ivih.

32:28 I ti }e{ se satrti me|u neobrezanima, i le`a}e{ kod pobijenih ma~em.

32:29 Onde je Edom, carevi njegovi i svi knezovi njegovi, koji su sa silom svojom metnuti me|u pobijene ma~em; le`e me|u neobrezanima i s onima koji si|o{e u jamu.

32:30 Onde su svi knezovi severni i svi Sidonci, koji si|o{e k pobijenima sa strahom svojim, stide}i se sile svoje; i le`e neobrezani s onima koji su pobijeni ma~em, i nose sramotu svoju s onima koji si|o{e u jamu.

32:31 Njih }e videti Faraon, i ute{i}e se za svim mno{tvom svojim, Faraon i sva vojska njegova, pobijeni ma~em, govori Gospod Gospod.

32:32 Jer zadadoh svoj strah zemlji `ivih, i Faraon }e i sve mno{tvo njegovo le`ati me|u neobrezanima s onima koji su pobijeni ma~em, govori Gospod Gospod.

GLAVA 33

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

33:2 Sine ~ove~ji, govori sinovima naroda svog, i ka`i im: Kad pustim na koju zemlju ma~, ako narod one zemlje uzme koga izme|u sebe, i postave ga sebi za stra`ara,

33:3 I on videv{i ma~ gde ide na zemlju zatrubi u trubu, i opomene narod,

33:4 Ako se ko ~uv{i trubu ne uzme na um, i ma~ do{av{i pogubi ga, krv }e njegova biti na njegovoj glavi.

33:5 Jer ~u glas trubni, i ne uze se na um, krv }e njegova biti na njemu; da se uze na um, sa~uvao bi du{u svoju.

33:6 Ako li stra`ar videv{i ma~ gde ide ne zatrubi u trubu i narod ne bude opomenut, a ma~ do{av pogubi koga izme|u njih, taj }e poginuti za svoje bezakonje, ali }u krv njegovu iskati iz ruke stra`areve.

33:7 I tebe, sine ~ove~ji, tebe postavih stra`arem domu Izrailjevom; slu{aj dakle re~ iz mojih usta i opominji ih od mene.

33:8 Kad ka`em bezbo`niku: Bezbo`ni-e, poginu}e{; a ti ne progovori{ i ne opomene{ bezbo`nika da se pro|e puta svog; taj }e bezbo`nik poginuti za svoje bezakonje; ali }u krv njegovu iskati iz tvoje ruke.

33:9 Ako li ti opomene{ bezbo`nika da se vrati sa svog puta, a on se ne vrati sa svog puta, on }e poginuti za svoje bezakonje, a ti }e{ sa~uvati du{u svoju.

33:10 Zato ti, sine ~ove~ji, reci domu Izrailjevom: Vi govorite ovako i ka`ete: Prestupi na{i i gresi na{i na nama su, i s njih propadamo; kako bismo `iveli?

33:11 Reci im: Tako bio ja `iv, govori Gospod Gospod, nije mi milo da umre bezbo`nik, nego da se vrati bezbo`nik sa svog puta i bude `iv; vratite se, vratite se sa zlih puteva svojih, jer za{to da mrete, dome Izrailjev?

33:12 Zato ti, sine ~ove~ji, reci sinovima naroda svog: Pravednog ne}e izbaviti pravda njegova kad zgre{i, i bezbo`nik ne}e propasti sa bezbo`nosti svoje kad se vrati od bezbo`nosti svoje, kao {to pravednik ne mo`e s nje `iveti kad zgre{i.

33:13 Kad ka`em pravedniku da }e doista `iveti, a on se pouzda u pravdu svoju pa u~ini nepravdu, od sve pravde njegove ni{ta se ne}e spomenuti, nego }e poginuti s nepravde svoje koju u~ini.

33:14 A kad ka`em bezbo`niku: Doista }e{ poginuti, a on se obrati od greh svog i stane ~initi sud i pravdu,

33:15 I vrati bezbo`nik zalog, i vrati {ta je oteo, i stane hoditi po uredbama `ivotnim ne ~ine}i bezakonja, doista }e biti `iv, ne}e umreti.

33:16 Od svih greha {to je zgre{io ni{ta mu se ne}e spomenuti; ~inio je sud i pravdu, doista }e `iv biti.

33:17 A sinovi naroda tvog govore: Nije prav put Gospodnji; a njihov put nije prav.

33:18 Kad se pravednik odvrati od pravde svoje i u~ini nepravdu, poginu}e s toga.

33:19 A kad se bezbo`nik odvrati od svoje bezbo`nosti i u~ini sud i pravdu, on }e `iv biti s toga.

33:20 A vi govorite: Nije prav put Gospodnji. Sudi}u vam, dome Izrailjev, svakome po putevima njegovim.

33:21 A dvanaeste godine robovanja na{eg, desetog meseca, petog dana do|e k meni jedan koji ute~e iz Jerusalima, i re~e: Uze se grad.

33:22 A ruka Gospodnja do|e nada me uve~e pre nego do|e onaj {to pobe`e, i otvori mi usta dokle onaj do|e k meni ujutru; otvori}e mi se usta, te vi{e ne }utah.

33:23 I do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

33:24 Sine ~ove~ji, koji `ive u onim pustolinama u zemlji Izrailjevoj govore i ka`u: Avram be{e jedan, i nasledi ovu zemlju; a nas je mnogo; nama je data ova zemlja u nasljedstvo.

33:25 Zato im reci: Ovako veli Gospod Gospod: Jedete s krvlju, i o~i svoje podi`ete ka gadnim bogovima svojim, i krv prolivate, i ho}ete da nasledite zemlju?

33:26 Opirete se na ma~ svoj, ~inite gadove, i skvrnite svaki `enu bli`njeg svog, i ho}ete da nasledite zemlju?

33:27 Ovako im reci: Ovako veli Gospod Gospod: Tako ja `iv bio, koji su u pustolinama, pa{e od ma~a; i koji je u polju, zverima }u ga dati da ga izjedu; a koji su po gradovima i po pe}inama, od pomora }e pomreti.

33:28 Tako }u sasvim opusteti tu zemlju, i nestaje ponosa sile njene, i opuste}e gore Izrailjeve da ne}e niko prolaziti.

33:29 I oni }e poznati da sam ja Gospod kad zemlju sasvim opustim za sve gadove njihove {to ~ini}e.

33:30 A o tebi, sine ~ove~ji, sinovi naroda tvog kazuju o tebi uza zidove i na vratima ku}nim, i govore jedan drugom, svaki bratu svom, i vele: Hodite i ~ujte kakva re~ do|e od Gospoda.

33:31 I dolaze k tebi kao kad se narod skuplja, i narod moj seda pred tobom, i slu{a re~i tvoje, ali ih ne izvr{uje; u ustima su im ljupke, a srce njihovo ide za svojim lakomstvom.

33:32 I gle, ti si im kao ljupka pesma, kao ~ovek lepog glasa i koji dobro svira; slu{aju re~i tvoje, ali ih ne izvr{uju.

33:33 Ali kad to do|e, a evo ide, onda }e poznati da je bio prorok me|u njima.

GLAVA 34

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

34:2 Sine ~ove~ji, prorokuj protiv pastira Izrailjevih, prorokuj i reci tim pastirima: Ovako veli Gospod Gospod: Te{ko pastirima Izrailjevim koji pasu sami sebe! Ne treba li stado da pasu pastiri?

34:3 Pretilinu jedete i vunom se odevate, koljete točno, stada ne pasete.

34:4 Slabih ne krepite, i bolesne ne le~ite, ranjene ne zavijate, odagnane ne dovodite natrag, izgubljene ne tra`ite, nego silom i `estinom gospodariate nad njima.

34:5 I raspr{a{e se nemaju}i pastira, i raspr{av{i se posta{e hrana svim zverima poljskim.

34:6 Ovce moje lutaju po svim gorama i po svim visokim humovima; i po svoj zemlji raspr{ane su ovce moje, i nema nikoga da pita za njih, nikoga da ih tra`i.

34:7 Zato, pastiri, ~ujte re~ Gospodnju;

34:8 Tako ja bio `iv, govori Gospod Gospod, {to stado moje posta grabe`, i ovce moje posta{e hrana svim zverima poljskim nemaju}i pastira, i pastiri moji ne tra`e stada mog, nego pastiri pasu sami sebe, a stada mog ne pasu;

34:9 Zato, pastiri, ~ujte re~ Gospodnju;

34:10 Ovako veli Gospod Gospod: Evo me na te pastire, i iska}u stado svoje iz njihovih ruku, i ne}u im dati vi{e da pasu stado, i ne}e vi{e pastiri pasti sami sebe, nego }u oteti ovce svoje iz usta njihovih i ne}e im biti hrana.

34:11 Jer ovako veli Gospod Gospod: Evo me, ja }u tra`iti ovce svoje i gledati ih.

34:12 Kao {to pastir tra`i stado svoje kad je kod ovaca svojih raspr{enih, tako }u tra`iti ovce svoje i

ote}u ih iz svih mesta kuda se raspr{a{e kad be{e obla~no i mra~no.

34:13 I izve{}u ih iz naroda, i pokupi{}u ih iz zemalja, i dove{}u ih u zemlju njihovu, i pa{}u ih na gorama Izrailjevim pokraj potoka i po svim mestima naseljenim u zemlji.

34:14 Na dobroj pa{i pa{}u ih, i tor }e im biti na visokim gorama izrailjevim; onde }e le`ati u dobrom toru i po obilatoj }e pa{i pasti na gorama Izrailjevim.

34:15 Ja }u pasti stado svoje, i ja }u ih odmarati, govori Gospod Gospod.

34:16 Tra`i{}u izgublenu, i dove{}u natrag odatnunu, i ranjenu }u zaviti i bolesnu okrepiti; a tovenu }u i jaku potrti, pa{}u ih pravo.

34:17 A vama, stado moje, ovako govori Gospod Gospod: Evo ja }u suditi izme|u ovce i ovce, izme|u ovnova i jaraca.

34:18 Malo li vam je {to pasete na dobroj pa{i, nego ostatak pa{e svoje gazite nogama svojim? I {to pijete bistru vodu, nego ostatak mutite nogama svojim?

34:19 A moje ovce pasu {to vi nogama svojim izgazite, i piju {to vi zamutite nogama svojim.

34:20 Zato ovako im veli Gospod Gospod: Evo me, ja }u suditi izme|u ovce debele i ovce mr{ave.

34:21 [to bocima i ramenima otiskujete i rozima svojim bodete sve bolesne tako da ih razagnaste napolje,

34:22 Zato }u izbaviti stado svoje da ne bude vi{e grabe`, i sudi{}u izme|u ovce i ovce.

34:23 I podignu{}u im jednog pastira koji }e ih pasti, slugu svog Davida; on }e ih pasti i bi}e im pastir.

34:24 A ja Gospod bi{}u im Bog, i sluga moj David knez me|u njima. Ja Gospod rekoh.

34:25 I u~ini{}u s njima zavet mirni, istrebi{}u zle zveri iz zemlje, i oni }e `iveti u pustinji bez straha i spava}e u {umama.

34:26 I blagoslovi{}u njih i {ta je oko gore moje, i pu{ta}u da`d na vreme; da`di }e blagoslovni biti.

34:27 I drveta }e poljska ra|ati svoj rod, i zemlja }e ra|ati svoj rod; i oni }e biti u svojoj zemlji

bez straha, i pozna}e da sam ja Gospod kad polomim palice jarma njihovog, i izbavim ih iz ruku onih koji ih zarobi}e.

34:28 I ne}e vi{e biti plen narodima, i zveri zemaljske ne}e ih jesti, nego }e `iveti bez straha i niko ih ne}e pla{iti.

34:29 I podignu{}u im biljku za slavu, i ne}e vi{e umirati od gladi u zemlji, niti }e podnositi sramote od naroda.

34:30 I pozna}e da sam ja Gospod Bog njihov s njima, i oni, dom Izrailjev, da su moj narod, govori Gospod Gospod.

34:31 A vi ste stado moje, ovce pa{e moje, vi ljudi, a ja sam Bog va{, govori Gospod Gospod.

GLAVA 35

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore{i:

35:2 Sine ~ove~ji, okreni lice svoje prema gori Siru i prorokuj protiv nje.

35:3 I reci: Ovako veli Gospod Gospod: evo me na tebe, goro Sire! I dignu{}u ruku svoju na te, i opuste{}u te sasvim.

35:4 Gradove }u tvoje opusteti, i ti }e{ biti pu{to{, i pozna}e{ da sam ja Gospod.

35:5 [to je u tebe ve~no neprijateljstvo, i rasipa{ sinove Izrailjeve ma~em u nevolji njihovoj, kad je kraj bezakonju njihovom,

35:6 Zato, tako ja bio `iv, govori Gospod Gospod, krvi }u te predati i krv }e te goniti, jer ne mrzi{ na krv, krv }e te goniti.

35:7 I obrati{}u goru Sir sasvim u pu{to{, da niko ne}e dolaziti ni odlaziti.

35:8 I napuni{}u gore njene pobijenih njenih; na humovima tvojim i u dolinama tvojim i po svim potocima tvojim pada}e pobijeni od ma~a.

35:9 Ve~nu pustinju na~ini{}u od tebe i gradovi se tvoji ne}e opraviti, i pozna}ete da sam ja Gospod.

35:10 [to govori{: Ova dva naroda i ove dve zemlje moje }e biti, i nasledi}emo ih, ako i jeste Gospod bio onde,

35:11 Zato, tako ja `iv bio, govori Gospod Gospod, u~ini}u po gnevu tvom i po zavisti tvojoj, s kojom si postupala iz mr`nje prema njima, i bi}u poznat me |u njima kad ti sudim.

35:12 I pozna}e{ da sam ja Gospod ~uo sve tvoje hule koje si govorila na gore Izrailjeve rekav{i: Opuste{e, nama su dane da ih jedemo.

35:13 I veli~aste se suprot meni ustima svojim, i mno`iste na me re~i svoje; ~uo sam.

35:14 Ovako veli Gospod Gospod: Kad se sva zemlja stane veseliti, tebe }u opusteti.

35:15 Kako si se ti veselila nasledstvu doma Izrailjevog {to opuste, tako }u i tebe u~initi: opuste}e{, goro Sire, i sva zemlja edomska; i pozna}ete se da sam ja Gospod.

GLAVA 36

Ti, sine ~ove~ji, prorokuj gorama Izrailjevim, i reci: Gore Izrailjeve, ~ujte re~ Gospodnju.

36:2 Ovako veli Gospod Gospod: [to neprijatelj govori za vas: Ha ha! Ve~ne visine posta{e na{e nasledstvo;

36:3 Zato prorokuj i reci: Ovako veli Gospod Gospod: [to vas pusto{e i pro`diru sa svih strana, da postanete nasledstvo ostalim narodima, i postaste pri~a i rug narodima,

36:4 Zato, gore Izrailjeve, ~ujte re~ Gospoda Gospoda; ovako veli Gospod gorama Izrailjevim i humovima, potocima i dolinama, i pustim razvalinama i gradovima ostavljenim, koje posta{e grabe` i podsmeh ostalim narodima unaokolo,

36:5 Zato ovako veli Gospod Gospod: U ognju revnosti svoje govorih protiv ostalih naroda i protiv sve edomske, {to osvoji{e moju zemlju raduju}i se iz svega srca i rugaju}i se iz du{e da bi je oplenili.

36:6 Zato prorokuj za zemlju Izrailjevu, i reci gorama i humovima, potocima i dolinama: Ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja govorih u revnosti svojoj i u jarosti svojoj; {to podnosite sramotu od naroda,

36:7 Zato ovako veli Gospod Gospod: Ja podigoh ruku svoju da }e narodi {to su oko nas nositi sramotu svoju.

36:8 A vi, gore Izrailjeve, pu{ta}ete grane svoje, i rod svoj nosi}ete narodu mom Izrailju, jer }e skoro do}i.

36:9 Jer evo me kod vas, i gleda}u vas, i bi}ete ra|ene i zasevane.

36:10 I umno`i}u u vama ljude, dom Izrailjev sav koliki je, i gradovi }e se naseliti i pustoline sagraditi.

36:11 Umno`i}u u vama ljude i stoku, i namno`i}e se i naploditi, i naseli}u vas kako biste pre; i u~ini}u vam dobra vi{e nego pre; i pozna}ete da sam ja Gospod.

36:12 I dove{ }u k vama ljude, narod svoj Izrailja, i nasledi}e vas, i bi}ete im nasledstvo, i ne}ete ih vi{e zatirati.

36:13 Ovako veli Gospod Gospod: [to vam govore da ste zemlja koja pro`dire ljude i zatire svoje narode,

36:14 Zato ne}e{ vi{e pro`dirati ljudi, i naroda svojih ne}e{ vi{e zatirati, govori Gospod Gospod.

36:15 I ne}u dati da se vi{e u tebi ~uje sramota od naroda, i ruga od naroda ne}e{ vi{e podnositi, i ne}e{ vi{e zatirati svojih naroda, govori Gospod Gospod.

36:16 Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

36:17 Sine ~ove~ji, dom Izrailjev `ive}i u svojoj zemlji oskvrni je svojim putem i svojim delima; put njihov be{e preda mnom kao ne~istota `ene odvojene.

36:18 Zato izlih gnev svoj na njih radi krvi koju proli{e na zemlju i radi gadnih bogova njihovih, kojima je oskvrni{e.

36:19 I rasejah ih po narodima, i razasu{e se po zemljama; po putevima njihovim i po delima njihovim sudih im.

36:20 I kad do|o{e me |u narode, gde god do|o{e oskvrni{e sveto ime moje, a za njih se govora{e da su Gospodnji narod i da su iz zemlje njegove iza{li.

36:21 Ali mi se sa`ali radi svetog imena mog, koje oskvrni dom Izrailjev u narodima u koje do|e.

36:22 Zato reci domu Izrailjevom: Ovako veli Gospod Gospod: Ne}u vas radi u~initi, dome Izrailjev, nego radi svetog imena svog, koje oskvrniste u narodima u koje do|oste;

36:23 I posveti}u ime svoje veliko oskvrnjeno u narodima, koje vi oskvrniste me|u njima; i narodi }e poznati da sam ja Gospod, govori Gospod Gospod, kad se posvetim u vama pred njima.

36:24 Jer }u vas uzeti iz naroda, i pokupi}u vas iz svih zemalja, i dove}u vas u va{u zemlju.

36:25 I pokropi}u vas vodom ~istom, i bi}ete ~isti; ja }u vas o~istiti od svih ne~istota va{ih i od svih gadnih bogova va{ih.

36:26 I da}u vam novo srce, i nov }u duh metnuti u vas, i izvadi}u kameno srce iz tela va{eg, i da}u vam srce mesno.

36:27 I duh svoj metnu}u u vas, i u~ini}u da hodite po mojim uredbama i zakone moje da dr`ite i izvr{ujete.

36:28 I nastava}ete u zemlji koju sam dao ocima va{im, i bi}ete mi narod i ja }u vam biti Bog.

36:29 I oprosti}u vas svih ne~istota va{ih, i dozva}u `ito i umno`i}u ga, i ne}u pustiti na vas gladi.

36:30 I umno`i}u rod na drvetima i rod na njivi, te ne}ete vi{e podnositi sramote me|u narodima sa gladi.

36:31 I opomenu}ete se zlih puteva svojih i dela svojih koja ne behu dobra, i sami }ete sebi biti mrski za bezakonja svoja i za gadove svoje.

36:32 Ne}u vas radi u~initi, govori Gospod Gospod; znajte; posramite se i postidite se puteva svojih, dome Izrailjev.

36:33 Ovako veli Gospod Gospod: Kad vas o~istim od svih bezakonja va{ih, naseli}u gradove, i pustoline }e se opet sagraditi.

36:34 I pusta }e se zemlja raditi, {to je bila pusta pred svakim koji prola`a e.

36:35 I re}i }e se: Zemlja ova {to be}e pusta postala kao vrt edemski, i gradovi {to behu pusti, razvaljeni i raskopani, utvrdi}e se i naseli}e se.

36:36 I narodi koji ostanu oko vas pozna}e da ja Gospod sagra|ujem razvaljeno i zasa|ujem opustelo. Ja Gospod rekoh, i u~ini}u.

36:37 Ovako veli Gospod Gospod: jo{ }e me tra`iti dom Izrailjev da im u~inim, da ih umno`im ljudima kao stado.

36:38 Kao sveto stado, kao stado u Jerusalamu o praznicima njihovim, tako }e pusti gradovi biti puni stada ljudi, i pozna}e da sam ja Gospod.

GLAVA 37

Ruka Gospodnja do|e nada me, i Gospod me izvede u duhu, i postavi me usred polja, koje be}e puno kosti.

37:2 I provede me pokraj njih unaokolo, i gle, be}e ih vrlo mnogo u polju, i gle, behu vrlo suve.

37:3 I re~e mi: Sine ~ove~ji, ho}e li o`iveti ove kosti? A ja rekoh: Gospode Gospode, Ti zna{.

37:4 Tada mi re~e: Prorokuj za te kosti, i ka`i im: Suhe kosti, ~ujte re~ Gospodnju.

37:5 Ovako govori Gospod Gospod ovim kostima: Gle, ja }u metnuti u vas duh, i o`ive}ete.

37:6 I metnu}u na vas `ile, i oblo`i}u vas mesom, i navu}i }u na vas ko`u, i metnu}u u vas duh, i o`ive}ete, i pozna}ete da sam ja Gospod.

37:7 Tada stadoh prorokovati, kako mi se zapovedi; a kad prorokovah, nastala glas, i gle potres, i kosti se pribirahu svaka ka svojoj kosti.

37:8 I pogledah, i gle, po njima izi|o e `ile i meso, i ozgo se ko`a navu~e; ali duha ne be}e u njima.

37:9 Tada mi re~e: Prorokuj duhu, prorokuj, sine ~ove~ji, i reci duhu: Ovako veli Gospod Gospod: Od ~etiri vetra do|i, du{e, i duni na ove pobijene da o`ive.

37:10 I prorokovah, kako mi se zapovedi, i u|e u njih duh, i o`ive}e, i stado}e na noge, be}e vojska vrlo velika.

37:11 Tada mi re~e: Sine ~ove~ji, ove su kosti sav dom Izrailjev; gle, govore: Posahnu}e kosti na}e i pro|e nadanje na}e, propadosmo.

37:12 Zato prorokuj, i ka`i im: Ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja }u otvoriti grobove va{e, i izve{}u vas iz grobova va{ih, narode moj, i dove{}u vas u zemlju Izrailjevu.

37:13 I pozna}ete da sam ja Gospod, kad otvorim grobove va{e, i izvedem vas iz grobova va{ih, narode moj.

37:14 I metnu}u duh svoj u vas da o`ivite, i naseli}u vas u va{oj zemlji, i pozna}ete da ja govorim i ~inim, govori Gospod.

37:15 Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

37:16 Ti, sine ~ove~ji, uzmi jedno drvo, i napi{i na njemu: Judi i sinovima Izrailjevim, drugovima njegovim. Pa onda uzmi drugo drvo, i na njemu napi{i: Josifu drvo Jefremovo i svega doma Izrailjevog, drugova njegovih.

37:17 I sastavi ih jedno s drugim da budu kao jedno u tvojoj ruci.

37:18 I kad ti ka`u sinovi tvog naroda govore}i: Ho}e{ li nam kazati {ta ti je to?

37:19 Reci im: Ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja }u uzeti drvo Josifovo, {to je u Jefremovoj ruci, i plemena Izrailjevih, drugova njegovih, i sastavi}u ga s drvetom Judinim, i na~ini}u od njih jedno drvo, i bi}e jedno u mojoj ruci.

37:20 I drveta, na kojima napi{e{, neka ti budu u ruci pred njima.

37:21 I reci im: Ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja }u uzeti sinove Izrailjeve iz naroda u koje otido{e, i sabra}u ih odsvuda, i dove{}u ih u zemlju njihovu.

37:22 I na~ini}u od njih jedan narod u zemlji, na gorama Izrailjevim, i jedan }e car biti car svima njima, niti }e vi{e biti dva naroda, niti }e vi{e biti razdeljeni u dva carstva.

37:23 I ne}e se vi{e skvrniti gadnim bogovima svojim ni gnusobama svojim niti kakvim prestupima svojim, i izbavi}u ih iz svih stanova njihovih u kojima gre{i{e, i o~isti}u ih, i oni }e mi biti narod i ja }u im biti Bog.

37:24 I sluga moj David bi}e im car, i svi }e imati jednog pastira, i hodi}e po mojim zakonima, i uredbe }e moje dr`ati i izvr{avati.

37:25 I sedi}e u zemlji koju dadoh sluzi svom Jakovu, u kojoj sede{e oci va{i; u njoj }e sedeti oni i sinovi njihovi i sinovi sinova njihovih doveka, i David sluga moj bi}e im knez do veka.

37:26 I u~ini}u s njima zavet mirni, bi}e ve~an zavet s njima, i utvrdi}u ih i umno`i}u ih, i namesti}u svetinju svoju usred njih navek.

37:27 I {ator }e moj biti kod njih, i ja }u im biti Bog i oni }e mi biti narod.

37:28 I narod }e poznati da sam ja Gospod koji posve}ujem Izrailja, kad svetinja moja bude usred njih do veka.

GLAVA 38

Opet mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

38:2 Sine ~ove~ji, okreni lice svoje prema Gogu u zemlji Magogu, knezu i glavi u Mesehu i Tuvalu, i prorokuj na nj;

38:3 I reci: Ovako veli Gospod Gospod: evo me na tebe, Go`e, kne`e i glavo Mesehu i Tuvalu;

38:4 I vrati}u te natrag, i metnu}u ti `vale u ~eljusti, i izve{}u tebe i svu vojsku tvoju, konje i konjike, sve dobro odevene, zbor veliki sa {titovima i {titi}ima, sve koji ma~em ma{u,

38:5 S njima Persijance, Etiopljane i Puteje, sve sa {titovima i pod {lemovima,

38:6 Gomera i sve ~ete njegove, dom Togarmin sa severnog kraja i sve ~ete njegove, mnoge narode s tobom.

38:7 Pripravi sve i spremi se ti i sve ljudstvo tvoje, {to se sabralo kod tebe, i budi im stra`ar.

38:8 Posle mnogo vremena bi}e{ poho|en, i poslednjih godina do}i }e{ u zemlju izbavljenu od ma~a i sabranu iz mnogih naroda, u gore Izrailjeve, koje behu jednako puste, a oni }e izvedeni iz naroda svi `iveti bez straha.

38:9 I podignu}e{ se, i do}i }e{ kao bura, bi}e{ kao oblak da pokrije{ zemlju ti i sve ~ete tvoje i mnogi narodi s tobom.

38:10 Ovako veli Gospod Gospod: i tada }e ti do}i u srce stvari, i smi{lja}e{ zle misli.

38:11 I re{i }e{: Idem na zemlju gde su sela, i udari}u na mirni narod koji `ivi bez straha, koji svi `ive u mestima bez zidova i nemaju ni prevornica ni vrata,

38:12 Da napleni{ plena i nagrabi{ grabe`a, da posegne{ rukom svojom na pustinje naseljene i na narod sabrani iz naroda, koji se bavi stokom i imanjem, i `ivi usred zemlje.

38:13 Sava i Dedan i trgovci tarsiski i svi lavi}i njegovi kaza}e ti: Jesi li do{ao da pleni{ plen? Jesi li skupio ljudstvo svoje da grabi{ grabe`? Da odnese{ srebro i zlato, da uzme{ stoku i trg, da napleni{ mnogo plena?

38:14 Zato prorokuj, sine ~ove~ji, i reci Gogu: Ovako veli Gospod Gospod: U ono vreme, kad }e moj narod Izrailj `iveti bez straha, ne}e{ li znati?

38:15 I do{i }e{ iz svog mesta, sa severnog kraja, ti i mnogi narodi s tobom, svi ja{u}i na konjima, mno{tvo veliko i vojska velika.

38:16 I podignu}e{ se na moj narod Izrailja kao oblak da pokrije{ zemlju, u poslednje vreme dove{ }u te na zemlju svoju da me poznadu narodi kad se posvetim u tebi pred njima, Go`e!

38:17 Ovako veli Gospod Gospod: Nisi li ti onaj o kome govorih u staro vreme preko sluga svojih, proroka Izrailjevih, koji prorokova{e u ono vreme godinama da }u te dovesti na njih.

38:18 A kad do|e Gog na zemlju Izrailjevu, govori Gospod Gospod, onda }e se podignuti jarost moja u gnevu mom.

38:19 I u revnosti svojoj, u ognju gneva svog govori}u: doista, tada }e biti drhat veliki u zemlji Izrailjevoj.

38:20 I ribe morske i ptice nebeske i zveri poljske i sve {to gami`e po zemlji, i svi ljudi po zemlji zadrhta}e od mene, i gore }e se razvaliti i vrleti popadati, i svi }e zidovi popadati na zemlju.

38:21 I dozva}u na nj ma~ po svim gorama svojim, govori Gospod Gospod: Ma~ }e se svakog obratiti na brata njegovog.

38:22 I sudi}u mu pomorom i krvlju; i pusti}u na nj i na ~ete njegove i na mnoge narode, koji bu-

du s njim, silan da`d, kamenje od grada, oganj i sumpor.

38:23 I proslavi}u se i posveti}u se i bi}u poznat pred mnogim narodima, i pozna}e da sam ja Gospod.

GLAVA 39

Ti dakle, sine ~ove~ji, prorokuj protiv Goga, i reci: Ovako veli Gospod Gospod: Evo me na te, Go`e, kne`e i glavo Mesehu i Tuvalu.

39:2 I vrati}u te natrag i vodi}u te, i izve{ }u te iz severnih krajeva i dove{ }u te na gore Izrailjeve.

39:3 I izbi}u ti luk tvoj iz leve ruke, i prosu}u ti iz desne ruke strele.

39:4 Na gorama }e{ Izrailjevim pasti ti i sve ~ete tvoje i narodi koji budu s tobom; pticama, svakojakim pticama krilatim i zverima poljskim da}u te da te izjedu.

39:5 Na polju }e{ pasti, jer ja rekoh, govori Gospod Gospod.

39:6 I pusti}u oganj na Magoga i na one koji `ive na ostrvima bez straha; i pozna}e da sam ja Gospod.

39:7 I sveto ime svoje obznani}u usred naroda svog Izrailja, i ne}u vi{e dati da se skvrni sveto ime moje, nego }e poznati narodi da sam ja Gospod, Svetac u Izrailju.

39:8 Evo, do{i }e, i zbi}e se, govori Gospod Gospod; to je dan za koji govorih.

39:9 Tada }e iza}i stanovnici gradova Izrailjevih, i nalo`i}e na oganj i spali}e oru`je i {titove i {titi}e, lukove i strele, sulice i koplja, i lo`i}e ih na oganj sedam godina.

39:10 I ne}e nositi drva iz polja, niti }e se}i u {umi, nego }e oru`je lo`iti na oganj, i opleni}e one koji ih pleni{e, i pootima}e od onih koji od njih otima{e, govori Gospod Gospod.

39:11 I u to }u vreme dati Gogu mesto za grob onde u Izrailju, dolinu kojom se ide na istok k moru, i ona }e stisnuti usta putnicima; onde }e biti pogreben Gog i sve mno{tvo njegovo, i prozva}e se dolina mno{tva Gogovog.

39:12 I ukopava}e ih dom Izrailjev sedam mese-
ci, da bi o~istili zemlju.

39:13 I ukopava}e ih sav narod, i bi}e im na sla-
vu u onaj dan kad se proslavim, govori Gospod
Gospod.

39:14 I odvoji}e ljude koji }e jednako i}i po ze-
mlji i s onima koji prolaze ukopavati one koji bi
ostali po zemlji da je o-iste; posle sedam meseca
tra`i}e.

39:15 I prohodi}e zemlju i i}i po njoj, i ko vidi
kosti ljudske, na~ini}e kod njih znak, dokle ih ne
ukopaju grobari u dolini mno{tva Gogovog.

39:16 A i gradu }e biti ime Amona; i tako }e
o~istiti zemlju.

39:17 Ti, dakle, sine ~ove~ji, ovako govori Go-
spod Gospod, reci pticama, svakojakim pticama i
svim zverima poljskim: Skupite se i hodite, saberi-
te se sa svih strana na `rtvu moju, koju koljem za
vas, na veliku `rtvu na gorama Izrailjevim, i je{}e-
te mesa i pi}ete krvi;

39:18 Je{}ete mesa juna-kog i pi}ete krvi knezo-
va zemaljskih, ovnova, jaganjaca i jaraca i telaca,
sve ugojene stoke vasanske.

39:19 I je{}ete pretiline da }ete se nasititi, i pi}e-
te krvi da }ete se opiti od `rtava mojih {to }u vam
naklati.

39:20 I nasiti}ete se za mojim stolom konja i ko-
njika, junaka i svakojakih vojnika, govori Gospod
Gospod.

39:21 I pusti}u slavu svoju me|u narode, i svi }e
narodi videti sud moj koji }u u~initi i moju ruku
koju }u dignuti na njih.

39:22 I pozna}e dom Izrailjev da sam ja Gospod
Bog njihov, od onog dana i posle.

39:23 I narodi }e poznati da se za svoje bezako-
nje zarobi dom Izrailjev, {to meni zgre{i}e, te sa-
krih lice svoje od njih, i dadoh ih u ruke neprijate-
ljima njihovim, i svi pado}e od ma~a.

39:24 Po ne~istoti njihovoj i po prestupu njiho-
vu u~inili im i sakrih lice svoje od njih.

39:25 Toga radi ovako govori Gospod Gospod:
Povrati}u roblje Jakovljevo i smilova}u se svemu
domu Izrailjevom i revnova}u za sveto ime svoje,

39:26 Po{to podnesu sramotu svoju i sve prestu-
pe svoje, kojima mi prestupi}e dok se|ahu u svojoj
zemlji bez straha i nikoga ne be}e da ih pla{i,

39:27 Kad ih dovedem natrag iz naroda i sabe-
rem ih iz zemalja neprijatelja njihovih, i posvetim
se u njima pred mnogim narodima.

39:28 I pozna}e da sam ja Gospod Bog njihov
kad odvedav{i ih u ropstvo me|u narode opet ih
saberem u zemlju njihovu ne ostaviv{i ih nijedno-
ga onde.

39:29 I ne}u vi}e kriti lica svog od njih kad izli-
jem duh svoj na dom Izrailjev, govori Gospod Go-
spod.

GLAVA 40

Dvadeset pete godine robovanja na{eg, u po-
~etku godine, deseti dan meseca, ~etrnaeste
godine od kako se uze grad, isti dan do|e nada me
ruka Gospodnja i odvede me onamo.

40:2 Utvarama Bo`jim odvede me u zemlju
Izrailjevu, i postavi me na goru vrlo visoku, na ko-
joj be}e s juga kao sagra|en grad.

40:3 I odvede me onamo, i gle, ~ovek, koji na
o-i be}e kao od bronze, s u`em lanenim u ruci i s
trskom mera-kom, i staja}e na vratima.

40:4 I progovori mi taj ~ovek: Sine ~ove~ji, gle-
daj o-ima svojim i slu{aj u{ima svojim, i uzmi na
um sve {to }u ti pokazati, jer si doveden ovamo da
ti poka`em; ka`i domu Izrailjevom sve {to vidi}.

40:5 I gle, be}e zid spolja oko doma, a u ruci
onom ~oveku trska mera-ka od {est lakata, a lakat
be}e s podlanice du`i od obi-nog; i izmeri gra|evi-
nu u {irinu, i be}e jedna trska, i u visinu, i be}e je-
dan trska.

40:6 Pa do|e na vrata koja behu prema istoku, i
izi|e uz basamake, i izmeri jedan prag vratima, i
be}e u {irinu jedna trska, i drugi prag, i be}e u {iri-
nu jedna trska;

40:7 I kleti, i svaka be}e jednu trsku duga i jed-
nu trsku {iroka; a izme|u kleti be}e pet lakata; i
prag na vratima kod trema na unutra{njim vratima,
i be}e s jedne trske.

40:8 I izmeri trem na vratima unutrašnjim, i beže jedna trska.

40:9 I izmeri trem na vratima, i beže osam lakata; i dovratnike im, i behu dva lakta; a trem na vratima beže iznutra;

40:10 I kleti kod vrata prema istoku behu tri amo i tri tamo, jedne mere sve tri, i jedne mere behu dovratnici tamo i amo.

40:11 I izmeri {irinu vratima, i beže deset lakata, i trinaest lakata beže u du`inu vratima.

40:12 I pred kletima beže mesta jedan lakat, i za jedan lakat beže mesta s druge strane, i u svakoj kleti beže šest lakata od tuda i šest lakata od ovuda.

40:13 Posle izmeri vrata od krova jedne kleti do krova druge, i beže u {irinu dvadeset i pet lakata, vrata prema vratima.

40:14 I na~ini dovratnike od {ezdeset lakata, i pred dovratnicima trem na vratima unaokolo.

40:15 I od lica vrata na koja se ulazi do lica trema na unutrašnjim vratima beže pedeset lakata.

40:16 I behu prozori na kletima i na dovratnicima njihovim su`eni unutra oko vrata, tako i na tremovima, prozori behu iznutra svuda unaokolo, i po dovratnicima palme.

40:17 Potom me uvede u spolja{nji trem, i gle, behu kleti i pod na~injen svuda unaokolo u tremu, trideset kleti na podu.

40:18 A taj pod pokraj vrata prema du`ini vrata beže ni`i pod.

40:19 Potom izmeri {irinu od lica donjih vrata do lica unutrašnjeg trema spolja, i beže sto lakata k istoku i severu.

40:20 I vrata koja behu k severu na tremu spoljašnjem izmeri u du`inu i u {irinu;

40:21 I behu tri kleti tamo i tri amo, i dovratnici im i tremovi behu iste mere kao u prvih vrata; pedeset lakata beže u du`inu a u {irinu dvadeset i pet lakata;

40:22 I prozori im i tremovi i palme behu na meru kao na vratima koja gledaju na istok, i i|a{e se k njima uza sedam basamaka, i tremovi behu pred njima.

40:23 I vrata od unutrašnjeg trema behu prema vratima severnim i isto~nim, i izmeri od vrata do vrata, i beže sto lakata.

40:24 Posle me odvede k jugu, i gle, behu vrata prema jugu; i izmeri im dovratnike i tremove, i beže ista mera.

40:25 I behu prozori na njima i na tremovima njihovim unaokolo kao oni prozori; pedeset lakata beže u du`inu i dvadeset i pet lakata u {irinu.

40:26 I i|a{e se k njima uza sedam basamaka, i tremovi behu pred njima, i palme jedna od tuda, a jedna od ovuda po dovratnicima.

40:27 I vrata od unutrašnjeg trema behu prema jugu; i izmeri od vrata do vrata k jugu, i beže sto lakata.

40:28 Tada me uvede u unutra{nji trem ju`nim vratima; i izmeri ju`na vrata, i beže ista mera.

40:29 I kleti njihove i dovratnici i tremovi behu iste mere, i prozori na njima i na tremovima unaokolo; pedeset lakata beže u du`inu, i dvadeset i pet lakata u {irinu.

40:30 I tremovi behu unaokolo, dvadeset i pet lakata u du`inu i pet lakata u {irinu.

40:31 I tremovi im behu prema spoljašnjem tremu, i palme po dovratnicima, i uz osam basamaka i|a{e se k njima.

40:32 Potom me odvede u unutra{nji trem k istoku, i izmeri vrata, i beže ista mera;

40:33 I kleti im i dovratnici i tremovi behu iste mere; i behu prozori na njima i na tremovima njihovim unaokolo; u du`inu beže pedeset lakata, a u {irinu dvadeset i pet lakata;

40:34 I tremovi im behu prema spoljašnjem tremu, i palme po dovratnicima i tamo i amo, i uz osam basamaka i|a{e se k njima.

40:35 Potom odvede me na severna vrata i izmeri ih, i behu iste mere.

40:36 Tako i kleti im i dovratnici i tremovi i prozori unaokolo; u du`inu pedeset lakata, a u {irinu dvadeset i pet lakata.

40:37 I dovratnici im behu prema spoljašnjem tremu, i palme po dovratnicima i tamo i amo, i uz osam basamaka i|a{e se k njima.

40:38 I kleti s vratima behu kod dovratnika tih vrata, onde se prahu `rtve paljenice.

40:39 A u tremu od vrata behu dva stola s jedne strane i dva stola s druge strane da se na njima kolju `rtve paljenice i `rtve za greh i za krivicu;

40:40 I na strani spolja kako se ulazi na severna vrata behu dva stola, i na drugoj strani u tremu od istih vrata behu dva stola;

40:41 ^etiri stola behu s jedne strane i ~etiri s druge strane uz vrata, osam stolova, na kojima se kolja{e.

40:42 A ~etiri stola za `rtvu paljenicu behu od tesanog kamena, u du`inu podrug lakta, i podrug lakta u {irinu a u visinu jedan lakat, i na njima se ostavlja{e oru|e kojima se koljahu `rtve paljenice i druge `rtve.

40:43 I unutra behu kuke s podlanice svuda u naokolo, a na stolove se meta{e meso od `rtava.

40:44 I spolja pred vratima unutra{njim behu kleti za peva~e u unutra{njem tremu; jedne behu uz vrata severna i gledahu prema jugu, a druge behu uz isto~na vrata i gledahu prema severu.

40:45 Tada mi re~e: Ove kleti {to gledaju na jug jesu za sve{tenike koji slu`e oko doma;

40:46 A one kleti {to gledaju na sever jesu za sve{tenike koji slu`e kod oltara; to su sinovi Sado-kovi, koji izme|u sinova Levijevih pristupaju ka Gospodu da Mu slu`e.

40:47 Potom izmeri trem, i be{e u du`inu sto lakata i u {irinu sto lakata, ~etvrtast; i oltar be{e pred domom.

40:48 Posle me odvede u trem od doma, i izmeri dovratnike tremu, i be{e pet lakata otud i pet lakata odovud; a vrata behu {iroka tri lakta otud i tri lakta odovud;

40:49 Du`ina tremu be{e dvadeset lakata, a {irina jedanaest lakata, i uz basamake se i|a{e k nje-mu, i stupovi behu uz dovratnike, jedan otud i jedan odovud.

GLAVA 41

Posle me odvede u crkvu, i izmeri dovratnike, i be{e {est lakata u {irinu otuda i {est lakata u {irinu odovuda, prema {irini {atoru.

41:2 A vratima {irina be{e deset lakata, a strane vratima behu od pet lakata od tuda i od pet lakata od ovuda; po tom izmeri joj du`inu, i be{e ~etrdeset lakata, i {irinu, i be{e dvadeset lakata.

41:3 Pa u|e unutra i izmeri dovratnike, i behu od dva lakta; a vrata behu od {est lakata, a {irina vratima sedam lakata.

41:4 I izmeri du`inu onde, i be{e dvadeset lakata, a {irina dvadeset lakata unutra u crkvi; i re~e mi: Ovo je svetinja nad svetinjama.

41:5 I izmeri zid domu, i be{e {est lakata, i {irina kleti unaokolo u domu be{e ~etiri lakta.

41:6 A kleti behu po tri jedna nad drugom, i be{e ih trideset, i dopirahu do zida koji be{e u domu unaokolo za kleti da ih dr`i, a ne dr`a{e ih zid od doma.

41:7 Jer se ra{iriva{e gra|evina ozgo unaokolo za kleti koje behu oko doma ozgo svuda unaokolo, i zato gra|evina be{e ozgo {ira, i najni`e kleti behu ozgo {ire za srednje.

41:8 I videh uz dom visinu unaokolo; a pod u kleti be{e s cele trske, {est lakata.

41:9 [irina zidu uz kleti spolja be{e pet lakata, a be{e prazno mesto kletima koja behu uz dom.

41:10 I me|u kletima be{e dvadeset lakata {irine oko doma.

41:11 A vrata od kleti behu k praznom mestu, jedna prema severu, a jedna prema jugu, a {irina onom praznom mestu pet lakata svuda unaokolo.

41:12 A gra|evina koja be{e pred odeljenom stranom k zapadu ima{e sedamdeset lakata u {irinu, a zid te gra|evine be{e pet lakata {irok unaokolo, i devedeset lakata dug.

41:13 Potom izmeri dom, i be{e u du`inu sto lakata; odeljena strana i gra|evina i zidovi joj, sve zajedno u du`inu sto lakata.

41:14 I {irina pred domom i odeljenom stranom k istoku ima{e sto lakata.

41:15 I izmeri du`inu gra|evini pred odeljenom stranom {to be{e iza nje, i kleti njene od tuda i od ovuda, i be{e sto lakata; i unutra{nji dom i hodnike od trema;

41:16 Pragove i prozore su`ene, i kleti unaokolo u tri reda, prema pragu, {to be{e oblo`eno drvetom svuda unaokolo, od zemlje do prozora, i prozori behu oblo`eni;

41:17 Do vrh vrata i do doma unutra{njeg, i spolja, i sav zid unaokolo iznutra i spolja na meru.

41:18 I behu na~injani heruvimi i palme, jedna palma me|u dva heruvima, i u svakog heruvima behu dva lica:

41:19 Lice ~ove~je prema palmi od tuda, i lice lavovo prema palmi od ovuda; tako be{e na~injeno po svemu domu unaokolo;

41:20 Od zemlje do vrh vrata behu heruvimi i palme na~injene, tako i po zidu u crkvi.

41:21 U crkvi do vratnici behu na ~etiri ugla; i svetinji lice be{e onako.

41:22 Oltar be{e drven, tri lakta visok, i dva lakta dug, s uglovima, i du`ina i strane behu od drve-ta. I re~e mi: To je sto koji stoji pred Gospodom.

41:23 Dvoja vrata behu u crkvi i svetinji;

41:24 A u vratima behu dva krila, koja se obrta-hu, dva krila u jednih vrata i dva u drugih.

41:25 I na vratima crkvenim behu na~injani he-ruvimi i palme, kao po zidovima; i grede drvene behu pred tremom spolja.

41:26 I behu uski prozori i palme od tuda i od ovuda po stranama tremu i po kletima u domu i po gredama.

GLAVA 42

I izvede me u spolja{nji trem prema severu, i do-vede me ka kletima, koje behu prema odeljenoj strani i prema gra|evini na severu.

42:2 S lica be{e u du`inu sto lakata kod severnih vrata, a u {irinu pedeset lakata.

42:3 Prema unutra{njem tremu od dvadeset la-kata i prema podu spolja{njeg trema behu kleti pre-ma kletima u tri reda.

42:4 I pred kletima be{e hodnik u {irinu od deset lakata, unutra, put k njima od jednog lakta, i vrata behu prema severu.

42:5 A najgornje kleti behu te{nje, jer kleti do-nje i srednje u zgradi izla`ahu ve}ma nego one.

42:6 Jer behu na tri poda, ali nemahu stupova kao u tremu, i zato se su`ava{e iznad donjeg i sred-njeg od zemlje.

42:7 A ograda koja be{e spolja prema kletima k tremu spolja{njem pred kletima ima{e u du`inu pe-deset lakata.

42:8 Jer du`ina kletima, koje behu u tremu spo-lja{njem, be{e pedeset lakata. I gle, pred crkvom be{e sto lakata.

42:9 A pod tim kletima be{e ulaz s istoka, kojim se ula`a{e u njih iz spolja{njeg trema.

42:10 U {irini ograde tog trema k istoku pred odeljenom stranom i pred gra|evinom behu kleti.

42:11 A pred njima be{e put kao kod severnih kleti; jednake du`ine i jednake {irine behu, i izlazi im i vrata behu jednaka.

42:12 I kakva behu vrata u kleti koje behu pre-ma jugu, takva behu vrata gde se po~inja{e put pred ogradom pravo k istoku, kad se ide k njima.

42:13 I re~e mi: Severne kleti i ju`ne kleti pred odeljenom stranom jesu svete kleti, gde sve{tenici koji pristupaju ka Gospodu jedu presvete stvari, onde }e ostavljati presvete stvari i dar i prinos za greh i prinos za krivicu, jer je sveto mesto.

42:14 Kad sve{tenici u|u, ne}e izlaziti iz sveti-nje u spolja{nji trem, nego }e onde ostavljati halji-ne svoje u kojima slu`e, jer su svete, i obla~i}e druge haljine, pa onda izlaziti k narodu.

42:15 I izmeriv{i dom unutra{nji odvede me na vrata isto~na i izmeri svuda unaokolo.

42:16 Izmeri isto~nu stranu trskom mera~kom, i be{e pet stotina trsaka, trskom mera~kom unaoko-lo.

42:17 Izmeri severnu stranu, i be{e pet stotina trsaka, trskom mera~kom unaokolo.

42:18 Izmeri ju`nu stranu, i be{e pet stotina trsa-ka, trskom mera~kom.

42:19 I okrenuv{i se na zapadnu stranu, izmeri, i be{e pet stotina trsaka, trskom mera~kom.

42:20 Izmeri sa ~etiri strane, i be{e zid unaokolo pet stotina trsaka dug i pet stotina {irok da razdvaja sveto mesto od svetskog.

GLAVA 43

Potom me odvede k vratima koja gledaju na istok.

43:2 I gle, slava Boga Izrailjevog doho|a{e od istoka, i glas joj be{e kao glas velike vode, i zemlja se sja{e od slave Njegove.

43:3 I utvara koju videh be{e kao utvara koju videh kad do|oh da zatrem grad: be{e utvara kao ona koju videh na reci Hevaru; i padoh na lice svoje.

43:4 A slava Gospodnja u|e u dom na vrata koja gledaju na istok.

43:5 I podi`e me duh i odvede me u unutra{nji trem; i gle, dom be{e puna slave Gospodnje.

43:6 I ~uh gde mi progovori iz doma, i ^ovek staja{e kod mene.

43:7 I re~e mi: Sine ~ove~ji, ovo je mesto prestola mog i mesto stopa nogu mojih, gde }u nastavati usred sinova Izrailjevih do veka; i dom Izrailjev ne}e vi{e skvrniti svetog imena mog, ni oni ni carevi njihovi kurvarstvom svojim i mrtvim telesima careva svojih na visinama svojim.

43:8 Meta{e prag svoj do mog praga, i do vratnike svoje do mojih do vratnika i pregradu izme|u mene i sebe, te skvrni{e sveto ime moje gadovima svojim koje ~injahu; zato ih sath u gnevu svom.

43:9 Sada neka uklone daleko od mene kurvarstvo svoje i mrtva telesa careva svojih, i nastava}u usred njih do veka.

43:10 Ti, sine ~ove~ji, poka`i domu Izrailjevom ovaj dom, neka se postide bezakonja svog, i neka izmere sve.

43:11 I kad se postide svega {to su ~inili, poka`i im oblik od doma i red i izlaske i ulaske, i sve oblike i svu uredbu i sve oblike i sve zakone, i opi{i im ga da paze na sav oblik njegov i na sve uredbe, i tako ~ine.

43:12 A ovo je zakon za dom: navrh gore koliko zauzima unaokolo da bude svetinja nad svetinjama. Eto, to je zakon za dom.

43:13 A ovo je mera za oltar na lakte, a u laktu je jedan obi~an lakat i podlanica: podno` je mu lakat visoko i lakat {iroko, a oplata na njemu po kraju unaokolo s pedi; takva je gornja strana oltaru.

43:14 A od podno`ja na zemlji do ni`eg pojasa dva lakta, i u {irinu jedan lakat; a od manjeg pojasa do ve}eg pojasa ~etiri lakta, i u {irinu lakat.

43:15 A sam oltar da bude ~etiri lakta visok, od oltara gore da budu ~etiri roga.

43:16 A oltar da bude dvanaest lakata dug i dvanaest lakata {irok, i ~etvrtast na ~etiri strane.

43:17 I pojas da je ~etrnaest lakata dug i ~etrnaest lakata {irok na ~etiri strane, a oplata oko njega od po lakta, i podno` je mu od lakta unaokolo, i basamacu mu da budu okrenuti na istok.

43:18 I re~e mi: Sine ~ove~ji, ovako veli Gospod Gospod, ovo su naredbe za oltar kad se na~ini da se na njemu prinose `rtve paljenice i da se kropi krvlju.

43:19 I sve{tenicima Levitima koji su od semena Sadokovog, koji pristupaju k meni, govori Gospod Gospod, da mi slu`e, da}e{ junca za `rtvu za greh.

43:20 I uzmi krvi njegove, i poma`i mu ~etiri roga i ~etiri ugla od pojasa i oplatu unaokolo, tako }e{ ga o~istiti i u~initi o~i{enje za nj.

43:21 Potom uzmi junca za greh, i neka se spali na mestu odre|enom u domu izvan svetinje.

43:22 A drugi dan prinesi jarca zdravog za greh, i neka o~iste njim oltar kako su o~istili juncem.

43:23 A kad o~isti{, prinesi junca zdravog i ovna od stada zdravog.

43:24 I kad ih prinese{ pred Gospodom, neka sve{tenici bace na njih soli i prinesu ih na `rtvu paljenicu Gospodu.

43:25 Sedam dana prinosi jarca za greh svaki dan; i junca i ovna iz stada zdravog neka prinose.

43:26 Sedam dana neka ~ine o~i{enje za oltar, i o~iste ga i posvete.

43:27 A kad se navr{e ti dani, osmog dana i posle neka prinose sve{tenici na oltaru `rtve va{e paljenice i `rtve va{e zahvalne, i primi}u vas, govori Gospod Gospod.

GLAVA 44

I odvede me opet k vratima spolja{njim od svetinje, koja gledaju na istok, a ona behu zatvorena.

44:2 I re~e mi Gospod: Ova vrata neka budu zatvorena i da se ne otvaraju, i niko da ne ulazi na njih, jer je Gospod Bog Izrailjev u{ao na njih; zato neka budu zatvorena.

44:3 Za kneza su; sam knez neka seda na njima da jede hleb pred Gospodom; kroz trem od ovih vrata neka ulazi i istim putem neka izlazi.

44:4 I odvede me k severnim vratima pred dom; i videh, i gle, dom Gospodnji be{e pun slave Gospodnje, i padoh na lice svoje.

44:5 I re~e mi Gospod: Sine ~ove~ji, pazi srcem svojim i vidi o~ima svojim i slu{aj u{ima svojim {ta }u ti kazati za sve uredbe doma Gospodnjeg i za sve zakone Njegove; pazi srcem svojim na sve ulaze u dom i na sve izlaze iz svetinje.

44:6 I reci odmetni~kom domu Izrailjevom: Ovako veli Gospod Gospod: Dosta je gadova va{ih, dome Izrailjev,

44:7 [to uvodiste tu|ince neobrezanog srca i neobrezanog tela da budu u mojoj svetinji da skvrne dom moj, i prinosiste moj hleb, pretilinu i krv, i tako prestupa{e moj zavet osim svih gadova va{ih;

44:8 I ne izvr{avaste {ta treba za moju svetinju, nego postaviste ljude po svojoj volji da izvr{uju {ta treba u mojoj svetinji.

44:9 Ovako veli Gospod Gospod: Ni jedan tu|in neobrezanog srca i neobrezanog tela da ne dolazi u moju svetinju, ni jedan od svih tu|inaca koji su me|u sinovima Izrailjevim.

44:10 A Leviti koji odstupa{e od mene kad za|e Izrailj, koji za|o{e od mene za gadnim bogovima svojim, nosi}e bezakonje svoje.

44:11 I bi}e sluge u mojoj svetinji u slu`bi na vratima od doma slu`e}i domu; oni }e klati `rtve

paljenice i druge `rtve narodu, i staja}e pred njima slu`i}e im.

44:12 [to im slu`i}e pred gadnim bogovima njihovim i bi{e domu Izrailjevom spoticanje na bezakonje, zato podigoh ruku svoju na njih, govori Gospod Gospod, da }e nositi bezakonje svoje,

44:13 I ne}e pristupati k meni da mi vr{e sve{teni~ku slu`bu, niti kojoj svetinji mojoj, ni svetinji nad svetinjama ne}e pristupati, nego }e nositi sramotu svoju i gadove svoje, koje ~ini{e.

44:14 Nego }u ih postaviti za ~uvare domu na svaku slu`bu njegovu i na sve {to biva u njemu.

44:15 A sve{tenici Leviti sinovi Sadokovi, koji izvr{avahu {ta treba u mojoj svetinji, kad sinovi Izrailjevi za|o{e od mene, oni }e pristupati k meni da mi slu`e, i staja}e preda mnom prinose}i mi pretilinu i krv, govori Gospod Gospod.

44:16 Oni neka ulaze u moju svetinju i oni neka pristupaju k stolu mom da mi slu`e i neka izvr{uju {ta sam zapovedio da se izvr{uje.

44:17 I kad ulaze na vrata unutra{njeg trema, neka obuku lanene haljine, i ni{ta da ne bude na njima vuneno kad slu`e na vratima unutra{njeg trema i u njemu.

44:18 Na glavama neka im budu kape lanene i ga}e lanene po bedrima, i da se ne pa{u ni~im oda {ta bi se znojili.

44:19 A kad izlaze u trem spolja{nji, u spolja{nji trem k narodu, neka svuku sa sebe haljine u kojima slu`e, i ostave ih u kletima svetim, pa neka obuku druge haljine, da ne osve}uju narod haljinama svojim.

44:20 I glave svoje da ne briju, a ni kose da ne ostavljaju, nego neka stri`u glave svoje.

44:21 I vina da ne pije nijedan sve{tenik kad ho}e da u|e u unutra{nji trem.

44:22 I udovicom ni pu{tenicom da se ne `ene, nego devojkom od semena doma Izrailjevog ili udovicom sve{teni~kom neka se `ene.

44:23 I narod moj neka u~e {ta je sveto {ta li nije sveto, i neka ih u~e raspoznavati ne~isto od ~istog.

44:24 A u raspri neka stanu da sude, po mojim zakonima neka sude, i zakone moje i uredbe moje neka dr`e o svim praznicima mojim, i subote moje neka svetkuju.

44:25 I k mrtvacu da ne idu da se ne oskrvne; samo za ocem i za materom i za sinom i za k}erju, za bratom i za sestrom neudatom mogu se oskrvniti.

44:26 A kad se o~isti, neka mu se broji sedam dana.

44:27 I u koji bi dan u{ao u svetinju, u trem unutra{nji, da slu`i u svetinji, neka prinese `rtvu za greh svoj, govori Gospod Gospod.

44:28 A nasledstvo {to }e imati, ja sam njihovo nasledstvo; i vi im ne dajte dostojanja u Izrailju, ja sam njihovo dostojanje.

44:29 Dar i `rtvu za greh i `rtvu za krivicu oni }e jesti; i sve zavetovano u Izrailju njihovo }e biti.

44:30 I prvine od svakog prvog roda i svi prinosi podizani od svega izme|u svih prinosa va{ih bi }e sve{tenicima; i prvine od testa svog dava}ete sve{teniku da bi po~ivao blagoslov na domovima va{im.

44:31 Sve{tenici da ne jedu mrcino ni {ta zverka raskine, bilo ptica ili {ta od stoke.

GLAVA 45

A kad stanete deliti zemlju u nasledstvo, prinesite prinos Gospodu, sveti deo od zemlje, u du`inu dvadeset i pet hiljada lakata, i u {irinu deset hiljada, to neka bude sveto po svim me|ama svojim unaokolo.

45:2 Od toga neka bude za svetinju pet stotina lakata u du`inu i pet stotina u {irinu, ~etvrtasto od svuda, i pedeset lakata u naokolo za podgra|a.

45:3 Po toj meri izmeri u du`inu dvadeset i pet hiljada i u {irinu deset hiljada, i tu neka bude svetinja i svetinja nad svetinjama.

45:4 To neka bude svet deo od zemlje sve{tenicima, koji slu`e u svetinji, koji pristupaju da slu`e Gospodu, i neka im bude mesto za ku}e i sveto mesto za svetinju.

45:5 A dvadeset i pet hiljada lakata u du`inu i deset hiljada u {irinu neka bude Levitima koji slu`e u domu u dr`avu s dvadeset kleti.

45:6 I gradu podajte dostojanje pet hiljada lakata u {irinu i dvadeset i pet hiljada u du`inu prema svetom delu; to neka je za sav dom Izrailjev.

45:7 A knezu neka bude s obe strane svetog dela i dostojanja gradskog pred svetim delom i pred gradskim dostojanjem, sa zapadne strane na zapad i s isto~ne strane na istok, a du`ina da bude prema svakom od tih delova od zapadne me|e do isto~ne me|e.

45:8 Ta zemlja da mu je dostojanje u Izrailju, da vi{e ne otimaju knezovi moji od naroda mog, nego ostalu zemlju da daju domu Izrailjevom po plemenima njihovim.

45:9 Ovako veli Gospod Gospod: Dosta je, knezovi Izrailjevi; pro|ite se nasilja i otimanja, i tvorite sud i pravdu, i skinite te{ke poslove svoje s mog naroda, govori Gospod Gospod.

45:10 Merila da su vam prava, i efa prava, i vat prav.

45:11 Efa i vat da su jedne mere, da vat bere desetinu homora, i efa desetinu homora; mera da im je prema homoru.

45:12 I sikal da je dvadeset gera, a mina da vam je dvadeset sikala, dvadeset i pet sikala, i petnaest sikala.

45:13 Ovo je prinos {to }ete prinositi: [estina efe od homora p{enice, tako i od je~ma dajte {estinu efe od homora.

45:14 A za ulje je uredba ova: vat je mera za ulje; desetina vata od jednog kora, koji je horor od deset vata, jer je deset vata horor.

45:15 A od sitne stoke jedno od dve stotine s dobrih pasi{ta sinova Izrailjevih za dar i za `rtvu paljenicu i za `rtvu zahvalnu, da se ~ini o~i}enje za njih, govori Gospod Gospod.

45:16 Sav narod zemaljski da daje ovaj prinos knezu Izrailjevom.

45:17 A knez je du`an davati `rtve paljenice s darom i nalivom na praznike i na mladine i u subote, o svim svetkovinama doma Izrailjevog; on neka

prinosi `rtvu za greh s darom i `rtvu paljenicu i zahvalnu da ~ini o~i{}enje za dom Izrailjev.

45:18 Ovako veli Gospod Gospod: Prvog dana prvog meseca uzmi junca zdravog, i o~isti svetinju njim.

45:19 I neka sve{tenik uzme krvi od te `rtve za greh, i poma`e njom dovratnike na domu i ~etiri ugla od pojasa na oltaru i dovratnike od vrata na unutra{njem tremu.

45:20 Tako u~ini i sedmog dana istog meseca za svakog koji zgre{i iz neznanja i za prostog; tako }ete o~istiti dom.

45:21 Prvog meseca ~etrnaestog dana da vam je pasha, praznik sedam dana, hlebovi presni da se jedu.

45:22 I taj dan neka prinese knez za se i za sav narod zemaljski junca na `rtvu za greh.

45:23 A za sedam dana praznika neka prinosi na `rtvu paljenicu Gospodu po sedam junaca i sedam ovnova zdravih na dan, za onih sedam dana, i na `rtvu za greh jarca na dan.

45:24 I za dar po efu na junca i efu na ovna neka prinosi, i in ulja na svaku efu.

45:25 Sedmog meseca petnaestog dana na praznik neka prinosi isto tako za sedam dana i `rtvu za greh i `rtvu paljenicu i dar i ulje.

GLAVA 46

Ovako veli Gospod Gospod: Vrata unutra{njeg trema, koja gledaju na istok, neka su zatvorena u {est dana te`atnih, a u subotu neka se otvaraju, i na dan mladine neka se otvaraju.

46:2 I knez neka do|e kroz trem od vrata spolja{njih, i neka stane kod dovratnika, a sve{tenici neka prinesu njegovu `rtvu paljenicu i `rtvu zahvalnu, i on pokloniv{i se na pragu neka otide, a vrata da se ne zatvaraju do ve~era.

46:3 I narod zemaljski neka se poklanja Gospodu na istim vratima u subote i na mladine.

46:4 A `rtva paljenica, {to }e prinositi knez Gospodu subotom, bi}e {est jaganjaca zdravih i ovan zdrav;

46:5 A dar efa na ovna, a na jaganjce dar koliko mu ruka mo`e, i in ulja na efu;

46:6 A o mladini da bude junac zdrav, i {est jaganjaca i ovan, sve zdravo;

46:7 I dar da prinese efu na junca i efu na ovna, a na jaganjce koliko mu mo`e ruka, i ulja in na efu.

46:8 A knez kad ide, neka ide kroz trem od vrata, i istim putem neka odlazi.

46:9 A kad narod zemaljski dohodi pred Gospoda o praznicima, ko u|e na severna vrata da se pokloni, neka izlazi na ju`na vrata; a ko u|e na ju`na vrata, neka izlazi na severna vrata; neka se ne vra}a na vrata na koja u|e, nego neka izlazi na ona koja su na suprot.

46:10 A knez s njima neka ulazi kad oni ulaze, i neka izlazi kad oni izlaze.

46:11 I o praznicima i o svetkovinama dar neka je efa na junca, i efa na ovna, a na jaganjce koliko mu ruka dade, a ulja in na efu.

46:12 A kad knez prinosi dragovoljnu `rtvu, paljenicu ili zahvalnu, od svoje volje Gospodu, tada neka mu se otvore vrata koja gledaju na istok, i neka prinese `rtvu svoju paljenicu i zahvalnu, kako ~ini subotom; po tom neka izi|e, i vrata neka se zatvore kad izi|e.

46:13 I prinosi svaki dan Gospodu na `rtvu paljenicu jagnje od godine zdravo; svako jutro prinosi ga.

46:14 I dodaj na nj dar svako jutro {estinu efe i ulja tre}inu ina, da se pokropi belo bra{no; to je vaza{nji dar Gospodu uredbom ve~nom.

46:15 I tako neka prinose jagnje i dar i ulje svako jutro, `rtvu paljenicu svagda{nju.

46:16 Ovako veli Gospod Gospod: Ako knez da dar kome sinu svom od svog nasljedstva, neka bude sinovima njegovim, njihovo je dostojanje.

46:17 Ako li da dar od svog nasljedstva kome služi svom, neka mu bude do godine oprosne, a onda neka se vrati knezu, jer je njegovo nasljedstvo, sinovima njegovim neka bude.

46:18 I knez da ne uzima narodu ni{ta od nasljedstva teraju}i ih s njihovog nasljedstva; od svog do-

stojanja neka daje sinovima svojim nasledstvo da se ne razgoni moj narod, niko sa svog nasledstva.

46:19 Po tom me odvede kroz ulaz koji je pokraj vrata u svete kleti sve{teni-ke koje gledaju na sever, i gle, onde be{e neko mesto u dnu prema zapadu.

46:20 I re~e mi: Ovo je mesto gde }e sve{tenici variti prinos za krivicu i za greh, gde }e pe}i dar da ne iznose u spolja{nji trem i narod posve}uju.

46:21 Tada me izvede u spolja{nji trem, i provede me u ~etiri ugla od trema, i gle, u svakom uglu od trema be{e trem.

46:22 U ~etiri ugla od trema behu tremovi s dimnjacima, u du`inu od ~etrdeset lakata a u {irinu od trideset lakata, sva ~etiri na uglovima behu jedne mere.

46:23 U njima ~etirima be{e zid unaokolo, a pod tim zidom behu ognji{ta svuda unaokolo.

46:24 I re~e mi: Ovo su kuhinje, gde }e `rtve narodne kuvati koji slu`e domu.

GLAVA 47

Potom odvede me opet k vratima od doma, i gle, voda izla`a{e ispod praga od doma k istoku, jer lice domu be{e prema istoku; i voda te~a{e dole s desne strane doma, s ju`ne strane oltara.

47:2 Potom me izvede vratima severnim, i provede me okolo spolja{njim putem k spolja{njim vratima, putem koji gleda na istok, i gle, voda te~a{e s desne strane.

47:3 I kad ~ovek izi|e na istok s merom u ruci, izmeri hiljadu lakata, i prevede me preko vode, i voda be{e do gle`anja.

47:4 Potom opet izmeri hiljadu lakata, i prevede me preko vode, a voda be{e do kolena; opet izmeri hiljadu lakata, i prevede me, a voda be{e do pojasa.

47:5 I opet izmeri hiljadu lakata, i posta reka, koje ne mogoh pre}i, jer voda ustade da treba{e plivati, posta reka koja se ne mo`e pregaziti.

47:6 Tada mi re~e: Vide li, sine ~ove~ji? I odvede me i povrati me na breg reci.

47:7 A kad se vratih, gle, po bregu reci vrlo mnogo drva otud i odovud.

47:8 I re~e mi: Ova voda te~e u Galileju prvu, i spu{ta se u polje, i ute~e u more, i kad do|e u more, njegova }e voda postati zdrava.

47:9 I sve `ivotinje {to se mi~u kuda god do|u ove reke, bi}e `ive i bi}e veliko mno{tvo riba, jer kad do|e ova voda onamo, druga }e postati zdrava, i sve }e biti `ivo gde ova reka do|e.

47:10 I ribari }e stajati kraj njega od Engada do En-eglaima i razapinjati mre`e; i bi}e riba svakoja-kih vrlo mnogo kao u velikom moru.

47:11 A bare njegove i glibovi ne}e biti zdravi, nego }e ostati slani.

47:12 A kraj reke po bregu otud i odovud ra{e drveta svakoja-ka rodna, kojima li{e ne}e opadati niti }e roda na njima nestajati; svakog }e meseca ra|ati nov rod, jer joj voda te~e iz svetinje; zato }e rod njihov biti za jelo i li{e njihovo za lek.

47:13 Ovako veli Gospod Gospod: Ovo su me|e u kojima }ete naslediti zemlju po dvanaest plemena Izrailjevih: Josifu dva dela.

47:14 Nasledi}ete je kako jedan tako drugi, za koju podigoh ruku svoju da }u je dati ocima va{im; i pripa}e vam ta zemlja u nasledstvo.

47:15 Ovo je dakle me|a zemlje: na severnoj strani od velikog mora na Etlon kako se ide u Sedad,

47:16 Emat, Virota, Sivrajim, koji je izme|u me|e dama{tanske i me|e ematske, Asaratihon, koji je na me|i avranskoj.

47:17 Tako }e biti me|e od mora Asarenan, me|a dama{tanska i severna strana na sever, i me|a ematska; to je severna strana.

47:18 A isto~nu stranu izmerite od Avrana i od Damaska i od Galada i od zemlje Izrailjeve na Jordanu, od te me|e do mora isto~nog. I to je isto~na strana.

47:19 A ju`na strana prema jugu od Tamara do vode Merive u Kadisu, du` potoka do velikog mora. I to je ju`na strana prema jugu.

47:20 A zapadna }e strana biti veliko more, od te me |e do prema ulasku u Emat; to je zapadna strana.

47:21 I razdelite tu zemlju me |u se po plemenima Izrailjevim.

47:22 A razdelite je u nasledstvo me |u se i me |u inostrance koji se bave me |u vama, koji bi izrodili sinove me |u vama, i oni neka su vam kao domorodac me |u sinovima Izrailjevim, s vama neka dobiju nasledstvo me |u plemenima Izrailjevim.

47:23 I u kome se plemenu inostranac bavi, u onom mu podajte nasledstvo, govori Gospod Gospod.

GLAVA 48

A ovo su imena plemenima. Od kraja prema severu, uz put etlonski kako se ide u Emat i Asarenan, na me |u dama{tansku na sever pokraj Emata, od isto~ne strane do zapadne, Danovo, jedno.

48:2 A uz me |u Danovu, od isto~ne strane do zapadne, Asirovo, jedno.

48:3 A uz me |u Asirovu, od isto~ne strane do zapadne, Neftalimovo, jedno.

48:4 A uz me |u Neftalimovu, od isto~ne strane do zapadne, Manasijino, jedno.

48:5 A uz me |u Manasijinu, od isto~ne strane do zapadne, Jefremovo, jedno.

48:6 A uz me |u Jefremovu, od isto~ne strane do zapadne, Ruvimovo, jedno.

48:7 A uz me |u Ruvimovu, od isto~ne strane do zapadne, Judino, jedno.

48:8 A uz me |u Judinu, od isto~ne strane do zapadne, neka bude prinos {to }ete prineti, dvadeset i pet hiljada lakata u {irinu, a u du`inu kao koji drugi deo, od isto~ne strane do zapadne, i svetinja da bude usred njega.

48:9 Prinos koji }ete prineti Gospodu, neka bude od dvadeset i pet hiljada lakata u du`inu i od deset hiljada u {irinu.

48:10 I taj }e sveti prinos biti sve{tenicima, sa severa dvadeset i pet hiljada lakata u du`inu, a sa

zapada deset hiljada u {irinu, i s istoka deset hiljada u {irinu, a s juga dvadeset i pet hiljada u du`inu; i svetinja Gospodnja da bude usred njega.

48:11 To }e biti sve{tenicima posve}enim između sinova Sadokovih koji dr`a{e {ta sam naredio da se dr`i i ne za|o{e kao drugi Leviti, kad za|o{e sinovi Izrailjevi.

48:12 Njihov }e biti sveti prinos od zemlje, svetinja nad svetinjama, uz me |e levitske.

48:13 A Leviti da imaju uz me |e sve{teni~ke dvadeset i pet hiljada lakata u du`inu, i deset hiljada u {irinu; sva du`ina da bude dvadeset i pet hiljada, a {irina deset hiljada.

48:14 A od toga ni{ta da ne prodaju ni promenuju, ni da prenose prvina zemaljskih, jer je svetinja Gospodu.

48:15 A pet hiljada lakata {to ostaje u {irinu prema dvadeset i pet hiljada bi}e mesto posve}eno, za grad, za naselje, i za podgra|a, i grad da bude usred njega.

48:16 A ovo da mu je mera: sa severne strane ~etiri hiljada i pet stotina lakata, i s ju`ne strane ~etiri hiljada i pet stotina, i s isto~ne strane ~etiri hiljada i pet stotina, i sa zapadne strane ~etiri hiljada i pet stotina.

48:17 I podgra|e }e biti dvesta i pedeset lakata sa severa, i dvesta i pedeset s juga, i dvesta i pedeset s istoka, i dvesta i pedeset sa zapada.

48:18 A {ta ostane u du`inu prema svetom prinosu, deset hiljada lakata na istok i deset hiljada na zapad, prema svetom prinosu, od toga dohodak neka bude hrana slugama gradskim.

48:19 A sluge koje }e slu`iti gradu bi}e iz svih plemena Izrailjevih.

48:20 Sav ovaj prinos, dvadeset i pet hiljada lakata uz dvadeset i pet hiljada, ~etvrtast, prine}e u prinos sveti za dostojanje gradu.

48:21 A {ta ostane s obe strane svetom prinosu i dostojanju gradskom, prema dvadeset i pet hiljada lakata prinosa do me |e isto~ne, i sa zapada prema dvadeset i pet hiljada lakata du` zapadne me |e prema delovima, to da je kne`evo; tako }e sveti prinos i svetinja doma biti u sredi.

48:22 A od dostojanja levitskog i od dostojanja gradskog, usred onog {to je kne`evo, izme|u me|e Judine i me|e Venijaminove, da je kne`evo.

48:23 A ostala plemena bi}e: od isto~ne strane do zapadne strane Venijaminovo, jedno;

48:24 A uz me|u Venijaminovu, od isto~ne strane do zapadne, Simeunovo, jedno;

48:25 A uz me|u Simeunovu, od isto~ne strane do zapadne, Isaharovo, jedno;

48:26 A uz me|u Isaharovu, od isto~ne strane do zapadne, Zavulonovo, jedno;

48:27 A uz me|u Zavulonovu, od isto~ne strane do zapadne, Gadovo, jedno;

48:28 A uz me|u Gadovu s ju`ne strane, na jug, me|a je od Tamara do vode Merive u Kadisu, du` potoka do velikog mora.

48:29 To je zemlja koju }ete `rebom razdeliti plemenima Izrailjevim u nasledstvo, i to su im delovi, govori Gospod Gospod.

48:30 A ovo su krajevi gradu: sa severne strane ~etiri hiljada i pet stotina lakata da bude mera;

48:31 A vrata gradska da se nazovu imenima plemena Izrailjevih, troja vrata sa severa: jedna vrata Ruvimova, jedna vrata Judina, jedna vrata Levijeva;

48:32 I s isto~ne strane ~etiri hiljada i pet stotina lakata, i troja vrata: jedna vrata Josifova, jedna vrata Venijaminova, jedna vrata Danova;

48:33 I s ju`ne strane ~etiri hiljada i pet stotina lakata da bude mera, i troja vrata: jedna vrata Simeunova, jedna vrata Isaharova, jedna vrata Zavulonova;

48:34 Sa zapadne strane ~etiri hiljada i pet stotina lakata, i troja vrata: jedna vrata Gadova, jedna vrata Asirova, jedna vrata Neftalimova.

48:35 Unaokolo }e biti osamnaest hiljada lakata, a ime }e gradu od tog dana biti: Gospod je tu.